

ผลการวิจัยทัศนคติของนักศึกษา

แบบสอบถาม

ผู้เขียนกำหนดตัวแปรอิสระในการวิจัยทัศนคติของประชากรไว้ ๕ ตัวคือ คณะ
 ชั้นปี เพศ ระดับความกระตือรือร้นทางการเมืองและกิจกรรมที่ประชากรวิจัยสนใจเข้าร่วม
 มากที่สุด ตัวแปรอิสระ ๓ ตัวแรก ผู้เขียนใช้การลงรหัสกลุ่มชุดในแบบสอบถามด้วย เลข
 ๓ หลัก โดยเลขหลักร้อยหมายถึงคณะ หลักสิบหมายถึงถึงชั้นปี และหลักหน่วยหมายถึงเพศ
 จึงมิได้มีการตั้งคำถามผู้ตอบแบบสอบถามเหมือนตัวแปร ๒ ตัวหลัง เพราะผู้เขียนสามารถ
 ทราบได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามคนใด เรียนอยู่คณะ ชั้นปี และมีเพศใด โดยการคัดชื่อจาก
 แฉกทะเบียนนิสิตอยู่ก่อนแล้ว

อย่างไรก็ตาม วิธีการดังกล่าวมีความบกพร่องอยู่บางข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามบาง
 คนเกรงว่าเลขกลุ่มชุดแบบสอบถามจะเป็นการชี้เฉพาะถึงตน จึงทำลายตัวเลขดังกล่าวเสีย
 ทำให้ผู้วิจัยไม่อาจทราบได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนั้นเรียนในคณะ ชั้นปี และเพศใด ผล
 ที่ตามมาคือทำให้จำนวนประชากรวิจัยที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละตัวแปรอิสระมีจำนวนแตก
 ต่างกัน ดังนี้คือ

- ก. แบบสอบถาม จำแนกตามคณะ ชั้นปี และเพศ มีจำนวน ๒๔๓ ฉบับ
- ข. แบบสอบถามตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมืองมี ๒๔๕ ฉบับ
- ค. แบบสอบถามประเภทของกิจกรรมมี ๒๔๒ ฉบับ (เนื่องจากมีผู้ไม่ตอบคำถาม
 นี้ ๓ ฉบับ)

ผลการวิจัยสนาม โดยใช้แบบสอบถาม^๑ ปรากฏในตารางในบทนี้ โดยคิดค่าตอบ เป็นร้อยละ และคิดคะแนนเฉลี่ยแล้วทดสอบด้วย ไค สแควร์ โดยใช้ระดับนัยสำคัญที่ ๐.๕

ทัศนคติของประชากรวิจัยต่อนโยบายคืนสู่เหย้า

ผู้เขียนได้ตั้งคำถามเพื่อวัดทัศนคติของนักศึกษาต่อนโยบายคืนสู่เหย้า แบ่งได้

๒ กลุ่ม คือ

ก. เพื่อวัดทัศนคติของนักศึกษาต่อสาระสำคัญของนโยบายคืนสู่เหย้า ประกอบควยคำถาม ๒ ข้อ

ข. เพื่อวัดทัศนคติในเชิงประ เหมินความสำเร็จของนโยบายคืนสู่เหย้า ประกอบควยคำถาม ๒ ข้อ

จากนั้นผู้เขียนได้ส่งแบบสอบถามให้ประชากรวิจัย และปรากฏผลการวิจัย ดังต่อไปนี้คือ

ก. ทัศนคติของนิสิตต่อนโยบายคืนสู่เหย้า

นโยบายคืนสู่เหย้า เป็นนโยบายที่กำหนดขึ้นเพื่อให้โอกาสกับนักศึกษาที่หลบหนีไปจากสถาบันการศึกษาภายหลังกรณี ๖ ตุลาคม ให้ได้กลับเข้ามาศึกษาต่อ โดยไม่มีการ

^๑ สาระสำคัญเกี่ยวกับแบบสอบถามดูได้จากบทที่ ๑ หน้า ๑๖ - ๑๘. และผนวก ๑.

สอบสวนหรือพิจารณาความผิดอย่างใดทั้งสิ้น ทั้งนี้ นอกจากเพื่อให้โอกาสกลับตัวแก่นักศึกษา
ผู้หลบหนีไปแล้ว ยังเป็นความปรารถนาที่จะสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับนักศึกษา
ด้วย

สำหรับการศึกษาในเรื่องนี้ ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานดังนี้คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ เห็นควยกับนโยบายคืนสู่เหย้าน้อยกว่า นิสิตวิทยาศาสตร์
๒. นิสิตยี่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็นควยกับนโยบายคืนสู่เหย้า
๓. นิสิตชาย เห็นควยกับนโยบายคืนสู่เหย้ามากกว่า นิสิตหญิง
๔. นิสิตยี่งกระตือรือร้นทางการเมืองสูงยิ่ง เห็นควยกับนโยบายคืนสู่เหย้า
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมสังคมและการเมือง เห็นควยกับนโยบายคืนสู่เหย้า

มากที่สุด และ นิสิตที่ทำกิจกรรมก็พำเห็นควยน้อยที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถาม ๒ ข้อ โดยอาศัยสาระสำคัญของ
นโยบายคืนสู่เหย้า ๒ ประการ คือ การอนุญาตให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่ากลับมาศึกษาต่อ และ
การไม่สอบสวนเอาความผิดผู้ที่ถูกกลับมา ดังนี้คือ

๑. ควรอนุญาตให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่าไปแล้วกลับเข้ามาศึกษาต่อ
๒. ควรสอบสวนนักศึกษาที่กลับจากป่าก่อนพิจารณาให้เข้าศึกษาต่อ*^๑

จากนั้นจึงนำคำตอบแจกแจงลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

* เครื่องหมาย * ท้ายคำถามในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หมายความว่า คำถามนั้นมี
ลักษณะปฏิเสธนโยบาย หรือความต้องการและความสามารถของรัฐบาล คำตอบที่เห็นควย
มากที่สุดจึงมีค่าเป็น - ๒ ส่วนคำตอบว่าไม่เห็นควยมากที่สุด จะมีค่าเป็น + ๒ ซึ่งตรง-
กันข้ามกับคำถามที่ไม่มีเครื่องหมาย *

ตารางที่ ๕

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ต่อนโยบายคั่นตู้เหยา

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+ ๒	+ ๑	๐	- ๑	- ๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๔๐.๐	๓๒.๗	๒๓.๖	๐	๓.๖	๐.๕๒๗๓
	วศ.	๑๗๓	๓๑.๒	๔๘.๐	๑๗.๓	๒.๓	๑.๒	๐.๕๒๘๘
๒	รศ.	๑๑๐	๕.๕	๑๗.๓	๑๘.๒	๔๒.๗	๑๖.๔	-๐.๒๓๖๔
	วศ.	๑๗๓	๒.๓	๑๒.๑	๒๐.๘	๔๗.๔	๑๗.๓	-๐.๓๒๖๖
รวม/เฉลี่ย	รศ.	๑๑๐	๒๒.๗	๒๕.๐	๒๐.๘	๒๑.๔	๑๐.๐	๐.๑๔๕๕
	วศ.	๑๗๓	๑๖.๘	๓๐.๑	๑๘.๑	๒๔.๘	๔.๓	๐.๑๐๑๒

$$X_{\text{เฉลี่ย}}^2 = ๔.๗๔$$

จากตารางพบว่า นิสิตวิทยาศาสตร์เห็นด้วยกับการอนุญาตให้นักศึกษาที่หนึ่งเข้าป่า
กลับเข้ามาศึกษาต่อในสถาบันเดิม มากกว่านิสิตรัฐศาสตร์

เกี่ยวกับการสอบสวนผู้กลับจากป่า พบว่านิสิตทั้งสองคณะต้องการให้สอบสวนผู้
กลับจากป่าก่อนพิจารณาให้เข้าศึกษาต่อเป็นราย ๆ ไป โดยคะแนนเฉลี่ยความต้องการนี้
ของนิสิตวิทยาศาสตร์สูงกว่านิสิตรัฐศาสตร์

โดยเฉลี่ย ปรากฏว่านิสิตรัฐศาสตร์เห็นด้วยกับนโยบายคั่นตู้เหยามากกว่านิสิต
วิทยาศาสตร์ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าทัศนคติในเรื่องนี้ของนิสิตทั้งสองคณะ
ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสมมุติฐานจึงผิด

ตารางที่ ๖

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี ก่อนนโยบายคืนสู่เหย้า

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๑	๓๘.๓	๓๘.๕	๑๔.๘	๘.๘	๒.๕	๐.๕๓๐๘
	๒	๗๐	๒๑.๔	๕๐.๗	๒๕.๗	๐	๒.๘	๐.๕๓๕๗
	๓	๗๗	๔๐.๓	๓๓.๘	๒๖.๐	๐	๐	๐.๕๗๑๔
	๔	๕๕	๓๘.๒	๔๗.๓	๑๐.๘	๐	๓.๖	๐.๕๘๑๘
๒	๑	๘๑	๐	๘.๖	๑๑.๑	๕๕.๖	๒๔.๗	-๐.๔๘๑๕
	๒	๗๐	๒.๘	๑๔.๓	๒๒.๘	๓๔.๓	๒๕.๗	-๐.๓๒๘๖
	๓	๗๗	๕.๒	๑๖.๘	๒๖.๐	๔๖.๘	๕.๒	-๐.๑๔๘๔
	๔	๕๕	๗.๓	๑๘.๒	๒๐.๐	๔๓.๖	๑๐.๘	-๐.๑๖๓๖
รวม/เฉลี่ย	๑	๘๑	๑๘.๑	๒๘.๑	๑๓.๐	๓๐.๓	๑๓.๖	๐.๐๒๔๗
	๒	๗๐	๑๒.๑	๓๒.๑	๒๔.๓	๑๗.๑	๑๔.๓	๐.๐๕๓๖
	๓	๗๗	๒๒.๗	๒๕.๓	๒๖.๐	๒๓.๔	๒.๖	๐.๒๑๑๐
	๔	๕๕	๒๒.๗	๓๒.๗	๑๕.๕	๒๑.๘	๗.๓	๐.๒๐๘๑

$$X_{\frac{๒}{๑๒}} = ๓๕.๐๐$$

จากตาราง พบว่านิสิตยิ่งศึกษาสูงชันก็ยิ่งเห็นคว่กับการอนุญาตให้นักศึกษา
ที่หนีเข้าป่าไปแล้วกลับเข้ามาศึกษาต่อมากขึ้น ยกเว้นนิสิตปี ๒ ซึ่งมีความเห็นคว่น้อยกว่า
นิสิตปี ๑

เกี่ยวกับการสอบสวนนักศึกษาที่กลับจากป่าคอนพิจารณาให้ศึกษาต่อนั้น พบว่านิสิตทุกชั้นปีเห็นว่าควรสอบสวนเสียก่อน โดยนิสิตยิ่งชั้นปีต่ำยิ่งต้องการให้สอบสวนมากขึ้น ยกเว้นนิสิตปี ๓ เท่านั้นที่เห็นควายนอยที่สุดยิ่งกว่านิสิตปี ๔

สรุปแล้ว นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีสูงขึ้นก็ยิ่งเห็นควายกับนโยบายคืนสู่เหย้า โดยเฉพาะนิสิตปี ๓ มีความเห็นควายมากที่สุด และความเห็นควายลดลงจากคะแนนเฉลี่ย ๐.๒๑๑๐ ในปี ๓ เหลือ ๐.๒๐๘๑ ในปี ๔ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๗

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตชายและหญิง ตอนนโยบายคืนสู่เหย้า

คำถามที่	เพศ	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๓๖.๓	๓๘.๗	๒๖.๐	๑.๕	๑.๕	๐.๔๘๘๕
	ญ.	๑๕๒	๓๗.๕	๔๔.๑	๑๔.๕	๑.๓	๒.๖	๐.๕๖๒๕
๒	ช.	๑๓๑	๔.๖	๘.๒	๒๑.๔	๔๘.๘	๑๖.๐	-๐.๓๑๓๐
	ญ.	๑๕๒	๒.๖	๑๘.๔	๑๘.๔	๔๒.๘	๑๗.๘	-๐.๒๓๓๐
รวม/เฉลี่ย	ช.	๑๓๑	๑๗.๘	๒๔.๔	๒๓.๗	๒๕.๒	๘.๘	๐.๐๘๗๘
	ญ.	๑๕๒	๒๐.๑	๓๑.๓	๑๖.๕	๒๒.๐	๑๐.๒	๐.๑๔๔๘

$$X^2_{\alpha} = ๗.๒๖$$

จากตาราง พบว่านิสิตหญิง เห็นด้วยกับการให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่าไปแล้วกลับเข้ามาศึกษาต่อมากกว่านิสิตชาย

สำหรับการสอบสวนก่อนอนุญาตให้ผู้ที่หนีเข้าป่ากลับเข้าศึกษาต่อนั้น ปรากฏว่านิสิตชายเห็นด้วยมากกว่านิสิตหญิง

โดยเฉลี่ย นิสิตหญิง เห็นด้วยกับนโยบายคืนสู่เหย้า มากกว่านิสิตชาย แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมืองต่อนโยบายคืนสู่เหย้า

ลำดับที่	ความกระตือรือร้น	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			4๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๙	๓๙.๑	๔๖.๔	๑๑.๖	๒.๙	๐	๐.๖๑๘๗
	กลาง	๑๑๕	๓๔.๘	๔๔.๔	๒๐.๙	๐	๐	๐.๕๖๙๖
	ต่ำ	๑๐๑	๓๑.๗	๓๖.๖	๒๓.๘	๒.๐	๕.๙	๐.๔๓๐๗
๒	สูง	๖๙	๕.๘	๒๐.๓	๑๔.๕	๕๐.๗	๘.๗	-๐.๑๘๑๒
	กลาง	๑๑๕	๓.๕	๑๘.๓	๒๐.๐	๔๑.๗	๑๖.๕	-๐.๒๔๗๘
	ต่ำ	๑๐๑	๓.๐	๕.๙	๒๒.๘	๔๕.๕	๒๒.๘	-๐.๓๙๖๐
รวม/เฉลี่ย	สูง	๖๙	๒๒.๕	๓๓.๓	๑๓.๐	๒๖.๘	๔.๔	๐.๒๑๓๘
	กลาง	๑๑๕	๑๙.๑	๓๑.๓	๒๐.๔	๒๐.๙	๘.๓	๐.๑๖๐๙
	ต่ำ	๑๐๑	๑๗.๓	๒๑.๓	๒๓.๓	๒๓.๘	๑๔.๔	๐.๐๑๗๓

$$\bar{X} = ๒๑.๑๗$$

จากตาราง พบว่านิสิตยังมีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ก็ยิ่งเห็นด้วยกับการอนุญาตให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่าไปแล้วกลับมาศึกษาต่อ และพบว่านิสิตยังกระตือรือร้นอย่างยิ่งเห็นด้วยกับการให้สอบสวนนักศึกษาที่กลับจากป่ากองพิจารณาให้เข้าศึกษาต่อ

สรุปแล้ว ยิงนิสิตมีความกระตือรือร้นสูง ก็ยิ่งเห็นด้วยกับนโยบายคืนสู่เหย้า และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง ดังนั้นสรุปได้ว่าสมมุติฐานถูกต้อง

ตารางที่ ๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทของกิจกรรม ตอนนโยบายคืนสู่เหย้า

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สภ.	๓๒	๕๐	๓๗.๕	๑๒.๕	๐	๐	๐.๖๘๗๕
	ศว.	๔๕	๒๘.๙	๔๘.๙	๑๗.๘	๐	๕.๕	๐.๔๘๘๙
	กพ.	๑๒๐	๒๙.๒	๓๗.๕	๒๘.๓	๓.๓	๑.๗	๐.๔๕๕๘
	อื่น	๕๔	๓๘.๙	๕๗.๕	๓.๗	๐	๐	๐.๖๗๕๙
	มร.	๓๑	๔๑.๙	๒๕.๘	๒๕.๘	๐	๖.๕	๐.๔๘๓๙
๒	สภ.	๓๒	๖.๓	๓๑.๓	๑๘.๘	๓๑.๓	๑๒.๕	-๐.๐๖๒๕
	ศว.	๔๕	๐	๑๓.๓	๒๖.๗	๓๗.๘	๒๒.๒	-๐.๓๔๔๔
	กพ.	๑๒๐	๓.๓	๕.๐	๒๓.๓	๕๕.๐	๑๓.๓	-๐.๓๕๐๐
	อื่น	๕๔	๕.๖	๒๕.๙	๑๑.๑	๔๒.๖	๑๔.๘	-๐.๑๗๕๙
	มร.	๓๑	๖.๕	๑๒.๙	๑๒.๙	๓๕.๕	๓๒.๓	-๐.๓๗๑๐
	สภ.	๓๒	๒๘.๑	๓๔.๔	๑๕.๖	๑๕.๖	๖.๓	๐.๓๑๒๕
	ศว.	๔๕	๑๔.๔	๓๑.๑	๒๒.๒	๑๘.๙	๑๓.๓	๐.๐๗๒๒
	กพ.	๑๒๐	๑๖.๓	๒๑.๓	๒๕.๘	๒๙.๒	๗.๕	๐.๐๔๗๙
	อื่น	๕๔	๒๒.๒	๔๑.๗	๗.๕	๒๑.๓	๗.๕	๐.๒๕๐๐
	มร.	๓๑	๒๔.๒	๑๙.๔	๑๙.๔	๑๗.๗	๑๙.๔	๐.๐๕๖๕

$\bar{X}_{๑๖} = ๔๘.๙๘$

จากตาราง พบว่านิสิตที่ทำกิจกรรมกลุ่มสังคมและการเมือง เห็นด้วยกับการอนุญาตให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่าไปแล้วกลับเข้ามาศึกษาต่อมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มอื่น ๆ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม กลุ่มไม่รวมกิจกรรม และกลุ่มที่เห็นด้วยน้อยที่สุดคือกลุ่มกีฬา

เกี่ยวกับการสอบสวนผู้กลับจากป่าก่อนพิจารณาให้เข้าศึกษาต่อ ปรากฏว่านิสิตทุกกลุ่มเห็นด้วย โดยเฉพาะกลุ่มไม่รวมกิจกรรมเห็นด้วยมากที่สุด รองลงไปได้แก่กลุ่มกีฬา กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มอื่น ๆ ส่วนกลุ่มสังคมและการเมืองเห็นด้วยน้อยที่สุด

สรุปแล้ว นิสิตทุกกลุ่มเห็นด้วยกับการนิรโทษกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสังคมและการเมืองเห็นด้วยมากที่สุด รองลงไปคือ กลุ่มอื่น ๆ สำหรับนิสิตอีก ๓ กลุ่มมีความเห็นด้วยค่อนข้างต่ำ คือ กลุ่มศิลปวัฒนธรรมมีคะแนนเฉลี่ยความเห็นด้วย ๐.๐๗๒๒ กลุ่มไม่รวมกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ๐.๐๕๖๕ และกลุ่มกีฬาเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๐.๐๔๙๕ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติแตกต่างกันจริง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สมมุติฐานถูกต้อง

ข. ทัศนคติของนิสิต ต่อผลของนโยบายคืนสู่เหย้า

ผลของนโยบายคืนสู่เหย้าที่รัฐบาลตั้งความปรารถนาไว้ มี ๒ ประการ คือ เพื่อจูงใจนักศึกษาจากป่าให้กลับเข้าเมือง และเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีของนักศึกษาต่อรัฐบาลความสำเร็จของการจูงใจให้นักศึกษาออกจากป่าเป็นเรื่องของข้อเท็จจริง ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอบถามทัศนคติของนิสิต แต่การประเมินผลของการเกิดทัศนคติของนิสิตต่อรัฐบาลเป็นสิ่งที่ต้องสำรวจวิจัย ซึ่งผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ เห็นว่าภาพพจน์ของรัฐบาลดีขึ้น เพราะนโยบายคืนสู่เหย้ามากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์

๒. นิสิตยิงศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยว่าภาพพจน์ของรัฐบาลดีขึ้น เพราะนโยบายคืนสู่เหย้า

๓. นิสิตชายเห็นว่าภาพพจน์ของรัฐบาลดีขึ้น เพราะนโยบายคืนสู่เหย้า
มากกว่านิสิตหญิง
๔. นิสิตยังกระตือรือร้นทางการเมืองสูงยิ่ง เห็นด้วยว่าภาพพจน์ของรัฐบาล
ดีขึ้น เพราะนโยบายคืนสู่เหย้า
๕. นิสิตกลุ่มกิจกรรมสังคมและการเมือง เห็นด้วยมากที่สุดว่าภาพพจน์ของ
รัฐบาลดีขึ้น เพราะนโยบายคืนสู่เหย้า และ นิสิตกลุ่มกีฬา เห็นด้วยน้อยที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถาม ๑ ข้อ คือ
การยอมให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่าไปแล้วกลับเข้ามาศึกษาต่อ ทำให้ทัศนคติ
ของนักศึกษาต่อรัฐบาลดีขึ้น
จากนั้นจึงนำคำตอบแจกแจงลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๑๐

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ต่อผลของนโยบายคืนสู่เหย้า

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๑๐.๙	๕๐.๙	๒๙.๓	๙.๑	๑.๘	๐.๓๐๐๐
	วศ.	๑๙๓	๑๒.๙	๔๒.๒	๓๓.๕	๑๐.๔	๑.๒	๐.๒๙๔๖

$$X_{\frac{๒}{๓}} = ๒.๔๙$$

จากตารางพบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์ เห็นว่าการยอมให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่าไปแล้วกลับเข้ามาศึกษาต่อ ทำให้ทัศนคติของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ดีขึ้น มากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างนิสิตทั้งสองคณะ ดังนั้น สมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๑๑

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี ต่อผลของนโยบายคืนสู่เหย้า

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๑	๑๔.๔	๔๒.๐	๓๐.๘	๘.๘	๒.๕	๐.๒๘๔๐
	๒	๙๐	๑๐.๐	๔๑.๔	๓๔.๓	๑๔.๓	๐	๐.๒๓๕๗
	๓	๙๗	๑๐.๔	๕๔.๖	๒๔.๗	๗.๘	๒.๖	๐.๓๑๑๗
	๔	๕๕	๑๒.๗	๔๓.๖	๓๖.๔	๗.๓	๐	๐.๓๐๘๑

$$X_b^2 = ๔.๓๗$$

จากตาราง พบว่านิสิตปี ๓ เห็นว่าการยอมให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่าไปแล้วกลับเข้ามาศึกษาต่อ ทำให้ภาพพจน์ของรัฐบาลดีขึ้นมากที่สุด รองลงไปได้แก่นิสิตปี ๔ และปี ๓ ส่วนนิสิตปี ๒ เห็นด้วยน้อยที่สุด แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่าทัศนคติของนิสิตแต่ละชั้นปี ไม่ได้แตกต่างกัน ดังนั้นสมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๑๒

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิง ต่อผลของนโยบายคืนสู่เหย้า

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ท.	๑๓๑	๑๓.๐	๕๐.๔	๒๙.๐	๗.๖	๐	๐.๓๔๓๕
	ญ.	๑๕๒	๑๑.๒	๔๑.๕	๓๒.๙	๑๑.๘	๒.๖	๐.๒๓๓๖

$$\bar{X} = ๐.๔๗$$

จากตาราง พบว่านิสิตชายเห็นด้วยมากกว่านิสิตหญิง ว่าการยอมให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่าไปแล้วกลับเข้ามาศึกษาต่อ ทำให้ทัศนคติของนักศึกษาต่อรัฐบาลดีขึ้น แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่านิสิตทั้งสองคณะมิได้มีทัศนคติแตกต่างกันในเรื่องนี้ ดังนั้น สมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๑๓

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง
ต่อผลของนโยบายคืนสู่เหย้า

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๘	๑๑.๖	๕๘.๔	๑๗.๔	๑๑.๖	๐	๐.๓๕๕๑
	กลาง	๑๑๕	๗.๘	๓๖.๕	๔๐.๐	๑๓.๘	๑.๗	๐.๑๗๓๘
	ต่ำ	๑๐๑	๑๖.๘	๔๕.๕	๓๑.๗	๔.๐	๒.๐	๐.๓๕๖๔

$$\bar{X}_b = ๒๐.๑๗$$

จากตารางพบว่า นิสิตที่กระตือรือร้นทางการเมืองในระดับปานกลาง เห็นด้วยน้อยที่สุดว่า การยอมให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่าไปแล้วกลับเข้ามาศึกษาต่อ ทำให้ทัศนคติของนักศึกษาต่อรัฐบาลดีขึ้น นิสิตที่เห็นด้วยมากที่สุด คือนิสิตที่มีความกระตือรือร้นต่ำ สำหรับพวกที่กระตือรือร้นสูง มีความเห็นด้วยเป็นอันดับสอง รองจากพวกที่กระตือรือร้นต่ำ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ นิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง สรุปแล้วสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๑๔

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทของกิจกรรม
ต่อผลของนโยบายคืนสู่เหย้า

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ต.ก.	๓๒	๑๒.๕	๖๘.๘	๖.๓	๑๒.๕	๐	๐.๔๐๖๓
	ศ.ว.	๔๕	๘.๘	๔๖.๗	๓๑.๑	๘.๘	๕.๘	๐.๒๓๓๓
	ก.พ.	๑๒๐	๕.๘	๔๘.๓	๓๕.๘	๑๐.๐	๐	๐.๒๕๐๐
	อื่น	๕๔	๒๒.๒	๓๓.๓	๓๓.๓	๑๑.๑	๐	๐.๓๓๓๓
	ม.ร.	๓๑	๒๒.๖	๒๕.๘	๓๘.๗	๖.๕	๖.๕	๐.๒๕๔๑

$$\bar{X} = \frac{๒}{๑๖} = ๒๔.๓๕$$

จากตาราง พบว่านิสิตกลุ่มสังคมและการเมือง เห็นด้วยมากที่สุดว่า
นโยบายคืนสู่เหย้าทำให้ทัศนคติของนักศึกษาต่อรัฐบาลดีขึ้น รองลงไปได้แก่นิสิตกลุ่มอื่น ๆ
กลุ่มไม่รวมกิจกรรม และกลุ่มกีฬา ส่วนนิสิตกลุ่มศิลปวัฒนธรรมเห็นด้วยน้อยที่สุด และจาก
การทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง สรุปแล้ว
สมมุติฐานไม่ถูกต้อง

ทัศนคติของประชากรวิจัยต่อนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

ผู้เขียนได้ตั้งคำถามต่อประชากรวิจัยเพื่อวัดทัศนคติต่อนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา โดยแบ่งคำถามออกเป็น ๘ กลุ่ม คือ

- ก. เพื่อวัดทัศนคติต่อความจริงใจของรัฐบาลในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ประกอบด้วยคำถาม ๑ ข้อ
- ข. เพื่อวัดความต้องการจำเป็นกิจกรรมของนักศึกษา ประกอบด้วยคำถาม ๒ ข้อ
- ค. เพื่อวัดทัศนคติต่อจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรมซึ่งกำหนดไว้ในหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ประกอบด้วยคำถาม ๑ ข้อ
- ง. เพื่อวัดทัศนคติต่อขอบเขตของการทำกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งกำหนดไว้ในหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ประกอบด้วยคำถาม ๒ ข้อ
- จ. เพื่อวัดทัศนคติต่อหลักการควบคุมกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยคำถาม ๖ ข้อ
- ฉ. เพื่อวัดทัศนคติต่อหลักการควบคุมการดำเนินกิจกรรมภายนอกสถาบันการศึกษา ประกอบด้วยคำถาม ๓ ข้อ
- ช. เพื่อวัดความต้องการสิทธิในการปกครองตนเองของประชากรวิจัย ประกอบด้วยคำถาม ๒ ข้อ

ผู้เขียนได้รวบรวมคำตอบแล้วแจกแจงในตารางดังต่อไปนี้ คือ

- ก. ทัศนคติของนักศึกษาต่อความจริงใจของรัฐบาลในการสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา
ก่อนที่จะศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาคอนโบายเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

ผู้เขียนได้ตั้งคำถามเพื่อวัดทัศนคติของนักศึกษาต่อความจริงใจของรัฐบาลในการสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นพื้นฐานว่านักศึกษามองรัฐบาลอย่างไรในเรื่องนี้ และผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานดังนี้คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ไม่เชื่อว่ารัฐบาลมีความจริงใจในการสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา มากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์
๒. นิสิตย้งศึกษาในชั้นปีต่ำ ยังไม่เชื่อว่ารัฐบาลมีความจริงใจในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม
๓. นิสิตชายไม่เชื่อมากกว่านิสิตหญิงว่ารัฐบาลมีความจริงใจในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม
๔. นิสิตย้งกระตือรือร้นทางการเมืองสูงยังไม่เชื่อว่ารัฐบาลมีความจริงใจในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านสังคมและการเมืองไม่เชื่อมากที่สุดว่ารัฐบาลมีความจริงใจในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม และนิสิตที่ทำกิจกรรมก็ทำมีความไม่เชื่อน้อยที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถาม ๑ ข้อ คือ
 รัฐบาลมีความจริงใจในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม
 จากนั้นจึงแจกแจงคำตอบลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๑๕

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
 ต่อความจริงใจของรัฐบาลในการสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๐	๘.๓	๔๑.๗	๓๕.๒	๑๓.๘	-๐.๒๖๘๕
	วศ.	๑๗๓	๔.๖	๑๗.๓	๔๑.๖	๓๑.๘	๔.๖	-๐.๐๗๒๓

$$\bar{X}_m = ๑๓.๐๗$$

จากตาราง จะพบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลมีความจริงจังในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม โดยนิสิตรัฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยของความไม่เห็นด้วยเท่ากับ -๐.๒๖๘๕ มากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ -๐.๐๗๒๓ ตรงตามสมมุติฐาน และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าคณะมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องนี้จริง

ตารางที่ ๑๖

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี
ต่อความจริงจังของรัฐบาลในการสนับสนุนกิจกรรมนิสิต

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๑	๔.๘	๑๘.๘	๔๕.๗	๒๔.๗	๔.๘	-๐.๐๒๔๗
	๒	๗๐	๐	๕.๗	๔๒.๘	๔๒.๘	๘.๖	-๐.๒๗๑๔
	๓	๗๗	๒.๖	๑๓.๐	๓๖.๘	๓๑.๒	๑๖.๘	-๐.๒๓๓๘
	๔	๕๕	๓.๘	๑๘.๘	๔๑.๕	๓๕.๘	๐	-๐.๐๘๗๒

$$\chi^2 = ๑๕.๖๐$$

จากตาราง พบว่านิสิตชั้นปี ๒ และปี ๓ มีระดับความไม่เชื่อใจในความจริงจังของรัฐบาลสูงกว่านิสิตปี ๑ และปี ๔ โดยเฉพาะนิสิตปี ๑ มีระดับความไม่เชื่อใจค่าที่สูงสุดในขณะที่นิสิตปี ๒ ไม่เชื่อใจมากที่สุด และระดับความไม่เชื่อใจค่อย ๆ ลดลง ซึ่งใกล้เคียงกับสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตปี ๑ เพิ่งเข้าสู่มหาวิทยาลัย อิทธิพลของการศึกษาในระดับมัธยม ซึ่งมักจะสนับสนุนรัฐบาลยังมีอยู่บ้าง

สำหรับการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่าชั้นปีมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องนี้จริง

ตารางที่ ๑๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามเพศ
ต่อความจริงใจของรัฐบาลในการสนับสนุนกิจกรรมนิสิต

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๓.๑	๑๒.๒	๔๕.๐	๓๒.๑	๙.๖	-๐.๑๔๕๐
	ญ.	๑๕๒	๒.๙	๑๖.๐	๓๘.๙	๓๘.๐	๘.๙	-๐.๑๕๐๐

$$\bar{X}_{\frac{๒}{๓}} = ๑.๓๓$$

จากตารางพบว่า นิสิตหญิงมีระดับความไม่เชื่อใจในความความจริงใจของรัฐบาลมากกว่านิสิตชายเล็กน้อย แสดงว่าสมมุติฐานไม่ถูกต้อง และจากการทดสอบ ไค สแควร์พบว่าอิทธิพลของเพศมีได้ทำให้ทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ ๑๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง
ต่อความจริงใจของรัฐบาลในการสนับสนุนกิจกรรมนิสิต

คำถามที่	ความกระตือรือร้น	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๙	๓.๐	๖.๐	๓๑.๓	๓๘.๘	๒๐.๙	-๐.๓๔๓๓
	กลาง	๑๑๕	๐	๑๙.๑	๕๐.๙	๓๓.๙	๖.๑	-๐.๑๓๔๘
	ต่ำ	๑๐๑	๕.๙	๑๓.๙	๕๘.๕	๒๘.๗	๓.๐	-๐.๐๔๕๖

$$X_b^2 = ๒๔.๐๕$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่มีระดับความกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ไม่เชื่อในความจริงใจของรัฐบาลในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรมมากที่สุด ในขณะที่นิสิตที่กระตือรือร้นต่ำ มีความไม่เชื่อถือน้อยที่สุด ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าระดับความกระตือรือร้นทางการเมืองที่ต่างกัน ทำให้ทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง

ตารางที่ ๑๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทของกิจกรรม
ต่อความจริงใจของรัฐบาลในการสนับสนุนกิจกรรมนิสิต

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สภ.	๓๒	๐	๖.๓	๕๖.๓	๑๘.๘	๑๘.๘	-๐.๒๕๐๐
	ศว.	๔๕	๔.๔	๘.๘	๓๓.๘	๔๔.๔	๔.๔	-๐.๑๓๓๘
	กศ.	๑๒๐	๓.๔	๑๓.๐	๔๔.๑	๒๘.๘	๖.๘	-๐.๐๘๓๒
	อื่น	๕๔	๓.๓	๑๑.๑	๓๕.๒	๔๒.๖	๓.๘	-๐.๑๘๔๔
	มร.	๓๑	๐	๒๕.๘	๒๘.๐	๓๕.๕	๘.๓	-๐.๑๔๕๒

$$\bar{X} = ๑๑.๔๑$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมืองไม่เชื่อใจ
รัฐบาลในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรมมากที่สุด ในขณะที่นักศึกษาที่ทำกิจกรรมกีฬา
มีความไม่เชื่อใจน้อยที่สุด สอดคล้องกับสมมุติฐาน แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์
ปรากฏว่า ประเภทของกิจกรรมไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนิสิตในเรื่องนี้ จึงสรุปได้ว่า
ไม่ตรงตามสมมุติฐาน

ข. ทัศนคติของนิสิตต่อความต้องการการดำเนินกิจกรรม

ความต้องการการดำเนินกิจกรรมของนิสิตเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้
ให้นิสิตพอใจหรือไม่พอใจนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของรัฐบาล กล่าวคือ หากนิสิต
มีความต้องการกิจกรรมสูง และรัฐบาลเปิดโอกาสให้นิสิต ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายของ
รัฐบาล และถ้านิสิตมีความต้องการสูง แต่รัฐบาลตอบสนองให้ต่ำ นิสิตก็จะไม่พอใจ เป็นต้น

เพื่อวัดระดับความต้องการกิจกรรมของนักศึกษา ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานดังนี้ คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ต้องการกิจกรรมมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์
๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีสูง ยิ่งลดระดับความต้องการกิจกรรมลง
๓. นิสิตชายต้องการกิจกรรมมากกว่านิสิตหญิง
๔. นิสิตยิ่งมีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูงยิ่งมีความต้องการ

กิจกรรมมากยิ่งขึ้น

๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมืองมีความต้องการกิจกรรม
มากที่สุด และนิสิตที่ไม่ทำกิจกรรมมีความต้องการกิจกรรมน้อยที่สุด

ผู้เขียนได้ทดสอบสมมุติฐาน โดยตั้งคำถาม ๒ ข้อ คือ

๑. กิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษา
๒. นักศึกษาควรต่อต้านตามหาวิทยาลัยจำกัดเสรีภาพในการทำกิจกรรม

จากนั้นจึงแจกแจงคำตอบลงในตาราง ดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๒๐

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ต่อความทองการดำเนินกิจกรรม

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	วศ.	๑๑๐	๕๐.๐	๔๖.๔	๓.๖	๐	๐	๐.๓๓๑๘
	วศ.	๑๓๓	๕๕.๕	๓๖.๔	๕.๘	๒.๓	๐	๐.๓๒๕๔
๒	วศ.	๑๑๐	๓๑.๕	๓๘.๕	๒๒.๒	๓.๔	๐	๐.๔๓๒๒
	วศ.	๑๓๓	๑๕.๐	๔๘.๐	๒๓.๘	๘.๑	๑.๒	๐.๓๓๘๒
รวม/เฉลี่ย	วศ.	๑๑๐	๔๐.๘	๔๒.๓	๑๒.๘	๓.๓	๐	๐.๖๐๓๒
	วศ.	๑๓๓	๓๕.๓	๔๒.๒	๑๖.๘	๕.๒	๐.๖	๐.๕๓๑๘

$$\frac{๒}{๓} X = ๓.๖๖$$

จากตารางพบว่า นิสิตทั้ง ๒ คณะมีความเห็นใกล้เคียงกันว่า กิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษา และนักศึกษาคควรต่อต้านถามหาวิทยาลัยจำกัดเสรีภาพในการทำกิจกรรม โดยมีนิสิตรัฐศาสตร์ ๕๖.๓๖% เห็นด้วย ว่ากิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็น ในขณะที่นิสิตวิทยาศาสตร์ ๕๑.๕๑% เห็นด้วยในเรื่องนี้ และนิสิตรัฐศาสตร์ ๓๐.๓๓% เห็นว่าสมควรต่อต้านกรณีที่ถูกจำกัดเสรีภาพในการทำกิจกรรม มากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ที่เห็นด้วยกับการต่อต้าน เท่ากับ ๖๓.๐๑%

อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านักศึกษาทั้ง ๒ คณะมิได้มีความเห็นแตกต่างกัน จึงไม่ตรงตามสมมุติฐาน

ตารางที่ ๒๑

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี ต่อความต้องการดำเนินกิจกรรม

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๑	๕๖.๘	๓๘.๓	๒.๕	๒.๕	๐	๐.๙๖๖๘
	๒	๙๐	๕๑.๑	๔๕.๙	๐	๒.๘	๐	๐.๙๒๘๖
	๓	๙๙	๖๒.๓	๒๙.๙	๙.๘	๐	๐	๐.๙๙๒๙
	๔	๕๕	๓๘.๒	๕๐.๙	๑๐.๘	๐	๐	๐.๖๓๖๘
๒	๑	๘๑	๒๒.๒	๔๘.๒	๒๒.๒	๙.๘	๐	๐.๔๒๕๘
	๒	๙๐	๑๘.๖	๔๙.๑	๓๑.๘	๒.๘	๐	๐.๕๐๙๑
	๓	๙๙	๒๙.๓	๔๔.๐	๑๖.๐	๘.๐	๒.๙	๐.๕๔๖๙
	๔	๕๕	๑๒.๙	๓๖.๘	๓๖.๘	๑๔.๖	๐	๐.๒๓๖๘
รวม/ เฉลี่ย	๑	๘๑	๓๙.๕	๔๓.๒	๑๒.๘	๔.๘	๐	๐.๕๘๖๘
	๒	๙๐	๓๕.๐	๔๖.๘	๑๕.๙	๒.๘	๐	๐.๕๖๙๘
	๓	๙๙	๔๖.๑	๓๖.๘	๑๑.๘	๔.๐	๑.๓	๐.๖๑๑๘
	๔	๕๕	๒๕.๕	๔๓.๖	๒๓.๖	๙.๓	๐	๐.๔๓๖๘

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} = \frac{๒๓.๑๙}{๕}$$

จากตารางพบว่า นิสิตปี ๑ เห็นด้วยว่ากิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษา ๙๕.๐๖% และเพิ่มขึ้นเมื่อถึงปี ๒ เป็น ๙๗.๑๑% แต่ นิสิตปี ๓ และปี ๔ ที่เห็นว่าการศึกษากิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็นลดลง เป็น ๙๒.๒๑% และ ๘๙.๐๙% ตามลำดับ แต่หากพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยจะพบว่า นิสิตปี ๑ ปี ๒ และปี ๔ มีคะแนนเฉลี่ยลดลงตามลำดับ มีเพียง นิสิตปี ๓

ที่คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เพราะนิสิตปี ๓ มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งสูงกว่าชั้นปีอื่น ซึ่งไม่ถูกต้องสมบูรณ์ตามสมมติฐาน

เกี่ยวกับทัศนคติ ว่านักศึกษาควรตอบตามมหาวิทยาลัยจำกัดเสรีภาพในการทำกิจกรรมหรือไม่นั้น ปรากฏในลักษณะเดียวกัน คือนิสิตปี ๓ ต้องการตอบมากที่สุด จากนั้นก็เรียงลำดับนิสิตปี ๑ ปี ๒ และปี ๔ ซึ่งเห็นว่าสมควรตอบน้อยที่สุด ซึ่งไม่ถูกต้องสมบูรณ์ตรงกับสมมติฐาน

จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง

ตารางที่ ๒๒

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามเพศ ต่อความต้องการดำเนินกิจกรรม

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๖๑.๑	๓๒.๘	๔.๖	๑.๕	๐	๐.๗๖๗๒
	ญ.	๑๕๒	๔๖.๗	๔๖.๗	๕.๓	๑.๓	๐	๐.๖๘๔๑
๒	ช.	๑๓๑	๑๙.๔	๔๐.๓	๓๒.๖	๖.๒	๑.๖	๐.๓๔๘๘
	ญ.	๑๕๒	๒๓.๐	๔๘.๐	๑๙.๗	๙.๒	๐	๐.๔๒๔๓
รวม/เฉลี่ย	ช.	๑๓๑	๔๐.๔	๓๖.๕	๑๘.๕	๓.๘	๐.๘	๐.๕๕๙๖
	ญ.	๑๕๒	๓๔.๙	๔๗.๔	๑๒.๕	๕.๓	๐	๐.๕๕๙๒

$$\frac{๒}{๓} = ๘.๘๐$$

จากตาราง พบว่านิสิตชายเห็นวากิจกรรรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษา
มากกว่านิสิตหญิง แต่ในขณะที่เดียวกันพบวว่านิสิตชายมีลักษณะประนีประนอมมากกว่านิสิตหญิง
ซึ่งเห็นวว่านักศึกษาคควรต่อต้านตามหาวิทยาลัยจำกัดเสรีภาพมากกว่านิสิตชาย อย่างไรก็ตาม
เมื่อคิดโดยเฉลี่ยรวมแล้ว นิสิตชายมีคะแนนเฉลี่ยเห็นความสำคัญของกิจกรรมมากกว่านิสิต-
หญิง ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่านิสิตต่างเพศกันมีทัศนคติในเรื่องนี้
แตกต่างกันจริง

ตารางที่ ๒๓

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง
ต่อความต้องการดำเนินกิจกรรม

ค่าถามที่	ความ รุนแรงขอ รอรณ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๙	๖๓.๘	๓๓.๓	๒.๙	๐	๐	๐.๘๐๔๓
	กลาง	๑๑๕	๕๖.๕	๔๑.๓	๐	๑.๓	๐	๐.๓๖๕๒
	ต่ำ	๑๐๑	๔๑.๖	๔๔.๖	๑๑.๙	๒.๐	๐	๐.๖๒๘๓
๒	สูง	๖๙	๓๓.๓	๓๙.๑	๑๓.๔	๕.๘	๐	๐.๕๔๓๕
	กลาง	๑๑๕	๑๘.๖	๕๖.๐	๒๘.๓	๓.๑	๐	๐.๓๘๐๕
	ต่ำ	๑๐๑	๑๓.๙	๕๖.๕	๒๓.๓	๙.๙	๒.๐	๐.๓๐๒๐
รวม/ เฉลี่ย	สูง	๖๙	๕๐.๓	๓๖.๒	๑๐.๑	๒.๙	๐	๐.๖๓๓๙
	กลาง	๑๑๕	๓๓.๓	๔๓.๙	๑๔.๐	๔.๔	๐	๐.๕๓๔๖
	ต่ำ	๑๐๑	๒๓.๓	๔๕.๕	๑๙.๘	๕.๙	๑.๐	๐.๔๖๕๓

$$X_b^2 = ๒๑.๓๔$$

จากการวางพบวา นิสิตที่มีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูง เห็นความสำคัญ และต้องการกิจกรรม มากกว่านิสิตที่กระตือรือร้นต่ำกว่า ทั้งในด้านการเห็นว่ากิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็น และเห็นว่านักศึกษาควรตอบคำถามหาวิทยาลัยจำกัด เสรีภาพในการทำกิจกรรม ซึ่งตรงตามสมมุติฐาน

จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่านักศึกษาที่มีระดับความกระตือรือร้นต่างกัน มีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง

ตารางที่ ๒๔

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามประเภทของกิจกรรม
ต่อความต้องการดำเนินกิจกรรม

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ส.ก.	๓๒	๖๒.๕	๓๑.๓	๐	๖.๓	๐	๐.๗๕๐๐
	ศ.ว.	๔๕	๕๓.๓	๔๒.๒	๔.๔	๐	๐	๐.๗๔๔๔
	ก.พ.	๑๒๐	๕๐.๘	๔๒.๕	๖.๗	๐	๐	๐.๗๒๐๘
	อื่น	๕๔	๖๔.๘	๓๕.๒	๐	๐	๐	๐.๘๒๔๑
	ม.ร.	๓๑	๓๕.๕	๕๑.๖	๑๒.๘	๐	๐	๐.๖๑๒๘
๒	ส.ก.	๓๒	๓๗.๕	๓๗.๕	๒๕.๐	๐	๐	๐.๕๖๒๕
	ศ.ว.	๔๕	๑๔.๐	๕๘.๑	๑๘.๖	๘.๓	๐	๐.๓๘๓๗
	ก.พ.	๑๒๐	๑๔.๒	๔๒.๕	๒๘.๓	๑๓.๓	๑.๗	๐.๒๗๐๘
	อื่น	๕๔	๓๗.๐	๔๔.๔	๑๔.๘	๓.๗	๐	๐.๕๗๔๑
	ม.ร.	๓๑	๑๘.๔	๔๑.๘	๓๘.๗	๐	๐	๐.๔๓๒๓

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
	สภ.	๓๒	๕๐.๐	๓๘.๕	๑๒.๕	๓.๑	๐	๐.๖๕๖๓
	ศว.	๔๕	๓๘.๑	๕๐.๐	๑๑.๔	๘.๖	๐	๐.๕๖๘๑
รวม/เฉลี่ย	กท.	๑๒๐	๓๒.๕	๔๒.๕	๑๗.๕	๖.๗	๐.๘	๐.๔๘๕๘
	อื่น	๕๔	๕๐.๘	๓๘.๘	๗.๘	๑.๘	๐	๐.๖๘๘๑
	มร.	๓๑	๒๗.๕	๔๖.๘	๒๕.๘	๐	๐	๐.๕๒๒๖

$$\bar{X} = ๒๕.๗๕$$

จากตารางพบว่า นิสิตที่รวมกิจกรรมอื่น ๆ (เช่นการบำเพ็ญประโยชน์และวิชาการ) เห็นความจำเป็นของกิจกรรมมากที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมือง ศิลปวัฒนธรรม และกีฬา ส่วนนิสิตที่ไม่รวมกิจกรรมเห็นว่ากิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็นน้อยที่สุด

เกี่ยวกับการต่อต้านกรณีมหาวิทยาลัยจำกัดเสรีภาพในการทำกิจกรรมนั้น นักศึกษาที่รวมกิจกรรมอื่น ๆ และกิจกรรมสังคมและการเมือง มีความเห็นด้วยเป็นอันดับหนึ่งและสอง เช่นเดิม แต่นิสิตที่ไม่รวมกิจกรรมกลับเห็นด้วยเป็นอันดับสาม นิสิตที่รวมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและกีฬา เห็นด้วยน้อยลงเป็นลำดับ

สรุปแล้วนิสิตที่รวมกิจกรรมอื่น ๆ และกิจกรรมสังคมและการเมือง มีความต้องการกิจกรรมมากที่สุด รองลงไปได้แก่นิสิตที่ทำกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และนิสิตที่ไม่รวมกิจกรรม ส่วนนิสิตที่รวมกิจกรรมกีฬา แม้จะเห็นความจำเป็นของกิจกรรมเป็นอันดับสี่ แต่ก็เห็นด้วยกับการต่อต้านกรณีถูกจำกัดเสรีภาพในการทำกิจกรรมน้อยที่สุด ซึ่งไม่ตรงตามสมมุติฐาน

จากการทดสอบ ไล สแควร์ พบว่านิสิตที่ทำกิจกรรมต่างประเภทกัน มีความ
 ต้องการดำเนินกิจกรรมแตกต่างกันจริง

ค. ทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรม

ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรมนิสิตไว้เพื่อเป็น
 กรอบกว้าง ๆ มีให้นักศึกษาคำ เน้นกิจกรรมที่เห็นว่าไม่สอดคล้องกับสถานภาพของนักศึกษา
 เช่น กิจกรรมทางการเมือง หากนิสิตยอมรับเป้าหมายของกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัย
 กำหนดขึ้นแล้ว ความขัดแย้งในเรื่องกิจกรรมนักศึกษาย่อมเป็นความขัดแย้งในเรื่องปลีกย่อย
 ซึ่งมีทางที่จะประนีประนอมกันได้ระหว่างนักศึกษากับมหาวิทยาลัยและทบวงมหาวิทยาลัย

ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานในเรื่องนี้ดังนี้คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์เห็นด้วยกับเป้าหมายของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหา-
 วิทยาลัยกำหนด มากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์
๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นมีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยกับเป้าหมายของการทำ
 กิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
๓. นิสิตหญิงเห็นด้วยกับ เป้าหมายของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัย
 กำหนดมากกว่านิสิตชาย
๔. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ยิ่งลดระดับความเห็นด้วยกับ
 เป้าหมายของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมืองเห็นด้วยกับเป้าหมายของการ
 ทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดคนน้อยที่สุด และนิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬาเห็นด้วยมากที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถาม ๑ ข้อ คือ

จุดมุ่งหมายของกิจกรรมคือการพัฒนาตนเองให้มีประสบการณ์ทางวิชาการ
 ส่งเสริมพลานามัย คุณธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา

จากนั้นจึงแจกแจงคำตอบเป็นตัวเลขลงในตารางดังต่อไปนี้ คือ

ตารางที่ ๒๕

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ต่อจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรม

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๖๕.๔	๓๔.๖	๐	๐	๐	๐.๘๒๗๓
	วศ.	๑๗๓	๔๘.๑	๔๑.๐	๓.๕	๔.๑	๒.๓	๐.๖๕๓๒

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} = \frac{๒}{๒} = ๑๔.๗๘$$

จากตาราง พบว่านิสิตรัฐศาสตร์ทั้งหมดเห็นด้วยกับเป้าหมายของกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยนิสิตส่วนใหญ่ (๖๕.๔%) มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง สูงกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีนิสิต ๘.๘๓% ที่ไม่เห็นด้วย และไม่ออกความเห็น และมีนิสิตที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง น้อยกว่านิสิตรัฐศาสตร์ คือ ๔๘.๑๓% ซึ่งตรงตามสมมุติฐาน

เมื่อทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง

ตารางที่ ๒๖

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามชั้นปี
ต่อจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรม

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๑	๕๕.๖	๓๓.๐	๒.๕	๐	๕.๐	๐.๖๙๑๔
	๒	๓๐	๕๔.๓	๔๒.๙	๐	๒.๙	๐	๐.๓๔๒๙
	๓	๓๓	๕๐.๖	๔๑.๖	๒.๖	๕.๒	๐	๐.๖๘๘๓
	๔	๕๕	๖๓.๖	๓๐.๙	๓.๖	๑.๘	๐	๐.๓๘๑๘

$$\bar{X} = \frac{๒}{๓} = ๒.๒๕$$

จากตารางพบว่า นิสิตยิ่งศึกษาสูงขึ้น จะมีแนวโน้มเห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายของ
การทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดมากขึ้น แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่า
นิสิตมีทัศนคติใกล้เคียงกันมาก ดังนั้นสมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๒๓

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามเพศ ต่อจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรม

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๕๘.๕	๓๕.๑	๐	๓.๘	๑.๕	๐.๓๓๖๖
	ญ.	๑๕๒	๕๒.๐	๔๑.๔	๔.๐	๑.๓	๑.๓	๐.๓๐๓๒

$$X_{\frac{๒}{๒}} = ๑.๖๔$$

จากตารางพบว่า นิสิตชายเห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนันทศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด มากกว่านิสิตหญิงเล็กน้อย คือด้วยคะแนนเฉลี่ย ๐.๓๓๖๖ กับ ๐.๓๐๓๒ ซึ่งตรงตามสมมุติฐาน แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองเพศมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ดังนั้น สมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๒๔

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง ต่อจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรม

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๘	๕๖.๕	๓๗.๗	๒.๘	๒.๘	๐	๐.๓๓๘๑
	กลาง	๑๑๕	๖๐.๐	๓๖.๕	๑.๗	๑.๗	๐	๐.๓๗๓๘
	ต่ำ	๑๐๑	๔๘.๕	๔๑.๖	๒.๐	๔.๐	๔.๐	๐.๖๓๓๓

$$X_{\frac{๒}{๔}} = ๕.๒๕$$

จากตารางพบว่า นิสิตที่มีความกระตือรือร้นทางการเมืองปานกลาง เห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายของกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดมากที่สุด และนิสิตที่มีความกระตือรือร้นต่ำ เห็นด้วยน้อยที่สุด และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง ไม่ทำให้ทัศนคติในเรื่องนี้ของนิสิตแตกต่างกัน ดังนั้นสมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๒๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทกิจกรรม ต่อจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรม

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สภ.	๓๒	๕๖.๓	๓๑.๒	๖.๓	๖.๒	๐	๐.๖๘๓๕
	ศว.	๔๕	๖๔.๔	๓๕.๖	๐	๐	๐	๐.๘๒๒๒
	กพ.	๑๒๐	๕๓.๓	๔๑.๗	๑.๖	๑.๗	๑.๗	๐.๗๑๖๗
	อื่น	๕๔	๔๖.๓	๔๐.๗	๓.๗	๕.๖	๓.๗	๐.๖๐๑๘
	มร.	๓๑	๖๑.๓	๓๕.๕	๐	๓.๒	๐	๐.๗๗๔๒

$$\bar{X} = \frac{๒}{๔} = ๓.๘๒$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่รวมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม เห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายของกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดมากที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตที่ไม่รวมกิจกรรม นิสิตที่รวมกิจกรรมกีฬา สำหรับนิสิตที่รวมกิจกรรมสังคมและการเมือง เห็นด้วยน้อยลง และนิสิตที่รวมกิจกรรมอื่น ๆ เห็นด้วยน้อยที่สุด และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างทัศนคติของนิสิตที่รวมกิจกรรมต่างประเภทกัน ดังนั้นสมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ง. ทัศนคติของนิสิตขอขอบเขตของการทำกิจกรรม

นอกจากกำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นกรอบของการทำกิจกรรมแล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยยังได้กำหนดขอบเขตของการทำกิจกรรม เพื่อเป็นกรอบในการทำกิจกรรมของนักศึกษาไว้อีกชั้นหนึ่ง

เพื่อทดสอบทัศนคติ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าดังนี้คือ

๑. นิสิตวิทยาศาสตร์ เห็นด้วยกับขอบเขตของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดมากกว่านิสิตรัฐศาสตร์
๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยกับขอบเขตของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดมากขึ้น
๓. นิสิตหญิง เห็นด้วยกับขอบเขตของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดมากกว่านิสิตชาย
๔. นิสิตยิ่งมีความกระตือรือร้นทางการเมืองเท่าใด ยิ่งเห็นด้วยกับขอบเขตของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมืองเห็นด้วยกับขอบเขตของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดน้อยที่สุด และนิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬาเห็นด้วยมากที่สุด

เพื่อการทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถาม ๒ ข้อ คือ

๑. กิจกรรมของนักศึกษาต้องมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมืองและศีลธรรมอันดี
๒. กิจกรรมของนักศึกษาควรรวมถึงกิจกรรมทางการเมืองนอกมหาวิทยาลัย

จากนั้นจึงแจกแจงคำตอบลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๓๐

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ต่อขอบเขตของการทำกิจกรรม

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๖๗.๓	๒๕.๕	๑.๘	๕.๕	๐	๐.๗๗๒๗
	วศ.	๑๗๓	๖๗.๖	๒๖.๐	๕.๘	๐.๖	๐	๐.๘๐๓๕
๒	รศ.	๑๑๐	๗.๓	๘.๑	๒๐.๐	๕๕.๕	๑๘.๒	-๐.๒๘๐๘
	วศ.	๑๗๓	๕.๘	๒๑.๕	๒๗.๗	๓๕.๘	๘.๓	-๐.๑๐๖๘
รวม/เฉลี่ย	รศ.	๑๑๐	๓๗.๓	๑๗.๓	๑๐.๘	๒๕.๕	๘.๑	๐.๒๕๐๘
	วศ.	๑๗๓	๓๖.๗	๒๓.๗	๑๖.๘	๑๘.๒	๕.๖	๐.๓๕๘๓

$$X_{\bar{c}} = ๑๓.๓๘$$

จากตาราง พบว่านิสิตรัฐศาสตร์เห็นด้วยว่ากิจกรรมนักศึกษาต้องมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรม มากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ ซึ่งยอมรับกฎหมายและระเบียบสังคมมากกว่านิสิตรัฐศาสตร์ โดยมีผู้ไม่ยอมรับขอบเขตของกิจกรรมเพียง ๐.๕๘%

สำหรับทัศนคติว่ากิจกรรมนักศึกษาควรรวมถึงกิจกรรมการเมืองนอกมหาวิทยาลัย ด้วยหรือไม่นั้น ปรากฏว่านิสิตทั้งสองคณะส่วนใหญ่เห็นว่าสมควร โดยนิสิตรัฐศาสตร์เห็นว่าควรมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ แสดงว่านิสิตรัฐศาสตร์ไม่ยอมรับขอบเขตของกิจกรรมนักศึกษาที่ว่าไม่ควรเกี่ยวข้องกับการเมือง มากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์

โดยเฉลี่ย ปรากฏว่านิสิตวิทยาศาสตร์ยอมรับขอบเขตของกิจกรรมมากกว่านิสิตรัฐศาสตร์ ตรงตามสมมุติฐาน และจากการทดสอบ ไค สแควร์ สรุปได้ว่านิสิตของสองคณะมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง

ตารางที่ ๓๑

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี ต่อขอบเขตของการทำกิจกรรม

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๑	๖๖.๓	๒๕.๘	๔.๘	๒.๕	๐	๐.๓๘๔๐
	๒	๗๐	๗๑.๔	๒๒.๘	๒.๘	๒.๘	๐	๐.๘๑๔๓
	๓	๗๗	๕๕.๕	๔๐.๓	๒.๖	๒.๖	๐	๐.๗๓๓๘
	๔	๕๕	๘๑.๘	๘.๑	๗.๓	๑.๘	๐	๐.๘๕๕๕
๒	๑	๘๑	๔.๘	๑๘.๕	๒๒.๒	๔๔.๔	๘.๘	-๐.๑๓๙๐
	๒	๗๐	๕.๗	๑๑.๔	๑๘.๖	๔๕.๗	๑๘.๖	-๐.๓๐๐๐
	๓	๗๗	๕.๒	๑๕.๖	๒๘.๖	๓๗.๗	๑๓.๐	-๐.๑๘๘๓
	๔	๕๕	๑๐.๘	๒๑.๒	๓๐.๘	๒๗.๓	๘.๑	-๐.๐๐๘๑
รวม/เฉลี่ย	๑	๘๑	๓๕.๘	๒๒.๒	๑๓.๖	๒๓.๕	๔.๘	๐.๓๐๒๕
	๒	๗๐	๓๘.๖	๑๗.๑	๑๐.๗	๒๔.๓	๘.๓	๐.๒๕๗๑
	๓	๗๗	๒๘.๘	๒๗.๘	๑๕.๖	๒๐.๑	๖.๕	๐.๒๓๒๗
	๔	๕๕	๔๖.๔	๑๕.๔	๑๘.๑	๑๔.๕	๔.๖	๐.๔๒๒๗

$$\frac{๒}{๑๒} = ๒๐.๖๕$$

จากตาราง พบว่านิสิตยิ่งชั้นปีการศึกษามาก ยิ่งเห็นคว่อกับขอบเขตของ
กฎหมายและศีลธรรม ยกเว้นนิสิตปี ๓ ซึ่งเห็นคว่น้อยที่สุด

สำหรับปัญหาที่ว่ากิจกรรมของนักศึกษาควรรวมถึงกิจกรรมการเมืองนอกมหาวิทยาลัยหรือไม่ ปรากฏว่านิสิตทุกชั้นปีมีความเห็นว่สมควร โดยนิสิตปี ๒ เห็นด้วยมากที่สุด พอถึงปี ๓ และ ๔ ความเห็นค่อยยิ่งลดลงจนเกือบถึงระดับไม่มีความเห็น คือคะแนนเฉลี่ยของนิสิตปี ๔ เท่ากับ -๐.๐๐๔๑ สำหรับนิสิตปี ๑ คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่านิสิตปี ๒ และ ๓ แต่สูงกว่านิสิตปี ๔

โดยเฉลี่ยปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ยอมรับในขอบเขตของกิจกรรมตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยนิสิตปี ๔ ยอมรับมากที่สุด และนิสิตปี ๒ ยอมรับน้อยที่สุด แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่าชั้นปีไม่ได้มีอิทธิพลให้ทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ตรงตามสมมุติฐาน

ตารางที่ ๓๒

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิง ต่อขอบเขตของการทำกิจกรรม

คำถามที่	เพศ	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๗๓.๓	๒๑.๔	๓.๐	๒.๓	๐	๐.๘๒๘๒
	ญ.	๑๕๒	๖๒.๕	๒๘.๖	๕.๓	๒.๖	๐	๐.๗๕๘๘
๒	ช.	๑๓๑	๑๐.๗	๑๕.๓	๒๓.๗	๓๕.๑	๑๕.๓	-๐.๑๔๕๐
	ญ.	๑๕๒	๒.๖	๑๗.๘	๒๕.๗	๔๓.๔	๑๐.๕	-๐.๒๐๗๒
รวม/เฉลี่ย	ช.	๑๓๑	๔๒.๐	๑๘.๓	๑๓.๔	๑๘.๗	๗.๖	๐.๓๔๑๖
	ญ.	๑๕๒	๓๒.๖	๒๓.๗	๑๕.๕	๒๓.๐	๕.๓	๐.๒๓๖๓

$$X^2_{\frac{2}{4}} = ๘.๒๑$$

จากการวาง พบว่านิสิตชายยอมรับในชอบ เขตที่ว่ากิจกรรมของนักศึกษา
ต้องมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง และศีลธรรมอันดีมากกว่านิสิตหญิง

สำหรับปัญหาว่ากิจกรรมของนักศึกษาคควร รวมถึงกิจกรรมทางการ เมืองนอกมหา-
วิทยาลัยหรือไม่นั้น ปรากฏว่านิสิตหญิง เห็นควยวาคควรรวมมากกว่านิตชาย

โดยเฉลี่ย นิสิตชายยอมรับชอบ เขตของกิจกรรมตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
มากกว่านิตหญิง แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าไม่มีความแตกต่างในทัศนคติ
เรื่องนี้ระหว่างนิตทั้ง ๒ เพศ ดังนั้นสมมุติฐานจึงไม่ถูกตอง

ตารางที่ ๓๓

เปรียบเทียบทัศนคติของนิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการ เมือง
ที่
ชอบ เขตของการทำกิจกรรม

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนน เฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๙	๖๕.๒	๒๐.๓	๘.๗	๕.๘	๐	๐.๗๒๔๖
	กลาง	๑๑๕	๗๒.๒	๒๕.๒	๒.๖	๐	๐	๐.๘๔๗๘
	ต่ำ	๑๐๑	๖๓.๔	๒๙.๗	๔.๐	๓.๐	๐	๐.๗๖๗๓
๒	สูง	๖๙	๘.๗	๑๑.๖	๑๕.๙	๔๖.๔	๑๗.๔	-๐.๒๖๐๙
	กลาง	๑๑๕	๐	๑๕.๗	๒๕.๒	๔๕.๒	๑๐.๘	-๐.๒๑๗๔
	ต่ำ	๑๐๑	๗.๙	๒๐.๘	๒๙.๗	๒๘.๗	๑๒.๙	-๐.๐๘๙๑
รวม/ เฉลี่ย	สูง	๖๙	๓๗.๐	๑๕.๙	๑๒.๓	๒๖.๑	๘.๗	๐.๒๓๑๘
	กลาง	๑๑๕	๓๗.๘	๒๐.๔	๑๓.๘	๒๒.๖	๕.๒	๐.๓๑๕๒
	ต่ำ	๑๐๑	๓๕.๖	๒๕.๓	๑๖.๘	๑๕.๘	๖.๘	๐.๓๓๙๑

$$\bar{X} = ๑๐.๙๘$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่มีความกระตือรือร้นทางการ เมืองปานกลาง
ยอมรับขอบเขตของกฎหมายและศีลธรรมมากที่สุด และนิสิตที่มีความกระตือรือร้นสูง
เห็นควายน้อยที่สุด

เกี่ยวกับปัญหาว่ากิจกรรมของนักศึกษาควรรวมถึงกิจกรรมทางการ เมืองนอก
มหาวิทยาลัยด้วยหรือไม่นั้น ปรากฏว่านิสิตที่กระตือรือร้นทางการ เมืองสูง เห็นว่าควร
มากกว่านิสิตที่กระตือรือร้นต่ำกว่า

โดยสรุป ปรากฏว่านิสิตที่มีความกระตือรือร้นสูง ยอมรับขอบเขตของการทำ
กิจกรรมต่ำกว่านิสิตที่มีความกระตือรือร้นต่ำ แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่า
ระดับความกระตือรือร้นทางการ เมืองไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องนี้ ดังนั้นสมมุติฐานจึง
ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๓๔

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทของกิจกรรม ชอบขอบเขตของการทำกิจกรรม

ลำดับที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ส.ก.	๓๒	๒๒.๕	๑๘.๘	๑๒.๕	๖.๓	๐	๐.๖๘๗๕
	ศ.ว.	๔๕	๖.๐	๓๕.๖	๐	๔.๔	๐	๐.๗๕๕๖
	ก.พ.	๑๒๐	๗๔.๒	๒๔.๒	๑.๗	๐	๐	๐.๘๖๒๕
	อิน	๕๔	๖๔.๘	๒๗.๘	๗.๔	๐	๐	๐.๗๘๗๐
	ม.ร.	๓๑	๖๑.๓	๒๒.๖	๖.๕	๘.๗	๐	๐.๖๗๗๕

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ)

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๒	สภ.	๓๒	๖.๓	๐	๑๒.๕	๖๒.๕	๑๘.๘	-๐.๔๓๗๕
	ศว.	๔๕	๘.๘	๘.๘	๓๓.๓	๓๕.๖	๑๓.๓	-๐.๑๗๗๘
	กพ.	๑๒๐	๖.๗	๒๐.๐	๒๖.๗	๓๕.๘	๑๐.๘	-๐.๑๒๐๘
	อื่น	๕๔	๓.๗	๒๐.๔	๒๕.๘	๕๐.๗	๙.๓	-๐.๑๕๗๕
	มร.	๓๑	๖.๕	๑๙.๓	๑๖.๑	๓๕.๕	๒๒.๖	-๐.๒๔๑๙
รวม/เฉลี่ย	สภ.	๓๒	๓๔.๔	๙.๓	๑๒.๕	๓๔.๔	๙.๔	๐.๑๒๕๐
	ศว.	๔๕	๓๔.๔	๒๒.๒	๑๖.๗	๒๐.๐	๖.๗	๐.๒๘๘๘
	กพ.	๑๒๐	๔๐.๔	๒๒.๑	๑๔.๒	๑๗.๘	๕.๔	๐.๓๗๐๘
	อื่น	๑๐๘	๓๔.๓	๒๕.๑	๑๖.๗	๒๐.๔	๔.๖	๐.๓๑๔๘
	มร.	๓๑	๓๓.๘	๒๑.๐	๑๑.๓	๒๒.๖	๑๑.๓	๐.๒๑๗๗

$$X_{\frac{๒}{๑๒}} = ๑๖.๑๕$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่สนใจกิจกรรมกีฬาชอบรับขอบเขตของกฎหมายและศีลธรรมมากที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตที่สนใจกิจกรรมอื่น ๆ นิสิตที่สนใจกิจกรรมศิลป-วัฒนธรรม และสังคมและการเมือง และปรากฏว่านิสิตที่ไม่รวมกิจกรรมกัฒนยอมรับน้อยที่สุด

เกี่ยวกับกิจกรรมการเมืองนอกมหาวิทยาลัย ปรากฏว่านักศึกษาที่ทำกิจกรรม คำนึงถึงคนและการเมืองเห็นด้วยมากที่สุดว่า เป็นเรื่องในขอบเขตกิจกรรมของนักศึกษาช่วย รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม กลุ่มศิลปวัฒนธรรม กลุ่มอื่น ๆ และมีกลุ่มกีฬาที่ เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยสรุป ปรากฏว่านิสิตกลุ่มกีฬาชอบรับขอบเขตของการทำกิจกรรมมากที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตกลุ่มอื่น ๆ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และนิสิตที่ไม่รวมกิจกรรมตามลำดับ โดยมีนิสิตกลุ่มกิจกรรมสังคมและการเมือง ยอมรับน้อยที่สุด

อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติของนิสิตที่ทำกิจกรรมต่างประเภทกัน ทั้งนี้ สมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

จ. ทัศนคติของนิสิตต่อการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย

การควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น มีหลาย ประการ คือ

๑. ให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยโดยสมัครใจ
๒. ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาจัดวางรูปแบบองค์กรนักศึกษา
๓. องค์กรนักศึกษาต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย
๔. การให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาโดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้ง
๕. การเชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วมกิจกรรม ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเสียก่อน

เพื่อการวัดทัศนคติของนิสิต ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานดังนี้คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยมากกว่า นิสิตวิทยาศาสตร์

๒. นิสิตยังศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยมากขึ้น

๓. นิสิตหญิง เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยมากกว่า นิสิตชาย

๔. นิสิตยังมีความกระตือรือร้นทางการเมืองท่า ยิ่งเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยมากขึ้น

๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมสังคมและการเมือง เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยน้อยที่สุด และนิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬาเห็นด้วยมากที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถามรวม ๖ ข้อ คือ

๑. นักศึกษาควรเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยโดยสมัครใจ

๒. ท่านเห็นด้วยกับการที่รัฐบาลใหม่มหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาจัดวางรูปแบบองค์กรนักศึกษาเพียงใด

๓. การเชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วมกิจกรรม ควรได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยเสียก่อน

๔. การให้มหาวิทยาลัยที่ปรึกษาคำนึงกิจกรรมควบคุมดูแลการทำกิจกรรมของนักศึกษา เป็นผลดีกับนักศึกษา

๕. นักศึกษาควรเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง*

๖. องค์การนักศึกษา (สจม.) ควรอยู่ภายใต้ความดูแลรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย

จากนั้น จึงแจกแจงตัวเลขคำตอบลงในตาราง ดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๓๕

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ต่อการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๘๐.๙	๑๙.๑	๐	๐	๐	๐.๙๐๔๕
	วศ.	๑๗๓	๖๔.๗	๓๓.๐	๒.๓	๐	๐	๐.๘๑๒๑
๒	รศ.	๑๑๐	๑๐.๙	๒๘.๒	๓๐.๐	๒๓.๖	๗.๓	๐.๐๕๙๑
	วศ.	๑๗๓	๑๒.๗	๒๗.๒	๓๘.๒	๑๙.๗	๒.๓	๐.๑๔๑๖
๓	รศ.	๑๑๐	๙.๑	๕๑.๘	๑๙.๑	๑๐.๙	๙.๑	๐.๒๐๔๕
	วศ.	๑๗๓	๑๔.๐	๔๑.๕	๒๑.๑	๑๙.๓	๔.๑	๐.๒๑๐๕
๔	รศ.	๑๑๐	๕.๕	๖๕.๕	๑๙.๕	๑๒.๗	๑.๘	๐.๓๐๐๐
	วศ.	๑๗๓	๘.๑	๖๕.๙	๑๘.๕	๖.๔	๑.๒	๐.๓๖๗๑
๕	รศ.	๑๑๐	๐	๕.๕	๑๖.๔	๕๑.๘	๒๖.๔	-๐.๔๙๕๕
	วศ.	๑๗๓	๓.๕	๓.๕	๑๕.๖	๔๖.๘	๓๐.๖	-๐.๔๘๘๔
๖	รศ.	๑๑๐	๗.๓	๔๔.๖	๒๐.๐	๒๐.๙	๗.๓	๐.๑๑๘๒
	วศ.	๑๗๓	๕.๘	๓๕.๘	๓๗.๐	๑๖.๘	๔.๖	๐.๑๐๖๙
รวม/เฉลี่ย	รศ.	๑๑๐	๑๘.๙	๓๕.๘	๑๖.๗	๒๐.๐	๘.๖	๐.๑๙๑๘
	วศ.	๑๗๓	๑๘.๑	๓๔.๕	๒๒.๑	๑๘.๒	๗.๑	๐.๑๙๑๖

$$X_{\frac{๒}{๔}} = ๑.๓๖$$

จากตารางพบว่า นิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยใกล้เคียงกัน โดยนิสิตวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยความเห็นด้วยเท่ากับ

๐.๑๘๑๖ มากกว่านิสิตรัฐศาสตร์ที่มีคะแนนเฉลี่ย ๐.๑๘๑๘

เรื่องที่นิสิตเห็นด้วยมากที่สุดคือ การให้นิสิตทำกิจกรรมโดยสมัครใจ ส่วนเรื่องที่นิสิตต้องการแก้ขัดกับแนวคำ เน้นการที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด ได้แก่ การที่นิสิตต้องการเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง

อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้ง ๒ คณะไม่ได้มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องนี้ ดังนั้นสมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๓๖

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี ต่อการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+ ๒	+ ๑	๐	- ๑	- ๒	
๑	๑	๘๑	๖๘.๑	๒๘.๔	๒.๕	๐	๐	๐.๘๓๓๓
	๒	๗๐	๗๗.๑	๒๒.๘	๐	๐	๐	๐.๘๘๕๗
	๓	๗๗	๖๖.๒	๓๓.๘	๐	๐	๐	๐.๘๓๑๒
	๔	๕๕	๗๒.๗	๒๓.๖	๓.๖	๐	๐	๐.๘๔๕๕
๒	๑	๘๑	๑๓.๖	๒๘.๔	๓๘.๓	๑๗.๓	๒.๕	๐.๑๖๖๗
	๒	๗๐	๑๔.๓	๒๔.๓	๓๐.๐	๓๑.๔	๐	๐.๑๐๗๑
	๓	๗๗	๗.๘	๒๔.๗	๓๖.๔	๑๘.๒	๑๓.๐	-๐.๐๑๘๕
	๔	๕๕	๑๒.๗	๓๔.๖	๓๔.๖	๑๘.๒	๐	๐.๒๐๘๑

ตารางที่ ๓๖ (ต่อ)

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๓	๑	๘๑	๑๕.๒	๕๑.๙	๑๒.๗	๑๒.๗	๗.๖	๐.๒๗๒๒
	๒	๗๐	๘.๖	๕๐.๐	๒๐.๐	๑๕.๗	๕.๗	๐.๒๐๐๐
	๓	๗๗	๑๕.๖	๒๘.๖	๒๗.๓	๒๐.๘	๗.๘	๐.๑๑๖๙
	๔	๕๕	๗.๓	๕๕.๖	๒๑.๘	๑๘.๖	๑.๘	๐.๒๕๕๕
๔	๑	๘๑	๙.๙	๖๕.๕	๑๕.๘	๗.๕	๒.๕	๐.๓๖๕๒
	๒	๗๐	๕.๗	๖๕.๗	๒๐.๐	๘.๖	๐	๐.๓๘๒๙
	๓	๗๗	๒.๖	๖๓.๖	๑๕.๖	๑๕.๖	๒.๖	๐.๒๕๐๓
	๔	๕๕	๑๐.๙	๖๙.๑	๑๘.๒	๑.๘	๐	๐.๔๕๕๕
๕	๑	๘๑	๔.๙	๖.๒	๑๓.๖	๔๖.๙	๒๘.๕	-๐.๔๓๘๓
	๒	๗๐	๐	๕.๗	๒๕.๗	๔๗.๑	๒๑.๕	-๐.๔๒๑๕
	๓	๗๗	๒.๖	๒.๖	๑๐.๕	๔๕.๕	๓๙.๐	-๐.๕๕๗๙
	๔	๕๕	๐	๑.๘	๑๕.๖	๕๘.๒	๒๕.๕	-๐.๕๓๖๕
๖	๑	๘๑	๗.๕	๓๓.๓	๓๐.๙	๒๓.๕	๕.๙	๐.๐๗๕๑
	๒	๗๐	๕.๗	๓๗.๑	๓๘.๖	๑๕.๗	๒.๙	๐.๑๓๕๗
	๓	๗๗	๗.๘	๓๙.๐	๒๓.๕	๑๖.๙	๑๓.๐	๐.๐๕๘๕
	๔	๕๕	๓.๖	๕๐.๙	๒๙.๑	๑๖.๕	๐	๐.๒๐๙๑
รวม/เฉลี่ย	๑	๘๑	๒๐.๐	๓๕.๕	๑๘.๘	๑๘.๐	๗.๖	๐.๒๑๑๘
	๒	๗๐	๑๘.๖	๓๕.๓	๒๒.๕	๑๙.๘	๕.๐	๐.๒๐๘๓
	๓	๗๗	๑๗.๑	๓๒.๐	๑๘.๘	๑๙.๕	๑๒.๖	๐.๑๐๘๒
	๔	๕๕	๑๗.๙	๓๙.๑	๒๐.๓	๑๘.๒	๕.๖	๐.๒๓๗๙

$X_{\bar{c}} = ๒.๐๗$

จากตารางพบว่า นิสิตยิ่งศึกษาสูงขึ้นยิ่งมีทัศนคติเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยน้อยลงตามลำดับ จนถึงปี ๕ นิสิตจึงยอมรับการควบคุมเพิ่มมากขึ้น และเป็นการยอมรับที่สูงกว่านิสิตชั้นปีอื่น ๆ

จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่าชั้นปีไม่มีอิทธิพลทำให้ทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกัน ทั้งนี้ สมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๓๗

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิง ต่อการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย

คำถามที่	เพศ	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๗๕.๐	๒๖.๐	๐	๐	๐	๐.๘๗๐๒
	ญ.	๑๕๒	๖๘.๔	๒๙.๐	๒.๖	๐	๐	๐.๘๒๘๘
๒	ช.	๑๓๑	๑๖.๐	๑๘.๓	๓๕.๑	๒๔.๔	๖.๑	๐.๐๖๘๗
	ญ.	๑๕๒	๘.๖	๓๕.๕	๓๔.๘	๑๘.๔	๒.๖	๐.๑๔๔๗
๓	ช.	๑๓๑	๑๘.๖	๓๘.๘	๑๗.๘	๑๖.๓	๘.๕	๐.๒๑๓๘
	ญ.	๑๕๒	๖.๖	๕๑.๓	๒๒.๔	๑๕.๘	๔.๐	๐.๒๐๓๘
๔	ช.	๑๓๑	๑๐.๗	๖๔.๑	๑๓.๗	๙.๘	๑.๕	๐.๓๖๒๖
	ญ.	๑๕๒	๔.๐	๖๗.๑	๑๙.๗	๗.๘	๑.๓	๐.๓๒๖๔
๕	ช.	๑๓๑	๓.๑	๕.๓	๑๕.๓	๓๖.๖	๓๙.๗	-๐.๕๒๒๘
	ญ.	๑๕๒	๑.๓	๓.๓	๑๖.๕	๕๘.๒	๑๙.๗	-๐.๔๖๓๘
๖	ช.	๑๓๑	๑๐.๗	๓๙.๗	๒๒.๑	๑๙.๘	๗.๖	๐.๑๒๘๘
	ญ.	๑๕๒	๒.๖	๓๘.๘	๓๗.๕	๑๗.๑	๔.๐	๐.๐๙๕๕
	ช.	๑๓๑	๒๒.๒	๓๒.๐	๑๗.๔	๑๗.๘	๑๐.๖	๐.๑๘๖๘
	ญ.	๑๕๒	๑๕.๒	๓๗.๕	๒๒.๓	๑๙.๗	๕.๓	๐.๑๘๘๖

$$X^2_{\alpha} = ๖.๑๒$$

จากตารางพบว่า นิสิตชายมีคะแนนเฉลี่ยของความเห็นเกี่ยวกับการควบคุมกิจกรรม
ในมหาวิทยาลัย เท่ากับ ๐.๑๘๖๘ ต่ำกว่านิสิตหญิงซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย ๐.๑๘๘๖ เพียงเล็กน้อย

อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่าเพศไม่มีอิทธิพลที่จะทำให้
ทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกัน ดังนั้น สรุปได้ว่าสมมุติฐานไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๓๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง
ต่อการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนน เฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๙	๗๙.๗	๒๐.๓	๐	๐	๐	๐.๘๘๘๖
	กลาง	๑๑๕	๗๖.๕	๒๓.๕	๐	๐	๐	๐.๘๘๒๖
	ต่ำ	๑๐๑	๕๙.๔	๓๖.๖	๔.๐	๐	๐	๐.๗๗๗๒
๒	สูง	๖๙	๑๗.๔	๒๑.๗	๒๓.๒	๒๖.๑	๑๑.๖	๐.๐๓๖๒
	กลาง	๑๑๕	๗.๐	๓๑.๓	๓๗.๔	๒๐.๙	๓.๕	๐.๐๘๗๐
	ต่ำ	๑๐๑	๑๓.๙	๒๖.๗	๔๐.๖	๑๗.๘	๑.๐	๐.๑๗๓๓
๓	สูง	๖๙	๑๔.๕	๒๙.๐	๒๗.๕	๒๐.๓	๕.๙	๐.๑๐๑๔
	กลาง	๑๑๕	๓.๕	๒๒.๘	๑๙.๕	๑๐.๖	๓.๕	๐.๒๖๑๑
	ต่ำ	๑๐๑	๑๙.๘	๓๖.๖	๑๖.๘	๑๘.๘	๗.๙	๐.๒๐๗๙
๔	สูง	๖๙	๕.๘	๕๖.๕	๒๐.๓	๑๔.๕	๒.๙	๐.๒๓๙๑
	กลาง	๑๑๕	๕.๒	๗๕.๗	๑๒.๒	๕.๒	๑.๗	๐.๓๘๗๐
	ต่ำ	๑๐๑	๙.๙	๖๐.๔	๑๙.๘	๙.๙	๐	๐.๓๕๑๕

ตารางที่ ๓๘ (ต่อ)

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๕	สูง	๖๘	๐	๔.๕	๘.๗	๔๓.๕	๔๓.๕	-๐.๖๓๐๔
	กลาง	๑๑๕	๑.๗	๓.๕	๑๘.๑	๕๔.๘	๒๐.๘	-๐.๓๔๓๕
	ต่ำ	๑๐๑	๔.๐	๕.๐	๑๖.๘	๔๕.๕	๒๘.๗	-๐.๔๕๐๕
๖	สูง	๖๘	๑๔.๕	๓๔.๘	๒๑.๗	๑๗.๔	๑๑.๖	๐.๑๑๕๘
	กลาง	๑๑๕	๑.๗	๔๔.๔	๒๘.๖	๑๘.๑	๕.๒	๐.๑๑๗๔
	ต่ำ	๑๐๑	๕.๘	๓๖.๖	๓๖.๖	๑๘.๘	๒.๐	๐.๑๒๘๗
รวม/เฉลี่ย	สูง	๖๘	๒๒.๐	๒๗.๘	๑๖.๘	๒๐.๓	๑๓.๐	๐.๑๒๖๘
	กลาง	๑๑๕	๑๖.๐	๔๐.๑	๑๘.๖	๑๘.๕	๕.๘	๐.๒๑๐๐
	ต่ำ	๑๐๑	๑๘.๘	๓๓.๗	๒๒.๔	๑๘.๕	๖.๖	๐.๑๘๘๐

$$X_{\bar{c}} = ๖.๒๑$$

จากตารางพบว่า นิสิตที่มีความกระตือรือร้นทางการ เมืองสูง เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยน้อยที่สุด ในขณะที่นิสิตที่กระตือรือร้นปานกลาง เห็นด้วยมากที่สุด และนิสิตที่กระตือรือร้นต่ำ เห็นด้วยเป็นอันดับสอง

แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่า นิสิตที่มีความกระตือรือร้นทางการ เมืองต่างกัน ไม่ไ้ทำให้ทัศนคติในเรื่องนี้ต่างกัน สรุปได้ว่า สมมุติฐานไม่ถูกตอง

ตารางที่ ๓๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทของกิจกรรม
ต่อการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ต.ก.	๓๒	๘๑.๓	๑๘.๗	๐	๐	๐	๐.๕๐๖๓
	ศ.ว.	๔๕	๗๓.๓	๒๖.๗	๐	๐	๐	๐.๘๖๖๗
	ก.พ.	๑๒๐	๖๘.๒	๒๙.๒	๑.๘	๐	๐	๐.๘๓๙๕
	อ.น.	๕๔	๖๖.๗	๓๓.๓	๐	๐	๐	๐.๘๓๓๓
	ม.ร.	๓๑	๗๑.๐	๒๓.๖	๖.๔	๐	๐	๐.๘๒๒๖
๒	ต.ก.	๓๒	๖.๓	๒๕.๐	๒๕.๐	๓๑.๓	๑๒.๕	-๐.๐๘๓๘
	ศ.ว.	๔๕	๑๓.๓	๒๐.๐	๔๐.๐	๒๖.๗	๐	๐.๑๐๐๐
	ก.พ.	๑๒๐	๑๐.๐	๓๖.๗	๓๕.๐	๑๖.๗	๑.๖	๐.๑๘๓๓
	อ.น.	๕๔	๑๘.๕	๒๒.๒	๒๗.๘	๒๒.๒	๙.๓	๐.๐๙๒๖
	ม.ร.	๓๑	๑๒.๙	๑๖.๑	๔๕.๒	๑๙.๔	๖.๕	๐.๐๘๘๔
๓	ต.ก.	๓๒	๖.๓	๓๑.๓	๑๘.๘	๒๕.๐	๑๘.๘	-๐.๓๐๑๖
	ศ.ว.	๔๕	๘.๙	๔๔.๔	๒๘.๙	๑๓.๓	๔.๔	๐.๒๐๐๐
	ก.พ.	๑๒๐	๑๖.๗	๔๘.๓	๑๙.๒	๑๐.๘	๕.๐	๐.๓๐๔๒
	อ.น.	๕๔	๗.๗	๕๓.๙	๑๑.๕	๒๑.๒	๕.๘	๐.๑๘๒๗
	ม.ร.	๓๑	๑๒.๙	๓๒.๓	๒๘.๐	๒๒.๖	๓.๒	๐.๑๔๕๒

ตารางที่ ๓๘ (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๔	ส.ก.	๓๒	๖.๓	๕๖.๒	๒๕.๐	๖.๒	๖.๓	๐.๒๕๐๐
	ศ.ว.	๔๕	๐	๗๗.๘	๑๓.๓	๘.๙	๐	๐.๓๔๔๔
	ก.พ.	๑๒๐	๑๐.๐	๖๐.๐	๑๘.๓	๑๑.๗	๐	๐.๓๔๑๗
	อื่น	๕๔	๗.๔	๗๒.๒	๑๑.๑	๙.๓	๐	๐.๓๘๘๙
	ม.ร.	๓๑	๖.๕	๖๔.๕	๑๙.๔	๓.๒	๖.๕	๐.๓๐๖๕
๕	ส.ก.	๓๒	๐	๐	๑๒.๕	๔๓.๘	๔๓.๘	-๐.๖๕๖๓
	ศ.ว.	๔๕	๐	๖.๗	๔.๔	๕๗.๘	๓๑.๑	-๐.๕๖๖๗
	ก.พ.	๑๒๐	๑.๗	๒.๕	๒๑.๗	๕๐.๘	๒๓.๓	-๐.๔๕๘๓
	อื่น	๕๔	๗.๔	๗.๔	๙.๓	๔๒.๖	๓๓.๓	-๐.๔๓๕๒
	ม.ร.	๓๑	๐	๐	๒๕.๘	๔๘.๔	๒๕.๘	-๐.๕๐๐๐
๖	ส.ก.	๓๒	๖.๓	๒๕.๐	๑๘.๘	๓๑.๓	๑๘.๘	-๐.๑๕๖๓
	ศ.ว.	๔๕	๐	๔๘.๙	๓๓.๓	๑๗.๘	๐	๐.๑๕๕๖
	ก.พ.	๑๒๐	๑๓.๓	๔๐.๘	๒๘.๓	๑๕.๘	๑.๗	๐.๒๔๑๗
	อื่น	๕๔	๐	๓๓.๓	๓๓.๓	๒๒.๒	๑๑.๑	-๐.๐๕๕๖
	ม.ร.	๓๑	๐	๓๘.๗	๔๑.๙	๑๒.๙	๖.๕	๐.๐๖๔๕
รวม/เฉลี่ย	ส.ก.	๓๒	๑๗.๗	๒๖.๐	๑๖.๗	๒๒.๙	๑๖.๗	๐.๐๒๖๐
	ศ.ว.	๔๕	๑๕.๙	๓๗.๔	๒๐.๐	๒๐.๗	๕.๙	๐.๑๘๓๓
	ก.พ.	๑๒๐	๒๐.๑	๓๖.๓	๒๐.๗	๑๗.๖	๕.๓	๐.๒๔๑๗
	อื่น	๕๔	๑๘.๐	๓๗.๐	๑๕.๕	๑๙.๖	๙.๙	๐.๑๖๗๗
	ม.ร.	๓๑	๑๗.๒	๒๙.๐	๒๘.๐	๑๗.๗	๘.๑	๐.๑๔๗๘

$X_{๑๒} = ๗.๕๖$

จากตาราง พบว่านิสิตที่รวมกิจกรรมก็หาเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ นิสิตกลุ่มศิลปวัฒนธรรม กลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม ส่วนนิสิตที่รวมกิจกรรมดังกล่าวและการเมืองมีความเห็นชอบด้วยน้อยที่สุด

อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าประเภทของกิจกรรมไม่มีอิทธิพลที่จะทำให้ทัศนคติของนิสิตในเรื่องนี้แตกต่างกัน ดังนั้น สมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ด. ทัศนคติของนิสิตต่อการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย

การควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นสิ่งที่ทบวงมหาวิทยาลัยให้ความสนใจมาก เพราะทางราชการไม่ต้องการให้นักศึกษาทำกิจกรรมการเมืองนอกมหาวิทยาลัย มาตรการที่ทบวงมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของที่ประชุมอธิการบดีกำหนดขึ้นได้แก่มาตรการต่อไปนี้คือ

๑. กำหนดให้กิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมภายในของแต่ละมหาวิทยาลัย ไม่เป็นการรวมกลุ่มองค์กรนักศึกษาระหว่างสถาบัน
๒. การจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษาต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยเสียก่อน
๓. การจัดกิจกรรมพัฒนาชนบท จะกระทำไ้เมื่อทางราชการร้องขอหรือเข้าร่วมกับหน่วยราชการ โดยมหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบด้วย

การศึกษาศนคติของนิสิตเกี่ยวกับมาตรการทั้ง ๓ นี้ ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานว่า

๑. นิสิตรัฐศาสตร์เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์
๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัยมากขึ้น

๓. นิสิตหญิง เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมนอกมหาวิทยาลัยมากกว่า

นิสิตชาย

๔. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการเมืองเท่า ยิ่งเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัยมากขึ้น

๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมือง เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัยน้อยที่สุด และนิสิตที่ทำกิจกรรมก็เห็นด้วยมากที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถามรวม ๓ ข้อ คือ

๑. ท่านเห็นด้วยกับการห้ามองค์การนักศึกษา รวมทั้งกันระหว่างสถาบันเพียงใด (เช่น ศูนย์นิสิต และกลุ่มสโมสรนักศึกษา ๑๔ สถาบัน)

๒. การจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา ควรได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยเสียก่อน

๓. การจัดกิจกรรมพัฒนาชนบท จะทำได้เมื่อทางราชการร้องขอหรือเข้าร่วมกับหน่วยราชการ โดยมหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบด้วย

จากนั้นจึงแจกแจงคำตอบจากประชากรวิจัยลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๕๐

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ต่อการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๓.๖	๑๓.๖	๑๘.๒	๓๘.๑	๒๕.๕	-๐.๓๔๕๕
	วศ.	๑๗๑	๓.๕	๕.๓	๒๔.๖	๓๘.๒	๒๗.๕	-๐.๔๐๘๔
๒	รศ.	๑๑๐	๑๐.๘	๒๒.๗	๔.๖	๑๔.๖	๗.๓	๐.๒๗๗๓
	วศ.	๑๗๑	๘.๖	๕๕.๑	๑๕.๖	๑๖.๘	๓.๐	๐.๒๕๗๕
๓	รศ.	๑๑๐	๕.๕	๑๘.๒	๘.๑	๕๖.๔	๑๐.๘	-๐.๒๔๕๕
	วศ.	๑๗๑	๘.๓	๑๗.๒	๘.๕	๒๐.๕	๔.๗	-๐.๑๘๐๕
รวม/เฉลี่ย	รศ.	๑๑๐	๖.๗	๓๑.๕	๑๐.๖	๓๖.๗	๑๕.๖	-๐.๑๐๔๕
	วศ.	๑๗๑	๗.๑	๒๕.๖	๑๖.๖	๓๘.๘	๑๑.๘	-๐.๑๑๓๔

$$X_c^2 = ๘.๘๑$$

จากตาราง พบว่านิสิตวิทยาศาสตร์ไม่เห็นด้วยกับการห้ามองค์การนักศึกษา รวมตัวกันระหว่างสถาบัน มากกว่านิสิตรัฐศาสตร์ แต่นิสิตรัฐศาสตร์ไม่เห็นด้วยกับหลักการควบคุมกิจกรรมพัฒนาชนบทมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ สำหรับการให้ขออนุญาตจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยในกรณีจะจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษานั้น ปรากฏว่านิสิตทั้งสองคณะ เห็นด้วยโดยนิสิตรัฐศาสตร์ เห็นด้วยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์

โดยเฉลี่ยปรากฏว่านิสิตทั้งสองคณะไม่เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองคณะไม่ได้มีทัศนคติแตกต่างกันในเรื่องนี้ ดังนั้นสมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๕๑

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี ต่อการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย

คำถามที่	คณะ	จำนวน บุคคล	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๑	๑๑.๔	๑๑.๔	๒๘.๓	๓๓.๐	๒๓.๕	-๐.๓๐๘๖
	๒	๓๐	๒.๙	๕.๙	๒๐.๖	๓๖.๘	๓๓.๘	-๐.๔๖๓๒
	๓	๓๓	๒.๖	๑.๘	๒๐.๘	๕๐.๓	๒๘.๖	-๐.๔๒๒๑
	๔	๕๕	๐	๑๔.๖	๒๑.๘	๕๓.๖	๒๐.๐	-๐.๓๔๕๕
๒	๑	๘๑	๑๘.๓	๔๖.๓	๑๘.๓	๘.๐	๘.๐	๐.๓๐๐๐
	๒	๓๐	๕.๓	๒๐.๐	๘.๖	๒๒.๙	๒.๙	๐.๒๑๔๓
	๓	๓๓	๑.๘	๒๓.๖	๑.๘	๑๕.๖	๕.๒	๐.๒๖๖๒
	๔	๕๕	๑.๓	๒๓.๖	๙.๑	๑๘.๒	๑.๘	๐.๒๘๑๘
๓	๑	๘๑	๑๐.๔	๑๓.๐	๑.๘	๖๓.๖	๕.๒	-๐.๒๐๑๓
	๒	๓๐	๒.๙	๒๘.๖	๑๔.๓	๔๘.๖	๕.๓	-๐.๑๒๘๖
	๓	๓๓	๑๐.๔	๑๓.๐	๑.๘	๕๘.๔	๑๐.๔	-๐.๒๒๗๓
	๔	๕๕	๓.๖	๑๖.๔	๑.๓	๖๕.๕	๑.๓	-๐.๒๘๑๘
รวม/เฉลี่ย	๑	๘๑	๑๒.๐	๒๑.๙	๑๓.๒	๓๖.๕	๑๒.๔	-๐.๐๓๓๓
	๒	๓๐	๓.๙	๓๑.๓	๑๕.๕	๓๖.๑	๑๓.๙	-๐.๑๒๒๖
	๓	๓๓	๖.๙	๒๘.๒	๑๒.๑	๓๘.๑	๑๔.๓	-๐.๑๒๓๓
	๔	๕๕	๓.๖	๓๑.๕	๑๒.๓	๔๒.๔	๙.๓	-๐.๑๑๕๒

$$\frac{๒}{๑๖} = ๒๖.๑๖$$

จากตาราง พบว่านิสิตปี ๑ ไม่เห็นด้วยกับการห้ามองค์การนักศึกษา รวมทั้ง
ระหว่างสถาบันน้อยที่สุด แต่ความไม่เห็นด้วยก็เพิ่มขึ้นจนสูงสุดในปีที่ ๒ และจากนั้นจึง
ค่อย ๆ ลดลงตามชั้นปีที่สูงขึ้น

สำหรับการกำหนดค่าการจกกิจกรรมนอกสถานศึกษาต้องได้รับความเห็นชอบจาก
ผู้บริหารมหาวิทยาลัยก่อนนั้น ปรากฏว่านิสิตปี ๑ เห็นด้วยมากที่สุด ในขณะที่นิสิตปี ๒
เปลี่ยนเป็นเห็นด้วยน้อยที่สุด แต่ความเห็นด้วยก็เพิ่มขึ้นในชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ตามลำดับ

เกี่ยวกับหลักการควบคุมการพัฒนาชนบท พบว่านิสิตทุกชั้นปีไม่เห็นด้วย โดยนิสิต
ปี ๒ มีความไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด และความไม่เห็นด้วยก็เพิ่มขึ้นอีกใน ๒ ปีหลัง

โดยเฉลี่ยปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่พอใจหลักการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหา-
วิทยาลัย โดยนิสิตปี ๑ ไม่พอใจน้อยที่สุด จากนั้นความไม่พอใจก็เพิ่มสูงขึ้นตามชั้นปี จนถึง
ปี ๔ ความไม่พอใจจึงมีแนวโน้มที่ลดลง จึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานไม่ถูกต้อง และจากการ
ทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าชั้นปีมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องนี้ของนักศึกษา

ตารางที่ ๘๒

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิง ต่อการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๔.๖	๓.๖	๓๑.๓	๓๒.๖	๒๔.๕	-๐.๓๒๐๖
	ญ.	๑๕๒	๒.๓	๕.๓	๑๕.๐	๔๕.๓	๒๘.๓	-๐.๕๕๐๐
๒	ช.	๑๓๑	๑๒.๘	๕๒.๘	๑๒.๘	๑๒.๘	๘.๘	๐.๒๕๐๐
	ญ.	๑๕๒	๓.๕	๖๒.๕	๕.๕	๑๘.๕	๑.๓	๐.๒๘๖๓
๓	ช.	๑๓๑	๑๑.๐	๑๓.๕	๑๑.๐	๕๖.๓	๓.๕	-๐.๑๘๕๐
	ญ.	๑๕๒	๕.๐	๒๑.๑	๓.๕	๖๐.๕	๖.๖	-๐.๒๒๓๓
รวม/เฉลี่ย	ช.	๑๓๑	๕.๕	๒๕.๓	๑๕.๕	๓๓.๕	๑๓.๕	-๐.๐๕๒๓
	ญ.	๑๕๒	๕.๕	๓๑.๑	๑๐.๖	๔๑.๕	๑๒.๑	-๐.๑๒๕๕

$$X_c^2 = ๒๖.๕๓$$

จากตาราง พบว่านิสิตหญิงไม่เห็นด้วยกับการห้ามองค์การนักศึกษารวมตัวกันระหว่างสถาบัน มากกว่านิสิตชาย เช่นเดียวกับความไม่พอใจหลักการควบคุมกิจกรรมพัฒนาชนบท อย่างไรก็ตามปรากฏว่านิสิตหญิงกลับเห็นด้วยกับหลักที่ว่า การจัดกิจกรรมนอกสถานที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยเสียก่อน มากกว่านิสิตชาย

สรุปแล้ว นิสิตหญิงไม่เห็นด้วยกับหลักการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย มากกว่านิสิตชาย ดังนั้นสมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่าเพศมีอิทธิพลให้ทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง

ตารางที่ ๔๓

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง
ต่อการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย

ลำดับที่	ความกระตือรือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๘	๕.๘	๕.๘	๑๐.๑	๓๓.๓	๔๐.๖	๐.๕๐๓๒
	กลาง	๑๑๕	๑.๓	๑๐.๔	๒๑.๓	๔๒.๖	๒๓.๕	-๐.๓๓๘๓
	ต่ำ	๑๐๑	๔.๐	๘.๑	๓๐.๓	๓๕.๔	๒๒.๒	-๐.๓๑๘๒
๒	สูง	๖๘	๑๔.๕	๔๔.๘	๑๓.๔	๑๓.๕	๕.๘	๐.๒๒๔๖
	กลาง	๑๑๕	๕.๘	๒๕.๘	๕.๘	๑๘.๐	๕.๘	๐.๒๓๘๓
	ต่ำ	๑๐๑	๑๒.๑	๕๓.๖	๑๔.๑	๑๓.๑	๓.๐	๐.๓๑๓๑
๓	สูง	๖๘	๘.๓	๑๑.๖	๘.๓	๕๘.๔	๑๑.๖	-๐.๒๖๘๑
	กลาง	๑๑๕	๓.๖	๑๘.๘	๖.๓	๖๑.๓	๘.๐	-๐.๒๖๑๓
	ต่ำ	๑๐๑	๘.๘	๑๘.๘	๑๓.๘	๕๘.๕	๓.๐	-๐.๑๐๘๘
รวม/เฉลี่ย	สูง	๖๘	๘.๓	๒๐.๘	๑๒.๑	๓๘.๒	๑๘.๓	-๐.๑๘๓๖
	กลาง	๑๑๕	๓.๖	๓๑.๘	๑๑.๓	๔๐.๓	๑๒.๘	-๐.๑๓๖๕
	ต่ำ	๑๐๑	๘.๓	๒๘.๑	๑๘.๔	๓๕.๕	๘.๘	-๐.๐๓๘๕

$$\bar{X} = ๓๓.๕๒$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่มีความกระตือรือร้นสูงไม่เห็นด้วยกับการห้ามองค์กร
นักศึกษารวมตัวกันระหว่างสถาบันมากกว่านิสิตที่มีความกระตือรือร้นต่ำ และไม่เห็นด้วยกับ
หลักการควบคุมกิจกรรมพัฒนาชนบท มากกว่าผู้ที่มีความกระตือรือร้นต่ำกว่าด้วย

เกี่ยวกับหลักการที่ว่า การจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษาต้องได้รับความเห็นชอบ
จากผู้บริหารมหาวิทยาลัยก่อนนั้น ปรากฏว่านิสิตยังมีความกระตือรือร้นทางการเมืองต่ำ
ก็ยังเห็นด้วยกับหลักการนี้เพิ่มมากขึ้น

สรุปแล้ว นิสิตที่มีความกระตือรือร้นสูง มีความเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรม
ภายนอกมหาวิทยาลัยต่ำกว่าผู้ที่กระตือรือร้นต่ำ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่า
นิสิตที่มีความกระตือรือร้นต่างกันมีทัศนคติในเรื่องนี้ต่างกันจริง ดังนั้น สมมุติฐานจึงถูกต้อง

ตารางที่ ๔๔

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทของกิจกรรม
ต่อการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สภ.	๓๒	๖.๕	๐	๖.๕	๓๗.๕	๕๐.๐	-๐.๖๒๕๐
	ศว.	๔๕	๔.๔	๘.๘	๒๘.๘	๕๐.๐	๑๓.๘	-๐.๒๘๘๘
	กฟ.	๑๒๐	๓.๔	๑๔.๔	๒๔.๖	๓๘.๑	๑๙.๕	-๐.๒๗๙๗
	อื่น	๕๔	๓.๗	๓.๗	๑๑.๑	๔๔.๔	๓๗.๐	-๐.๕๓๗๐
	มร.	๓๑	๐	๓.๒	๓๒.๓	๓๕.๕	๒๙.๐	-๐.๔๕๑๖

ตารางที่ ๔๔ (ต่อ)

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๒	สภ.	๓๒	๑๒.๕	๓๑.๓	๖.๓	๓๑.๓	๑๘.๘	-๐.๐๖๒๕
	ศว.	๔๕	๕.๓	๕๘.๑	๑๕.๐	๑๘.๖	๐	๐.๒๕๐๓
	กฟ.	๑๒๐	๑๓.๖	๖๓.๖	๑๑.๐	๘.๕	๓.๕	๐.๓๗๓๑
	อื่น	๕๔	๓.๕	๖๓.๕	๓.๗	๒๑.๒	๓.๕	๐.๒๑๑๕
	มร.	๓๑	๖.๕	๕๑.๖	๑๕.๕	๑๕.๕	๓.๒	๐.๑๕๓๕
๓	สภ.	๓๒	๐	๖.๓	๖.๓	๗๕.๐	๑๒.๕	-๐.๕๖๘๘
	ศว.	๔๕	๕.๗	๒๓.๓	๕.๗	๕๘.๑	๕.๓	-๐.๒๒๐๕
	กฟ.	๑๒๐	๑๐.๐	๒๕.๐	๑๑.๗	๕๘.๓	๕.๐	-๐.๐๖๖๗
	อื่น	๕๔	๓.๗	๓.๕	๓.๕	๗๕.๐	๕.๖	-๐.๓๗๕๐
	มร.	๓๑	๖.๕	๑๖.๑	๑๕.๕	๕๑.๖	๖.๕	-๐.๑๗๗๕
รวม/เฉลี่ย	สภ.	๓๒	๖.๓	๑๒.๕	๖.๓	๕๗.๕	๒๓.๑	-๐.๓๘๕๕
	ศว.	๔๕	๖.๑	๒๕.๘	๑๖.๐	๓๘.๕	๕.๒	-๐.๐๗๖๓
	กฟ.	๑๒๐	๕.๐	๓๕.๓	๑๕.๗	๓๑.๗	๕.๓	๐.๐๐๕๘
	อื่น	๕๔	๕.๑	๒๓.๕	๗.๖	๕๖.๘	๑๗.๑	-๐.๑๕๑๘
	มร.	๓๑	๕.๓	๒๓.๗	๒๓.๗	๓๕.๕	๑๒.๕	-๐.๑๕๕๒

๒
X = bb, bn
๑b

จากตารางพบว่า นิสิตที่ทำกิจกรรมสังคมและการเมืองไม่เห็นด้วยมากที่สุด ต่อการห้ามองค์กรนักศึกษา รวมตัวกันระหว่างสถาบัน รองลงมาได้แก่กลุ่มกิจกรรมอื่น ผู้ไม่รวมกิจกรรม และกลุ่มคิดป่วนธรรมชาติ ส่วนกลุ่มไม่เห็นด้วยน้อยที่สุดคือกลุ่มกีฬา

เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา ปรากฏว่านิสิตทุกกลุ่ม เห็นว่าควรได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยก่อน มีเพียงกลุ่มสังคมและการเมืองเท่านั้นที่มีความเห็นคัดค้าน ส่วนกลุ่มนักกีฬามีความเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มคิดป่วนธรรมชาติและกลุ่มอื่น ๆ ส่วนนิสิตที่ไม่รวมกิจกรรมปรากฏว่ามีความเห็นด้วยน้อยที่สุด แต่มากกว่ากลุ่มสังคมและการเมืองที่คัดค้าน

สำหรับหลักเกณฑ์ในการทำกิจกรรมการพัฒนาศูนย์ ปรากฏว่ากลุ่มสังคมและการเมืองมีความไม่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่นิสิตกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ กลุ่มคิดป่วนธรรมชาติ และกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม สำหรับกลุ่มกีฬาปรากฏว่ามีความไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด

สรุปแล้ว กลุ่มกีฬา เป็นนิสิตกลุ่มเดียวที่เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย พวกที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุดคือ กลุ่มสังคมและการเมือง รองลงมาได้แก่กลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม สำหรับกลุ่มคิดป่วนธรรมชาติมีความไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด และจากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่าการรวมกิจกรรมต่างกันทำให้นิสิตมีทัศนคติในเรื่องนี้ต่างกันจริง ดังนั้น สมมุติฐานจึงถูกต้อง

ข. ทัศนคติของนิสิตต่อความต้องการสิทธิในการปกครองตนเอง

ถึงแม้จะมีการยินยอมให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดรูปแบบของคณาจารย์ และในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้กำหนดให้มีสถานักศึกษาขึ้นแล้วก็ตาม แต่ตามหลักการที่ทบวงมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของที่ประชุมอธิการบดีวางไว้ ก็ได้กำหนดหลักการให้มีการควบคุมนักศึกษา เพื่อมิให้นักศึกษามีอิสระเต็มที่จากการควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย อันอาจใช้อิสรภาพนั้นไปในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้ การควบคุมการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษาย่อมมีลักษณะไม่สอดคล้องกับความต้องการสิทธิในการปกครองตนเองโดย เป็นอิสระจากมหาวิทยาลัย ดังนั้นการทราบถึงความต้องการในสิทธิปกครองตนเองของนักศึกษา จึงเป็นการทราบว่า นักศึกษามีทัศนคติอย่างไรต่อหลักการควบคุมดูแลนักศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดขึ้นด้วย

เพื่อ เป็นแนวทางในการศึกษา ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานดังนี้คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ต้องการสิทธิในการปกครองตนเองมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์
๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีต่ำยิ่งต้องการสิทธิในการปกครองตนเองมากขึ้น
๓. นิสิตชายต้องการสิทธิในการปกครองตนเองมากกว่านิสิตหญิง
๔. นิสิตยิ่งมีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูงยิ่งต้องการสิทธิในการปกครองตนเองสูง
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมืองต้องการสิทธิในการปกครองตนเองมากที่สุด และนิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬาที่มีความต้องการต่ำที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถามรวม ๒ ข้อ คือ

๑. นักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการร่างข้อบังคับเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา*
๒. นักศึกษาควรมีสิทธิในการปกครองตนเอง โดยเป็นอิสระจากอาจารย์และมหาวิทยาลัย*

จากนั้นได้นำคำตอบแจกแจงลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๔๕

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ต่อความต้องการสิทธิในการ
ปกครองตนเอง

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๑.๘	๐	๑.๘	๔๒.๗	๕๓.๖	-๐.๗๓๑๘
	วศ.	๑๗๓	๑.๒	๒.๓	๖.๕	๔๖.๘	๔๓.๕	-๐.๖๔๕๕
๒	รศ.	๑๑๐	๙.๑	๒๘.๒	๗.๓	๓๘.๒	๑๗.๓	-๐.๑๓๑๘
	วศ.	๑๗๓	๑๕.๐	๒๑.๑	๒๘.๗	๒๖.๙	๙.๕	๐.๐๑๗๕
รวม/เฉลี่ย	รศ.	๑๑๐	๕.๕	๑๕.๑	๕.๖	๕๐.๕	๓๕.๕	-๐.๕๓๑๘
	วศ.	๑๗๓	๗.๗	๑๑.๖	๑๗.๕	๓๖.๙	๒๖.๕	-๐.๓๑๕๕

$$\bar{X}_c = ๒๓.๒๓$$

จากตาราง พบว่านิสิตรัฐศาสตร์มีทัศนคติว่านักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการร่างข้อ
บังคับเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา มากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์

เกี่ยวกับสิทธิในการปกครองตนเอง ปรากฏว่านิสิตรัฐศาสตร์มีความต้องการ
ปกครองตนเองโดยเป็นอิสระจากอาจารย์ แต่นิสิตวิทยาศาสตร์ไม่เห็นด้วย

โดยเฉลี่ย นิสิตรัฐศาสตร์มีความต้องการมีส่วนร่วมในการร่างข้อบังคับเกี่ยวกับ
กิจกรรมนักศึกษา และต้องการสิทธิในการปกครองตนเองมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ และ
จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่านิตทั้งสองคณะมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง ดังนั้น
จึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานถูกต้อง

ตารางที่ ๔๖

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี ต่อความต้องการสิทธิในการปกครองตนเอง

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๑	๔.๘	๔.๘	๔.๘	๓๔.๖	๕๐.๖	-๐.๖๐๔๘
	๒	๗๐	๐	๐	๐	๕๕.๗	๔๔.๓	-๐.๗๒๑๔
	๓	๗๗	๐	๐	๕.๒	๔๐.๓	๕๔.๖	-๐.๗๕๖๘
	๔	๕๕	๐	๐	๘.๑	๕๔.๖	๓๖.๔	-๐.๖๓๖๔
๒	๑	๘๑	๑๒.๗	๑๖.๕	๒๕.๓	๓๕.๔	๑๐.๑	-๐.๐๖๘๖
	๒	๗๐	๕.๗	๓๕.๗	๑๕.๗	๒๕.๗	๑๗.๑	-๐.๐๖๔๓
	๓	๗๗	๑๓.๐	๑๕.๖	๒๓.๔	๓๒.๕	๑๕.๖	-๐.๑๑๐๔
	๔	๕๕	๑๘.๒	๓๐.๘	๑๕.๖	๓๐.๘	๕.๕	๐.๑๒๗๓
รวม/เฉลี่ย	๑	๘๑	๘.๘	๑๐.๗	๑๕.๑	๓๕.๐	๓๐.๔	-๐.๓๔๐๖
	๒	๗๐	๒.๘	๑๗.๘	๗.๘	๔๐.๗	๓๐.๗	-๐.๓๘๒๘
	๓	๗๗	๖.๕	๗.๘	๑๔.๓	๓๖.๔	๓๕.๑	-๐.๔๒๘๖
	๔	๕๕	๘.๑	๑๕.๕	๑๑.๘	๔๒.๘	๒๐.๘	-๐.๒๕๔๕

$$\frac{๒}{๑๒} = ๒๑.๔๗$$

จากตาราง พบว่าความต้องการมีส่วนร่วมในการร่างข้อบังคับ เกี่ยวกับกิจกรรม นักศึกษาของนิสิตปี ๑ มีอยู่น้อยที่สุด และความต้องการนี้เพิ่มมากขึ้น ในนิสิตชั้นปี ๒ และปี ๓ ตามลำดับ แต่ในนิสิตชั้นปี ๔ ความต้องการนี้กลับลดลง จนต่ำกว่านิสิตปี ๒ แต่สูงกว่านิสิตปี ๑

สำหรับสิทธิในการปกครองตนเองโดยเป็นอิสระจากอาจารย์และมหาวิทยาลัย
ปรากฏว่านิสิตยิ่งเพิ่มความต้องการสิทธินี้ขึ้นตามชั้นปี จนถึงชั้นปีที่ ๓ ที่มีความต้องการมาก
ที่สุด จากนั้นความต้องการนี้จึงลดลงจนถึงไม่ต้องการปกครองตนเองโดยอิสระ เมื่อนิสิต
เรียนในชั้นปีที่ ๔

สรุปแล้ว นิสิตจะเพิ่มความต้องการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองมากขึ้นเมื่อ
เรียนในชั้นปีที่สูงขึ้น แต่เมื่อศึกษาถึงชั้นปี ๔ นิสิตจะลดความต้องการนี้ลงจนถึงระดับต่ำกว่า
ชั้นปีอื่น ๆ และจากการทดสอบ ไท สแควร์ ปรากฏว่าชั้นปีมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องนี้จริง
ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานไม่ถูกของสมมุติฐาน

ตารางที่ ๔๗

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิงต่อความต้องการสิทธิในการปกครองตนเอง

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๑.๕	๑.๕	๘.๔	๔๒.๐	๔๖.๖	-๐.๖๕๒๗
	ญ.	๑๕๒	๑.๓	๗.๘	๑.๓	๔๑.๕	๔๘.๐	-๐.๖๓๔๘
๒	ช.	๑๓๑	๑๗.๑	๒๔.๐	๑๗.๑	๓๐.๒	๑๑.๖	๐.๐๒๓๓
	ญ.	๑๕๒	๗.๘	๒๓.๗	๒๓.๐	๓๒.๒	๑๓.๒	-๐.๐๘๕๔
รวม/ เฉลี่ย	ช.	๑๓๑	๘.๒	๑๒.๗	๑๒.๗	๓๖.๒	๒๘.๒	-๐.๓๑๗๓
	ญ.	๑๕๒	๘.๖	๑๕.๘	๑๒.๒	๓๖.๘	๓๐.๖	-๐.๓๖๕๑

$$\bar{X} = ๕.๕๒$$

จากตาราง พบว่านิสิตชายมีทัศนระวณักศึกษาควรมมีส่วนร่วมในการร่างข้อ
บังคับเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามากกว่านิสิตหญิง

สำหรับสิทธิในการปกครองตนเองของนักศึกษาโดย เป็นอิสระจากอาจารย์และ
มหาวิทยาลัย ปรากฏว่านิสิตหญิงส่วนใหญ่มีระดับความเห็นด้วย ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยของ
นิสิตชายบงชี้ถึงความไม่เห็นด้วย

สรุปแล้ว นิสิตหญิงมีความต้องการสิทธิในการปกครองตนเองมากกว่านิสิตชาย
แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่านิสิตทั้งสองเพศมีทัศนคติไม่แตกต่างกันในเรื่องนี้
จึงสรุปได้ว่า สมมุติฐานไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๔๔

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการ เมือง
ต่อความต้องการสิทธิในการปกครองตนเอง

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๙	๒.๙	๐	๐	๒๗.๕	๒๙.๖	-๐.๘๐๔๓
	กลาง	๑๑๕	๑.๗	๐	๓.๕	๕๓.๐	๔๑.๗	-๐.๖๖๕๒
	ต่ำ	๑๐๑	๐	๕.๐	๘.๙	๔๘.๕	๓๘.๖	-๐.๖๐๘๙
๒	สูง	๖๙	๘.๗	๒๙.๐	๑๔.๕	๒๓.๒	๒๔.๖	-๐.๑๓๐๔
	กลาง	๑๑๕	๑๐.๖	๒๐.๔	๒๕.๗	๓๘.๑	๕.๓	-๐.๐๓๕๔
	ต่ำ	๑๐๑	๑๕.๘	๒๓.๘	๑๗.๘	๒๙.๗	๑๒.๙	๐.๐๐๐๐

ตารางที่ ๔๘ (ต่อ)

คำถามที่	ความ กระตือ ร้อน	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
รวม/เฉลี่ย	สูง	๖๘	๕.๘	๑๔.๕	๗.๓	๒๕.๔	๔๗.๑	-๐.๔๖๗๔
	กลาง	๑๑๕	๖.๑	๑๐.๑	๑๔.๕	๔๕.๖	๒๓.๗	-๐.๓๕๓๑
	ต่ำ	๑๐๑	๗.๘	๑๓.๘	๑๓.๔	๓๘.๑	๒๕.๗	-๐.๓๐๔๕

$$\bar{X} = ๓๓.๒๑$$

จากตาราง พบว่านิสิตยังมีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูงก็ยิ่งเห็นว่า นักศึกษาคควรมีส่วนร่วมในการร่างข้อบังคับเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามากขึ้น

เกี่ยวกับปัญหาวานักศึกษาคควรมีสหธิปกครองตนเองโดย เป็นอิสระจากอาจารย์ และมหาวิทยาลัยหรือไม่ ปรากฏว่านิสิตยังกระตือรือร้นสูงก็ยิ่งเห็นวาคคว

สรุปแล้ว นิสิตยังกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ก็ยิ่งมีความต้องการการปกครองตนเองมากยิ่งขึ้น และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตที่กระตือรือร้นต่างกันมี ทัศนคติในเรื่องนี้ต่างกันจริง ดังนั้น จึงสรุปไควาสมมุติฐานถูกต้อง

ตารางที่ ๔๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทของกิจกรรม
ต่อความต้องการสิทธิในการปกครองตนเอง

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สภ.	๓๒	๐	๐	๐	๓๑.๓	๖๘.๘	-๐.๘๔๓๘
	ศว.	๔๕	๐	๔.๔	๔.๔	๔๖.๗	๔๔.๔	-๐.๖๕๕๖
	กฟ.	๑๒๐	๑.๗	๑.๗	๖.๗	๕๕.๐	๓๕.๐	-๐.๖๐๐๐
	อื่น	๕๔	๓.๗	๐	๐	๓๓.๓	๖๓.๐	-๐.๗๕๙๓
	มร.	๓๑	๐	๐	๙.๗	๓๕.๕	๕๔.๘	-๐.๗๒๕๘
๒	สภ.	๓๒	๐	๑๒.๕	๑๘.๘	๕๐.๐	๑๘.๘	-๐.๓๙๕๐
	ศว.	๔๕	๙.๓	๒๐.๙	๑๔.๐	๓๙.๕	๑๖.๓	-๐.๑๖๒๘
	กฟ.	๑๒๐	๑๘.๓	๓๓.๓	๑๙.๒	๒๒.๕	๖.๗	๐.๑๙๐๘
	อื่น	๕๔	๗.๔	๑๘.๕	๒๒.๒	๓๑.๕	๒๐.๔	-๐.๑๙๔๔
	มร.	๓๑	๑๒.๙	๖.๕	๓๒.๓	๓๕.๕	๑๒.๙	-๐.๑๔๕๒
รวม/เฉลี่ย	สภ.	๓๒	๐	๖.๓	๙.๔	๔๐.๖	๔๓.๘	-๐.๖๐๙๔
	ศว.	๔๕	๔.๖	๑๒.๕	๙.๑	๔๓.๒	๓๐.๗	-๐.๔๑๔๘
	กฟ.	๑๒๐	๑๐.๐	๑๗.๕	๑๒.๙	๓๘.๘	๒๐.๘	-๐.๒๑๖๖
	อื่น	๕๔	๕.๖	๙.๓	๑๑.๑	๓๒.๔	๔๑.๗	-๐.๔๗๖๙
	มร.	๓๑	๖.๕	๓.๓	๒๑.๐	๓๕.๕	๓๓.๙	-๐.๔๓๕๕

$$\frac{\bar{X}}{n} = \frac{๓๙.๕๑}{๑๒}$$

จากตารางพบว่า นิสิตกลุ่มกิจกรรมสังคมและการเมืองต้องการมีส่วนร่วมในการ
ร่างข้อบังคับเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มกิจกรรมอื่น ๆ กลุ่ม
ไม่รวมกิจกรรมและกลุ่มศิลปวัฒนธรรมตามลำดับ ส่วนกลุ่มกีฬาที่มีความต้องการนี้น้อยที่สุด

สำหรับสิทธิในการปกครองตนเองโดย เป็นอิสระจากอาจารย์และมหาวิทยาลัย
พบว่า นิสิตกลุ่มกีฬาไม่เห็นด้วยกับการให้สิทธิเช่นนี้ แต่ นิสิตกลุ่มอื่น ๆ เห็นด้วย โดยกลุ่ม
สังคมและการเมืองเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาตามลำดับได้แก่ กลุ่มกิจกรรมอื่น ๆ
กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม

สรุปแล้ว นิสิตทุกกลุ่มมีความต้องการสิทธิในการปกครองตนเอง โดย นิสิตกลุ่ม
สังคมและการเมืองต้องการมากที่สุด รองลงมาตามลำดับได้แก่ กลุ่มกิจกรรมอื่น ๆ
กลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มกีฬา และจากการทดสอบ ไค สแควร์
พบว่า นิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง ดังนั้นสรุปได้ว่า สมมุติฐานที่ตั้งไว้
ถูกต้อง

ทัศนคติของนิสิตนักศึกษาต่อนโยบายการพัฒนาประชาธิปไตยของรัฐบาล พล.อ. เกอริงศักดิ์
ชมนันท์

ในการวัดทัศนคติของนิสิตต่อนโยบายการพัฒนาประชาธิปไตยของรัฐบาล พล.อ. เกอริงศักดิ์ ชมนันท์ ผู้เขียนได้ตั้งคำถามแบ่งได้ ๔ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

๑. เป้าหมายทางการเมืองของประเทศไทย มีคำถาม ๑ ข้อ เพื่อวัดทัศนคติของนิสิตว่าเห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาทางการเมืองที่จะเป็นประชาธิปไตยหรือไม่

๒. เจตนารมณ์ของรัฐบาล มีคำถาม ๑ ข้อ เพื่อวัดทัศนคติของนิสิตว่ามีความเชื่อวางรัฐบาล พล.อ. เกอริงศักดิ์ มีเจตจำนงอันแน่วแน่ที่จะพัฒนาประชาธิปไตยหรือไม่

๓. ความสามารถในการดำเนินนโยบาย แบ่งเป็น ๔ กลุ่มย่อย คือ

๑) ความสามารถของรัฐบาลในการรักษาสถานภาพของรัฐบาลและประเทศ มีคำถาม ๒ ข้อ

๒) การพัฒนาระบบกฎหมาย มีคำถาม ๒ ข้อ

๓) การส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตย มีคำถาม ๓ ข้อ

๔) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล มีคำถาม ๓ ข้อ

๕) ความสำเร็จในการพัฒนาประชาธิปไตย มีคำถาม ๑ ข้อ

๔. ความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประชาธิปไตยของนักศึกษา มีคำถาม ๑ ข้อ

ผู้เขียนได้รวบรวมคำตอบและปรากฏผลการวิจัยดังต่อไปนี้คือ

ก. ทัศนคติของนิสิต ต่อเป้าหมายทางการเมืองของประเทศไทย

เนื่องจากรัฐบาล พล.อ. เกอริ่งศักดิ์ ตั้งเป้าหมายการพัฒนาทางการเมืองของประเทศไทยว่าจะเป็นประชาธิปไตย การศึกษาทัศนคติของนิสิตว่าเห็นด้วยกับนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยหรือไม่ จึงต้องศึกษาสำรวจเสียก่อนว่า นิสิตชายอมรับเป้าหมายของนโยบายที่รัฐบาลตั้งไว้หรือไม่

ผู้เขียนตั้งสมมุติฐานในการศึกษาไว้ดังนี้คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์เห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยน้อยกว่านิสิตวิทยาศาสตร์

๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีต่ำ ยิ่งเห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยมากขึ้น

๓. นิสิตชายเห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยมากกว่านิสิตหญิง

๔. นิสิตยิ่งมีความกระตือรือร้นทางการเมืองต่ำ ยิ่งเห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาประชาธิปไตย

๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมืองเห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยมากที่สุด และนิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬาเห็นด้วยน้อยที่สุด

ผู้เขียนได้ตั้งคำถาม ๑ คำถาม เพื่อการทดสอบสมมุติฐานดังนี้คือ

ประชาธิปไตยเท่านั้นที่เหมาะสมสำหรับคนไทย

จากนั้นจึงนำคำตอบของประชากรวิจัยแจกแจงลงในตารางดังนี้คือ

ตารางที่ ๕๐

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ต่อเป้าหมายทางการเมืองของประเทศไทย

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๒๑.๘	๒๓.๕	๒๘.๖	๒๔.๕	๒.๐	๐.๑๘๘๘
	วศ.	๑๙๓	๓๓.๐	๒๔.๙	๒๙.๘	๑๔.๕	๐	๐.๓๘๑๕

$$\bar{X}_{\text{๒}} = ๑๐.๐๑$$

จากตาราง พบว่านิสิตวิทยาศาสตร์เห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนา
ประชาธิปไตยมากกว่านิสิตรัฐศาสตร์ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสอง
คณะมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานถูกต้อง

ตารางที่ ๕๑

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี ต่อเป้าหมายทางการเมืองของประเทศไทย

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากร					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๑	๓๒.๑	๒๕.๙	๒๘.๘	๑๓.๖	๐	๐.๓๘๒๙
	๒	๙๐	๒๒.๙	๒๘.๖	๓๔.๓	๑๔.๓	๐	๐.๓๐๐๐
	๓	๙๙	๒๙.๓	๒๐.๐	๒๖.๙	๒๑.๓	๒.๙	๐.๒๖๐๐
	๔	๕๕	๒๕.๕	๑๘.๒	๓๔.๖	๒๑.๘	๐	๐.๒๓๖๔

$$\bar{X}_{\text{๑๒}} = ๑๒.๓๖$$

จากตาราง พบว่านิสิตยี่งศึกษาสูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยน้อยลง แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าไม่มีความแตกต่างที่สำคัญระหว่างนิสิตแต่ละชั้นปี ดังนั้นสมมุติฐานจึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๕๒

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิง ต่อเป้าหมายทางการเมืองของประเทศไทย

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๓๓.๓	๒๓.๓	๓๒.๖	๑๐.๘	๐	๐.๓๘๕๓
	ญ.	๑๕๒	๒๓.๐	๒๓.๗	๒๘.๐	๒๓.๐	๑.๓	๐.๒๒๐๔

$$X^2_{\frac{2}{4}} = ๑๐.๕๘$$

จากตาราง พบว่านิสิตชายเห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยมากกว่านิสิตหญิง และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองเพศมีทัศนคติแตกต่างกันจริง ดังนั้นสรุปได้ว่าสมมุติฐานถูกต้อง

ตารางที่ ๕๓

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง
ต่อเป้าหมายทางการเมืองของประเทศไทย

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๘	๒๑.๗	๓๑.๘	๒๘.๐	๑๘.๕	๒.๘	๐.๒๗๕๔
	กลาง	๑๑๕	๒๘.๒	๑๗.๗	๓๐.๑	๒๓.๐	๐	๐.๒๖๕๕
	ต่ำ	๑๐๑	๒๘.๗	๒๓.๘	๓๓.๗	๑๒.๘	๐	๐.๓๕๑๕

$$\bar{X} = ๑๘.๘๓$$

จากตารางพบว่า นิสิตที่มีความกระตือรือร้นต่ำที่สุดเห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยมากที่สุด และนิสิตที่กระตือรือร้นปานกลางเห็นด้วยต่ำสุด และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่าไม่มีความแตกต่างในทัศนคติเรื่องนี้ระหว่างนิสิตแต่ละกลุ่ม ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๕๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทของกิจกรรม
ต่อเป้าหมายทางการเมืองของประเทศไทย

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ส.ก.	๓๒	๓๑.๓	๑๒.๕	๓๓.๕	๑๘.๘	๐	๐.๒๘๑๓
	ศ.ว.	๔๕	๑๑.๖	๑๘.๖	๓๓.๒	๒๓.๘	๔.๘	๐.๐๒๓๓
	ก.พ.	๑๒๐	๓๑.๘	๑๘.๓	๓๑.๘	๑๘.๓	๐	๐.๓๑๖๓
	อื่น	๕๔	๓๓.๓	๓๘.๘	๒๐.๘	๓.๘	๐	๐.๔๘๐๓
	ม.ร.	๓๑	๒๒.๖	๒๘.๓	๓๒.๓	๑๖.๑	๐	๐.๒๘๐๓

$$\bar{X} = \frac{๒}{๑๖} = ๓๔.๖๘$$

จากตารางพบว่า นิสิตกลุ่มกิจกรรมอื่น ๆ ยอมรับเป้าหมายของนโยบายพัฒนา
ประชาธิปไตยมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มกีฬา กลุ่มไม่รวมกิจกรรม และกลุ่มสังคมและ
การเมือง ส่วนกลุ่มศิลปวัฒนธรรมมีระดับความเห็นควายน้อยที่สุด และจากการทดสอบ
ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง ดังนั้น สรุปได้ว่า
สมมุติฐานไม่ถูกต้อง

ข. ทัศนคติของนิสิตต่อเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการพัฒนาประชาธิปไตย

ถึงแม้รัฐบาลจะประกาศว่ามีเจตจำนงอันแน่วแน่ที่จะพัฒนาประชาธิปไตย แต่ถ้านิสิตเห็นว่รัฐบาลปราศจากความจริงจังใจในการพัฒนาประชาธิปไตย นิสิตซึ่ง เป็นกลุ่มพลังทางการเมืองที่สำคัญก็จะไม่สนับสนุนนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยของรัฐบาล

เพื่อศึกษาทัศนคติของนิสิตเกี่ยวกับความจริงจังใจของรัฐบาลในการดำเนินนโยบายพัฒนาประชาธิปไตย ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานของการศึกษาค้างนี้คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ เชื่อว่รัฐบาล เกரியงศ์กัคมี เจตจำนงที่จะพัฒนาประชาธิปไตยน้อยกว่านิสิตวิทยาศาสตร์

๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีสูง ยิ่ง เชื่อว่รัฐบาล เกரியงศ์กัคมี เจตจำนงที่จะพัฒนาประชาธิปไตย

๓. นิสิตหญิง เชื่อมากกว่านิสิตชาย ว่รัฐบาล เกரியงศ์กัคมี เจตจำนงที่จะพัฒนาประชาธิปไตย

๔. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการเมืองท่า ยิ่ง เชื่อว่รัฐบาล เกரியงศ์กัคมี เจตจำนงที่จะพัฒนาประชาธิปไตยมากขึ้น

๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬา เชื่อว่รัฐบาล เกரியงศ์กัคมี เจตจำนงที่จะพัฒนาประชาธิปไตยมากที่สุด และนิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการ เมืองมีความ เชื่อถ่ถน้อยที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถาม ๑ คำถาม คือ

รัฐบาลพลเอกเกரியงศ์กัค มีเจตจำนงอันแน่วแน่ที่จะพัฒนาระบอบประชาธิปไตย

จากนั้นจึงนำคำตอบของประชากรวิจัยแจกแจงลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๕๕

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ต่อเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+ ๒	+ ๑	๐	- ๑	- ๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๐	๕.๕	๒๘.๑	๔๖.๔	๑๙.๑	-๐.๓๙๕๕
	วศ.	๑๗๓	๒.๓	๘.๑	๔๖.๘	๔๙.๕	๑๓.๓	-๐.๒๑๖๘

$$\frac{๒}{X} = ๑๕.๓๐$$

จากตาราง พบว่านิสิตทั้งสองคณะไม่เชื่อว่ารัฐบาลมีเจตจำนงอันแน่วแน่ที่จะพัฒนาระบอบประชาธิปไตย โดยนิสิตรัฐศาสตร์มีความไม่เชื่อถือนี้นั้นมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานและจากการทดสอบ ไค สแควร์ นิสิตสองคณะมีทัศนคติแตกต่างกันจริง ดังนั้น สมมุติฐานจึงถูกต้อง

ตารางที่ ๕๖

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี
 ต่อเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+ ๒	+ ๑	๐	- ๑	- ๒	
๑	๑	๘๑	๒.๕	๗.๕	๓๘.๓	๓๗.๐	๑๕.๘	-๐.๒๗๑๖
	๒	๗๐	๐	๘.๖	๓๕.๗	๓๑.๕	๒๔.๓	-๐.๓๕๗๑
	๓	๗๗	๒.๖	๕.๒	๓๗.๗	๓๗.๗	๑๖.๘	-๐.๓๐๕๒
	๔	๕๕	๐	๗.๓	๕๐.๘	๓๘.๒	๓.๖	-๐.๑๘๐๘

$$\bar{X}_{\frac{๒}{๑๒}} = ๑๕.๐๖$$

จากตาราง พบว่านิสิตทุกชั้นปีไม่เชื่อในเจตจำนงที่จะพัฒนาระบบประชาธิปไตยของรัฐบาล โดยนิสิตปี ๒ มีความไม่เชื่อถือมากที่สุด และความไม่เชื่อถือลดลงเมื่อศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น สำหรับนิสิตปี ๑ มีระดับความไม่เชื่อถือสูงกว่านิสิตปี ๔ แต่ต่ำกว่านิสิตปี ๓ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติแตกต่างกันจริง สรุปแล้วสมมุติฐานไม่ถูกต้องโดยสมบูรณ์

ตารางที่ ๕๗

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต เพศชายและหญิง
ต่อเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๐	๑๓.๗	๓๖.๖	๓๓.๖	๑๖.๐	-๐.๒๕๘๕
	ญ.	๑๕๒	๒.๖	๑.๓	๔๒.๘	๓๘.๒	๑๕.๑	-๐.๓๐๘๒

$$\frac{๒}{๔} X = ๑๘.๘๑$$

จากตาราง พบว่านิสิตหญิงมีความไม่เชื่อว่รัฐบาลมีเจตจำนงอันแน่วแน่ที่จะพัฒนา
ระบอบประชาธิปไตยมากกว่านิสิตชาย และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตมีทัศน
คติต่างกันอย่างจริง แต่สรุปแล้วพบว่าสมมุติฐานไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๕๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการ เมือง
ต่อเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๘	๐	๒.๘	๓๘.๑	๔๐.๖	๑๗.๕	-๐.๓๖๒๓
	กลาง	๑๑๕	๓.๕	๓.๕	๓๘.๓	๓๗.๕	๑๗.๕	-๐.๓๐๘๗

ตารางที่ ๕๘ (ต่อ)

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
คำ		๑๐๑	๐	๑๓.๙	๔๑.๖	๓๒.๗	๑๑.๘	-๐.๒๑๒๙

$$\frac{๒}{๘} X = ๑๓.๐๙$$

จากตาราง พบว่านิสิตยังมีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ยิ่งไม่เชื่อว่า
รัฐบาลมีเจตจำนงที่จะพัฒนาระบบประชาธิปไตย และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่า
นิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง ดังนั้นสรุปได้ว่าสมมุติฐานถูกต้อง

ตารางที่ ๕๙

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทยของกิจกรรม
ต่อเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สป.	๓๒	๐	๑๒.๕	๓๑.๓	๒๕.๐	๓๑.๓	-๐.๓๗๕๐
	ศว.	๔๕	๐	๐	๔๖.๗	๔๘.๙	๔.๔	-๐.๒๘๘๙
	กฟ.	๑๒๐	๐	๘.๓	๔๒.๕	๓๘.๓	๑๐.๘	-๐.๒๕๘๓
	อื่น	๕๔	๓.๗	๓.๗	๓๓.๓	๓๗.๐	๒๒.๒	-๐.๓๕๑๙
	มร.	๓๑	๖.๕	๑๒.๙	๔๑.๙	๑๖.๑	๒๒.๖	-๐.๑๗๗๔

$$\frac{๒}{๘} X = ๒๑.๓๔$$

จากตาราง พบว่านิสิตกลุ่มกิจกรรมสังคมและการเมืองมีความไม่เชื่อถือว่ารัฐบาลมีเจตจำนงที่จะพัฒนาระบบประชาธิปไตยมากที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตกลุ่มอื่น ๆ กลุ่มศิลปวัฒนธรรมและกลุ่มกีฬา สำหรับนิสิตที่ไม่รวมกิจกรรมมีความไม่เชื่อถือน้อยที่สุด และจากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติแตกต่างกันจริง สรุปแล้ว สมมุติฐานไม่ถูกต้อง

ค. ทัศนคติของนิสิตต่อความสามารถของรัฐบาลในการรักษาสถานภาพของรัฐบาลและประเทศ

นโยบายสำคัญทางการเมือง ๒ ประการที่มีผลต่อการพัฒนาประชาธิปไตย คือการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาล และการรักษาเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน

เพื่อศึกษาทัศนคติของนิสิตเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินตามนโยบายทั้ง ๒ ประการ ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานดังนี้คือ

๑. นิสิตวิทยาศาสตร์ไม่เชื่อมากกว่านิสิตรัฐศาสตร์ว่ารัฐบาล เกரியงศักดิ์มีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและของประเทศ
๒. นิสิตยี่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้นยิ่งลดระดับความไม่เชื่อต่อในความสามารถของรัฐบาล เกரியงศักดิ์ในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและของประเทศลง
๓. นิสิตชายไม่เชื่อมากกว่านิสิตหญิงว่ารัฐบาล เกரியงศักดิ์มีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและของประเทศ
๔. นิสิตยี่งมีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูงยิ่งไม่เชื่อว่ารัฐบาล เกரியงศักดิ์มีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและของประเทศ
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมสังคมและการเมืองไม่เชื่อมากที่สุดว่ารัฐบาล เกரியงศักดิ์มีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและของประเทศ และนิสิตที่ทำกิจกรรมค่านักกีฬาไม่เชื่อ น้อยที่สุด

ผู้เขียนทดสอบสมมุติฐาน โดยการตั้งคำถาม ๒ ข้อ คือ

๑. รัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์เป็นรัฐบาลที่มีเสถียรภาพ

๒. รัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์มีความสามารถในการรักษาเอกราช อธิปไตย

และบูรณภาพแห่งดินแดน

จากนั้นจึงนำคำตอบแจกแจงลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๖๐

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ต่อความสามารถของรัฐบาลในการรักษาสถานภาพของรัฐบาลและประเทศ

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๑.๘	๑๓.๐	๑๘.๕	๔๘.๒	๑๗.๖	-๐.๓๓๓๓
	วศ.	๑๗๓	๐	๘.๑	๓๘.๒	๓๑.๘	๒๒.๐	-๐.๓๓๘๒
๒	รศ.	๑๑๐	๕.๗	๓๑.๑	๓๕.๘	๒๓.๖	๕.๗	๐.๐๔๗๒
	วศ.	๑๗๓	๒.๓	๒๑.๕	๔๒.๒	๒๐.๘	๑๓.๓	-๐.๑๐๖๘
รวม/ เฉลี่ย	รศ.	๑๑๐	๓.๗	๒๒.๐	๒๗.๑	๓๖.๐	๑๑.๒	-๐.๑๔๓๑
	วศ.	๑๗๓	๑.๒	๑๕.๗	๔๐.๒	๒๖.๓	๑๗.๖	-๐.๒๒๒๖

$$\frac{๒}{๓} X = ๒๐.๖๑$$

จากตาราง พบว่านิสิตวิทยาศาสตร์ไม่เชื่อในความสามารถของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาล และการรักษาเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน มากกว่านิสิตรัฐศาสตร์ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานถูกต้อง

ตารางที่ ๒๑

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี
ต่อความสามารถของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและประเทศ

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๑	๐	๓.๖	๔๔.๓	๓๐.๔	๑๓.๓	-๐.๒๘๑๑
	๒	๓๐	๐	๘.๖	๒๘.๖	๔๐.๐	๒๒.๘	-๐.๓๘๕๓
	๓	๓๓	๒.๖	๑๓.๐	๑๖.๘	๓๓.๓	๒๘.๘	-๐.๓๘๖๑
	๔	๕๕	๐	๑๐.๘	๓๔.๖	๔๓.๓	๓.๓	-๐.๒๕๔๕
๒	๑	๘๑	๔.๘	๓๔.๖	๓๕.๘	๑๒.๔	๑๒.๔	๐.๐๓๓๐
	๒	๓๐	๔.๐	๑๘.๐	๑๔.๐	๕๔.๐	๑๐.๐	-๐.๒๔๐๐
	๓	๓๓	๕.๔	๑๘.๘	๔๐.๕	๒๑.๖	๑๔.๘	-๐.๑๐๘๑
	๔	๕๕	๐	๓๕.๘	๔๕.๓	๑๕.๑	๓.๘	๐.๐๖๖๐
รวม/เฉลี่ย	๑	๘๑	๒.๕	๒๑.๓	๔๐.๐	๒๑.๓	๑๕.๐	-๐.๑๒๕๐
	๒	๓๐	๑.๓	๑๒.๕	๒๒.๕	๔๕.๘	๑๓.๕	-๐.๓๒๕๐
	๓	๓๓	๔.๐	๑๕.๘	๒๘.๓	๒๘.๖	๒๒.๔	-๐.๒๕๓๓
	๔	๕๕	๐	๒๓.๒	๓๘.๘	๓๑.๕	๕.๖	-๐.๐๘๓๒

$$X^2 = ๓๓.๓๑$$

จากตาราง พบว่านิสิตปีศึกษาสูงขึ้นไปยังไม่เชื่อในความสามารถในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลมากยิ่งขึ้น จนถึงปี ๓ นิสิตมีความไม่เชื่อถือมากที่สุด แต่เมื่อถึงปี ๔ ระดับความไม่เชื่อถือกลับลดลงจนต่ำที่สุดกว่าชั้นปีอื่น ๆ

เกี่ยวกับความสามารถของรัฐบาลในการรักษาเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน ปรากฏว่านิสิตปี ๒ มีความไม่เชื่อถือในความสามารถนี้ของรัฐบาลมากที่สุด แต่ความไม่เชื่อถือก็ลดลงในชั้นปีที่ ๓ และเมื่อถึงชั้นปี ๔ พบว่านิสิตมีความเชื่อถือว่ารัฐบาลมีความสามารถนี้ สำหรับนิสิตปี ๑ มีความเชื่อถือว่ารัฐบาลมีความสามารถแน่นอนกว่าความเชื่อถือของนิสิตปี ๔

โดยเฉลี่ย พบว่านิสิตไม่เชื่อในความสามารถของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและของประเทศ โดยนิสิตปี ๒ มีความไม่เชื่อถือมากที่สุด และความไม่เชื่อถือลดลงเมื่อศึกษาในชั้นสูงขึ้น จนถึงชั้นปีที่ ๔ นิสิตมีความไม่เชื่อถือน้อยที่สุด สำหรับนิสิตปี ๑ มีความไม่เชื่อถือเป็นอันดับ ๓ รองจากนิสิตปี ๓ แต่สูงกว่านิสิตปี ๔ และจากการทดสอบไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง อย่างไรก็ตาม เมื่อสรุปแล้วปรากฏว่าสมมุติฐานไม่ถูกต้องสมบูรณ์

ตารางที่ ๒๒

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิง
ต่อความสามารถของรัฐบาลในการรักษาสถานภาพของรัฐบาลและประเทศ

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+ ๒	+ ๑	๐	- ๑	- ๒	
๑	ช.	๑๓๑	๐	๑๔.๐	๒๗.๘	๔๑.๑	๑๗.๑	-๐.๓๐๖๒
	ญ.	๑๕๒	๑.๓	๖.๖	๓๓.๖	๓๕.๕	๒๓.๐	-๐.๓๖๑๘
๒	ช.	๑๓๑	๑.๖	๓๔.๘	๓๓.๓	๒๔.๘	๕.๕	๐.๐๑๑๖
	ญ.	๑๕๒	๕.๓	๑๖.๗	๔๔.๗	๑๘.๓	๑๔.๐	-๐.๑๐๐๐
รวม/เฉลี่ย	ช.	๑๓๑	๐.๘	๒๔.๕	๓๐.๖	๓๓.๐	๑๑.๒	-๐.๑๔๗๓
	ญ.	๑๕๒	๓.๓	๑๑.๖	๓๘.๑	๒๗.๕	๑๘.๕	-๐.๒๓๑๘

$$\frac{๒}{๔} = ๒๕.๗๗$$

จากตารางพบว่า นิสิตหญิงมีความไม่เชื่อในความสามารถของรัฐบาลที่จะรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน มากกว่านิสิตชาย และจากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่านิสิตทั้ง ๒ กลุ่มมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง

เมื่อสรุปแล้ว ปรากฏว่าสมมุติฐานไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๖๓

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง
ต่อความสามารถของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและประเทศ

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๗	๓.๐	๙.๐	๒๐.๙	๕๒.๒	๑๔.๙	-๐.๓๓๕๘
	กลาง	๑๑๕	๐	๑๐.๔	๒๗.๘	๔๐.๙	๒๐.๙	-๐.๓๖๐๙
	ต่ำ	๑๐๑	๐	๙.๙	๔๑.๖	๒๕.๗	๒๒.๘	-๐.๓๐๖๙
๒	สูง	๖๗	๓.๐	๓๗.๓	๒๓.๙	๒๙.๙	๖.๐	๐.๐๐๗๕
	กลาง	๑๑๕	๓.๕	๒๒.๑	๔๑.๖	๒๒.๑	๑๐.๖	-๐.๐๗๐๘
	ต่ำ	๑๐๑	๔.๐	๑๙.๘	๔๘.๕	๑๕.๘	๑๑.๙	-๐.๐๕๙๔
รวม/เฉลี่ย	สูง	๖๗	๓.๐	๒๓.๑	๒๒.๔	๔๑.๐	๑๐.๕	-๐.๑๖๔๒
	กลาง	๑๑๕	๑.๘	๑๖.๒	๓๔.๗	๓๑.๖	๑๕.๘	-๐.๒๑๗๑
	ต่ำ	๑๐๑	๒.๐	๑๔.๙	๔๕.๑	๒๐.๘	๑๗.๓	-๐.๑๘๓๒

$$\bar{X}_b = ๒๙.๗๘$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่มีความกระตือรือร้นปานกลาง มีความไม่เชื่อว่ารัฐบาล
มีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพมากที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตที่กระตือรือร้นสูงและ
ต่ำ ตามลำดับ

เกี่ยวกับความสามารถของรัฐบาลในการรักษาเอกราช อธิปไตยและบูรณภาพแห่ง
ดินแดน ปรากฏว่านิสิตที่กระตือรือร้นทางการเมืองสูง เห็นว่ารัฐบาลมีความสามารถนี้ แต่
นิสิตอีก ๒ กลุ่มไม่เชื่อถ้อย โดยนิสิตที่กระตือรือร้นปานกลางไม่เชื่อถ้อยมากที่สุด

โดยเฉลี่ยปรากฏว่า นิสิตทุกกลุ่มไม่เชื่อว่ารัฐบาลสามารถรักษาเสถียรภาพของ รัฐบาล และเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน โดยนิตินิติที่กระท้อร่อนทางการ- เมืองปานกลาง มีความไม่เชื่อถ้อยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่กระท้อร่อนต่ำ ส่วน นิสิตที่กระท้อร่อนสูงมีความไม่เห็นควยต่ำที่สุด และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิตินิติ แต่ละกลุ่มมีทัศนคติแตกต่างกันจริง อย่างไรก็ตาม สรุปแล้วสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๖๔

เปรียบเทียบทัศนคติของนิตินิติ จำแนกตามประเภทของกิจกรรม
ทดสอบความสามารถของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและประเทศ

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สภ.	๓๒	๐	๑๒.๕	๓๑.๓	๓๗.๕	๑๘.๘	-๐.๓๑๒๕
	ศว.	๔๕	๔.๔	๐	๓๑.๑	๔๖.๗	๑๗.๘	-๐.๓๖๖๗
	กพ.	๑๒๐	๐	๑๕.๓	๒๗.๑	๔๐.๗	๑๗.๐	-๐.๒๘๖๖
	อื่น	๕๔	๐	๗.๔	๔๔.๔	๒๘.๖	๑๘.๕	-๐.๒๘๖๓
	มร.	๓๑	๐	๖.๕	๒๕.๘	๒๕.๘	๔๑.๘	-๐.๕๑๖๑
๒	สภ.	๓๒	๖.๓	๓๑.๓	๑๘.๘	๔๓.๘	๐	๐.๐๐๐๐
	ศว.	๔๕	๔.๗	๒๗.๘	๔๘.๘	๑๔.๐	๔.๗	๐.๐๖๘๘
	กพ.	๑๒๐	๓.๔	๒๘.๗	๔๒.๔	๑๗.๐	๗.๖	๐.๐๒๑๒
	อื่น	๕๔	๓.๗	๑๖.๗	๔๒.๖	๑๘.๕	๑๘.๕	-๐.๑๕๗๔
	มร.	๓๑	๐	๑๒.๘	๓๕.๕	๒๘.๐	๒๒.๖	-๐.๓๐๖๕

ตารางที่ ๖๔ (ต่อ)

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
	ส.ก.	๓๒	๓.๑	๒๑.๘	๒๕.๐	๔๐.๖	๘.๔	-๐.๑๕๖๓
	ศ.ว.	๔๕	๔.๖	๑๓.๖	๓๘.๘	๓๐.๓	๑๑.๔	-๐.๑๕๓๔
รวม/เฉลี่ย	ก.พ.	๑๒๐	๑.๓	๒๒.๕	๓๔.๘	๒๘.๘	๑๒.๓	-๐.๑๓๓๓
	อื่น	๕๔	๑.๘	๑๒.๐	๔๓.๕	๒๔.๑	๑๘.๕	-๐.๒๒๖๘
	ม.ร.	๓๑	๐	๘.๓	๓๐.๓	๒๗.๔	๓๒.๓	-๐.๔๑๑๓

$$\frac{๒}{๑๒} X = ๓๓.๓๘$$

จากตาราง พบว่านิสิตกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรมมีทัศนคติว่ารัฐบาลไม่มีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่ม ศิลปวัฒนธรรม กลุ่มสังคมและการเมือง และกลุ่มกีฬา โดยมีกลุ่มกิจกรรมอื่น ๆ มีความไม่เชื่อถือคำที่สุด

เกี่ยวกับความสามารถของรัฐบาลในการรักษาเอกราช ชาติไทย และบูรณภาพแห่งดินแดน ปรากฏว่ากลุ่มศิลปวัฒนธรรมเห็นว่รัฐบาลมีความสามารถมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มกีฬาและกลุ่มสังคมและการเมือง สำหรับอีก ๒ กลุ่มมีความไม่เชื่อในความสามารถของรัฐบาล โดยกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรมมีระดับความไม่เชื่อถือสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ

โดยเฉลี่ยปรากฏว่า นิสิตกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรมมีความไม่เชื่อถือในความสามารถในด้านการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและของประเทศมากที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตกลุ่มอื่น ๆ กลุ่มสังคมและการเมือง กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และมีนิสิตกลุ่มกีฬาที่มีความไม่เชื่อถือน้อยที่สุด จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตที่ทำกิจกรรมต่างกัน มีทัศนคติในเรื่องนี้ต่างกันจริง สรุปแล้ว สมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ง. ทัศนคติของนิสิตต่อการพัฒนาระบบกฎหมาย

การพัฒนาระบบกฎหมายเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเมืองในระบบประชาธิปไตยที่รัฐบาลกำหนดขึ้น สาระสำคัญของการพัฒนาระบบกฎหมายมี ๒ ประการคือ ประการแรกต้องแก้ไขปัญหาของสังคมตามครรลองของกฎหมาย และประการที่ ๒ ต้องทำให้บุคคลมีความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย

เพื่อศึกษาทัศนคติในเรื่องนี้ของนิสิต ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานดังนี้คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ เห็นด้วยกับการพัฒนาระบบกฎหมายมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์
๒. นิสิตยังศึกษาในระดับสูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยกับการพัฒนาระบบกฎหมาย
๓. นิสิตชาย เห็นด้วยกับการพัฒนาระบบกฎหมายน้อยกว่านิสิตหญิง
๔. นิสิตยังมีความกระตือรือร้นทางการเมืองต่ำ ยิ่งเห็นด้วยกับการพัฒนา

ระบบกฎหมาย

๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านิยมและการเมือง เห็นด้วยน้อยที่สุดกับการพัฒนาระบบกฎหมาย และนิสิตที่ทำกิจกรรมค่านิยมกีฬา เห็นด้วยมากที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถาม ๒ ข้อ คือ

๑. รัฐบาลควรแก้ไขปัญหาของสังคมตามครรลองของกฎหมายโดยเคร่งครัด
๒. รัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์พยายามทำให้คนไทยมีความเท่าเทียมกันภายใต้

กฎหมาย

จากนั้นจึงนำคำตอบของประชากรวิจัยแจกแจงลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๖๕

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ต่อการพัฒนาระบบกฎหมาย

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๓๕.๕	๓๐.๐	๓.๓	๒๕.๕	๑.๘	๐.๓๕๘๑
	วศ.	๑๓๓	๒๓.๑	๔๖.๘	๑๖.๖	๑๒.๔	๑.๒	๐.๓๘๐๕
๒	รศ.	๑๑๐	๐	๘.๑๘	๓๐.๐	๕๐.๘	๑๐.๘	-๐.๓๒๒๓
	วศ.	๑๓๓	๒.๔	๓.๑	๔๖.๒	๓๑.๔	๑๓.๐	-๐.๒๒๓๘
รวม/เฉลี่ย	รศ.	๑๑๐	๑๓.๓	๑๘.๑	๑๘.๖	๓๘.๒	๖.๘	๐.๐๑๘๒
	วศ.	๑๓๓	๑๒.๓	๒๖.๘	๓๑.๔	๒๑.๘	๓.๑	๐.๐๘๑๔

$$\frac{๒}{๔} = ๒๖.๔๘$$

จากตาราง พบว่านิสิตวิทยาศาสตร์มีทัศนคติว่ารัฐบาลควรแก้ไขปัญหาของสังคมตามครรลองกฎหมายโดยเคร่งครัด มากกว่านิสิตรัฐศาสตร์

เกี่ยวกับความพยายามของรัฐบาลในการทำให้คนไทยมีความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย ปรากฏว่านิสิตทั้งสองคณะไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลกำลังพยายามดำเนินการตามนโยบายนี้ โดยนิสิตรัฐศาสตร์ไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์

โดยเฉลี่ยปรากฏว่า นิสิตวิทยาศาสตร์เห็นชอบด้วยกับนโยบายการพัฒนาระบบกฎหมายของรัฐบาลมากกว่านิสิตรัฐศาสตร์ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องนี้จริงระหว่างนิสิตทั้งสองคณะ สรุปแล้วสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๖๖

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามชั้นปี ต่อการพัฒนากระบวนการกฎหมาย

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๐	๒๑.๓	๔๘.๘	๑๒.๕	๑๗.๕	๐	๐.๓๖๘๘
	๒	๗๐	๓๔.๓	๒๙.๙	๑๐.๕	๑๙.๔	๖.๐	๐.๓๓๕๘
	๓	๗๗	๓๖.๔	๓๕.๑	๑๕.๖	๑๓.๐	๐	๐.๔๗๔๐
	๔	๕๕	๑๘.๒	๔๗.๓	๑๒.๗	๒๑.๘	๐	๐.๓๐๙๑
๒	๑	๘๐	๒.๕	๒.๕	๓๗.๕	๔๕.๐	๑๒.๕	-๐.๓๑๒๕
	๒	๗๐	๐	๑๐.๕	๓๘.๘	๓๕.๘	๑๔.๙	-๐.๒๗๖๑
	๓	๗๗	๒.๖	๑๐.๔	๒๖.๐	๕๐.๗	๑๐.๔	-๐.๒๗๙๒
	๔	๕๕	๐	๗.๓	๖๓.๖	๑๘.๒	๑๐.๙	-๐.๑๖๓๙
รวม/เฉลี่ย	๑	๘๐	๑๑.๙	๒๕.๖	๒๕.๐	๓๑.๓	๖.๓	๐.๐๒๘๑
	๒	๗๐	๑๗.๒	๒๐.๒	๒๔.๖	๒๗.๖	๑๐.๕	๐.๐๒๙๙
	๓	๗๗	๑๙.๕	๒๒.๗	๒๐.๘	๓๑.๘	๕.๒	๐.๐๙๗๔
	๔	๕๕	๙.๑	๒๗.๓	๓๘.๒	๒๐.๐	๕.๕	๐.๐๗๒๗

$$\bar{X} = \frac{๒๒.๕๘}{๑๒}$$

จากตารางพบว่า นิสิตปี ๓ เห็นด้วยมากที่สุดว่ารัฐบาลควรแก้ไขปัญหาของสังคม ตามครรลองกฎหมายโดยเคร่งครัด รองลงมาได้แก่นิสิตปี ๑ ปี ๒ และนิสิตปี ๔ กล่าวอีก-
 หนึ่ง ยิ่งนักศึกษาอยู่ในชั้นสูงขึ้นจะยิ่งเห็นด้วยกับเรื่องนี้ลดลง ยกเว้นนิสิตปี ๓ ที่มีความ
 เห็นด้วยมากที่สุด

เกี่ยวกับความพยายามของรัฐบาลในการทำให้คนไทยมีความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย ปรากฏว่านิสิตทุกชั้นปีไม่เชื่อว่ารัฐบาลดำเนินการในเรื่องนี้ โดยนิสิตยิ่งชั้นปีต่ำยิ่งมีความไม่เชื่อถือนี้อีกกว่านิสิตในชั้นปีที่สูงขึ้น ยกเว้นนิสิตปีที่ ๓ ที่มี ความไม่เชื่อถือนี้อีกกว่านิสิตปีที่ ๒

โดยเฉลี่ย นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้นก็ยิ่งเห็นด้วยกับนโยบายการพัฒนาระบบกฎหมาย แต่ยกเว้นนิสิตปีที่ ๔ ที่มีระดับความเห็นด้วยลดลงเล็กน้อย ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐาน

จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่านิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง

ตารางที่ ๒๗

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิง ต่อการพัฒนาระบบกฎหมาย

คำถามที่	เพศ	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๖	๓๕.๘	๓๙.๘	๑๐.๒	๑๔.๑	๐	๐.๔๘๘๓
	ญ.	๑๕๖	๒๑.๒	๔๐.๔	๑๕.๒	๒๐.๕	๒.๗	๐.๒๘๔๘
๒	ช.	๑๓๖	๓.๑	๑๔.๘	๓๙.๑	๓๖.๗	๖.๓	-๐.๑๔๐๖
	ญ.	๑๕๖	๐	๑.๓	๔๐.๘	๔๑.๑	๑๗.๒	-๐.๓๗๐๘
รวม/เฉลี่ย	ช.	๑๓๖	๑๙.๕	๒๗.๓	๒๔.๖	๒๕.๔	๓.๑	๐.๑๗๓๘
	ญ.	๑๕๖	๑๐.๖	๒๐.๙	๒๗.๘	๓๐.๘	๙.๘	-๐.๐๘๓๐

$$\frac{\chi^2}{df} = \frac{๒๑.๓๗}{๕}$$

จากตาราง พบว่านิสิตชายเห็นด้วยว่ารัฐบาลควรแก้ไขปัญหาของสังคมตาม
 ครรลองของกฎหมายโดยเคร่งครัดมากกว่านิสิตหญิง

เกี่ยวกับความพยายามของรัฐบาลในการสร้างความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย
 ปรากฏว่านิสิตหญิงไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตชายว่ารัฐบาลพยายามดำเนินการดังกล่าวอยู่

โดยเฉลี่ย พบว่านิสิตชายเห็นด้วยกับนโยบายการพัฒนากระบวนกฎหมายมากกว่า
 นิสิตหญิงซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นลบ ซึ่งอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย และจากการทดสอบ ไค
 สแควร์ ปรากฏว่านิสิตทั้งสองเพศมีความแตกต่างกันจริง ดังนั้นสรุปได้ว่า สมมุติฐานที่ตั้ง-
 ไว้ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๖๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการ เมือง
 ต่อการพัฒนากระบวนกฎหมาย

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนน เฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๗	๓๕.๘	๒๘.๔	๑๔.๙	๑๗.๙	๓.๐	๐.๓๘๐๖
	กลาง	๑๑๕	๒๑.๗	๔๒.๖	๑๓.๐	๒๐.๙	๑.๗	๐.๓๐๘๗
	ต่ำ	๘๘	๓๐.๓	๔๔.๔	๑๑.๑	๑๔.๑	๐	๐.๔๕๔๕
๒	สูง	๖๗	๐	๖.๐	๓๘.๘	๓๗.๓	๑๗.๙	-๐.๓๓๕๘
	กลาง	๑๑๕	๐	๘.๗	๔๒.๖	๓๗.๔	๑๑.๓	-๐.๒๕๖๕
	ต่ำ	๘๘	๔.๐	๗.๑	๓๖.๔	๔๒.๔	๑๐.๑	-๐.๒๓๗๔
รวม/ เฉลี่ย	สูง	๖๗	๑๗.๙	๑๗.๒	๒๖.๙	๒๗.๖	๑๐.๕	๐.๐๒๒๔
	กลาง	๑๑๕	๑๐.๙	๒๕.๗	๒๗.๘	๒๙.๑	๖.๕	๐.๐๒๖๑
	ต่ำ	๘๘	๑๗.๒	๒๕.๘	๒๓.๗	๒๘.๓	๕.๑	๐.๑๐๘๖

$$X^2_{\alpha} = ๑๑.๔๒$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่มีระดับความกระตือรือร้นทางการเมืองทำ เห็นด้วยมากที่สุดว่ารัฐบาลควรแก้ไขปัญหาของสังคมตามครรลองกฎหมายโดยเคร่งครัด รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีความกระตือรือร้นสูง ส่วนผู้กระตือรือร้นปานกลาง มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

เกี่ยวกับความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย พบว่านิสิตทุกกลุ่มไม่เชื่อว่ารัฐบาลพยายามทำให้เกิดความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย โดยยิ่งกระตือรือร้นสูงก็ยิ่งไม่เห็นด้วย

โดยเฉลี่ยปรากฏว่า นิสิตยิ่งกระตือรือร้นต่ำก็ยิ่งเห็นด้วยกับนโยบายพัฒนาระบบกฎหมาย แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทุกกลุ่มมิได้มีทัศนคติแตกต่างกัน ดังนั้นสมมุติฐานที่ตั้งไว้จึงไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๖๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามประเภทของกิจกรรม
ต่อการพัฒนาระบบกฎหมาย

ลำดับที่	กิจกรรม	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+ ๒	+ ๑	๐	- ๑	- ๒	
๑	ส.ก.	๓๒	๑๘.๘	๓๓.๕	๑๒.๕	๑๘.๘	๑๒.๕	๐.๑๕๖๓
	ศ.ว.	๔๕	๒๒.๒	๓๑.๑	๑๕.๖	๓๑.๑	๐	๐.๒๒๒๒
	ก.พ.	๑๒๐	๓๘.๓	๓๕.๓	๑๖.๘	๘.๒	๐	๐.๕๑๖๘
	อื่น	๕๒	๑๓.๓	๕๓.๘	๘.๖	๑๘.๒	๐	๐.๓๔๖๒
	ม.ร.	๓๑	๒๖.๓	๕.๓	๐	๒๖.๓	๐	๐.๓๖๖๓
๒	ส.ก.	๓๒	๐	๑๘.๘	๓๓.๕	๓๑.๓	๑๒.๕	-๐.๑๘๓๕
	ศ.ว.	๔๕	๐	๔.๔	๓๕.๖	๕๑.๑	๘.๘	-๐.๓๒๒๒
	ก.พ.	๑๒๐	๓.๔	๘.๒	๔๓.๓	๓๓.๖	๑๐.๑	-๐.๑๘๘๑
	อื่น	๕๒	๐	๐	๓๘.๕	๕๐.๐	๑๑.๕	-๐.๓๖๕๕
	ม.ร.	๓๑	๐	๖.๓	๓๐.๐	๓๖.๓	๒๖.๓	-๐.๔๑๖๓

ตารางที่ ๖๘ (ต่อ)

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
	ส.ก.	๓๒	๘.๔	๒๘.๑	๒๕.๐	๒๕.๐	๑๒.๕	-๐.๐๑๕๖
	ศ.ว.	๔๕	๑๑.๑	๑๗.๘	๒๕.๖	๔๑.๑	๔.๔	-๐.๐๕๐๐
รวม/เฉลี่ย	ก.พ.	๑๒๐	๒๑.๐	๒๒.๓	๓๐.๓	๒๑.๔	๕.๐	๐.๑๖๓๘
	อื่น	๕๒	๘.๗	๒๖.๘	๒๔.๐	๓๔.๖	๕.๘	-๐.๐๐๘๖
	ม.ร.	๓๑	๑๓.๓	๒๖.๗	๑๕.๐	๓๑.๗	๑๓.๓	-๐.๐๒๕๐

$$\bar{X} = \frac{๒}{๑๒} = ๒๘.๖๖$$

จากตาราง พบว่านิสิตกลุ่มกิจกรรมกีฬาเห็นด้วยกับการที่รัฐบาลจะแก้ไขปัญหาของสังคมตามครรลองกฎหมาย กลุ่มที่เห็นด้วยรองลงมาได้แก่กลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม กลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มศิลปวัฒนธรรม และมีกลุ่มสังคมและการเมืองที่เห็นด้วยน้อยที่สุด

เกี่ยวกับการสร้างความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย พบว่านิสิตทุกกลุ่มไม่เชื่อว่ารัฐบาลพยายามสร้างความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย โดยกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรมมีความไม่เชื่อใจมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มอื่น ๆ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มกีฬา โดยมีกลุ่มสังคมและการเมืองมีความไม่เชื่อใจน้อยที่สุด

โดยเฉลี่ย นิสิตกลุ่มกีฬาเห็นด้วยกับการพัฒนาระบบกฎหมายมากที่สุด สำหรับนิสิตกลุ่มอื่น ๆ มีความไม่เห็นด้วย โดยกลุ่มศิลปวัฒนธรรมมีความไม่เชื่อใจมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม กลุ่มสังคมและการเมือง และกลุ่มอื่น ๆ มีความไม่เชื่อใจน้อยที่สุด

จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง สรุปแล้ว สมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

จ. ทัศนคติของนิสิตต่อการส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตย
 การส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตย เป็นการพัฒนา
 ประชาธิปไตยในระดับรากฐานที่สุด รัฐบาลได้กำหนดนโยบายเพื่อให้การเรียนรู้อะบบ
 ประชาธิปไตยแก่ประชาชนไว้ ๓ ประการ คือ

๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น
๒. เปิดโอกาสให้ประชาชนและสื่อมวลชนแสดงความคิดเห็นในการพัฒนา
 บ้านเมืองได้โดยเสรี
๓. ให้การศึกษาอบรมให้ประชาชนรู้จักระบอบประชาธิปไตย

ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับทัศนคติของนิสิตในการดำเนินนโยบายดังกล่าวนี้
 ของรัฐบาลไว้ดังนี้คือ

๑. นิสิตวิทยาศาสตร์ เห็นด้วยมากกว่า นิสิตรัฐศาสตร์ว่า รัฐบาล เกரியงศักดิ์
 ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตย
๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้นยิ่งลดระดับความเห็นด้วยว่า รัฐบาล เกரியงศักดิ์
 ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตยลง
๓. นิสิตชาย เห็นด้วยมากกว่า นิสิตหญิงว่า รัฐบาล เกரியงศักดิ์ ส่งเสริมให้
 ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตย
๔. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการเมืองค่า ยิ่งเห็นด้วยว่า รัฐบาล เกரியงศักดิ์
 ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตย
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านักกีฬา เห็นด้วยมากที่สุดว่า รัฐบาล เกரியงศักดิ์ ส่งเสริม
 ให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตย และ นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านักสังคมและการเมือง
 เห็นด้วยน้อยที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐานนี้ ผู้เขียนได้ตั้งคำถามรวม ๓ ข้อ คือ

๑. รัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง
 ๒. รัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์เป็นรัฐบาลที่เปิดโอกาสให้ประชาชนและสื่อมวลชนแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาบ้านเมืองได้โดยเสรี
 ๓. ในปัจจุบันประชาชนได้รับการอบรมโดยรัฐบาลให้รู้จักระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น เช่น โครงการศึกษาเพื่อความมั่นคง
- จากนั้นจึงนำคำตอบของประชากรวิจัยแจกแจงลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๓๐

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ต่อการส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตย

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+ ๒	+ ๑	๐	- ๑	- ๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๐	๐	๒๓.๓	๖๐.๐	๑๖.๗	-๐.๔๒๓๓
	วศ.	๑๓๓	๑.๒	๘๔.๘	๔๓.๖	๓๒.๑	๑๔.๖	-๐.๒๕๑๕
๒	รศ.	๑๑๐	๑.๘	๒๐.๐	๑๖.๔	๔๒.๗	๑๘.๑	-๐.๒๘๖๔
	วศ.	๑๓๓	๒.๔	๑๗.๔	๓๗.๗	๓๕.๓	๗.๒	-๐.๑๓๗๗
๓	รศ.	๑๑๐	๐	๓๐.๐	๒๖.๔	๓๒.๗	๑๐.๙	-๐.๑๒๒๗
	วศ.	๑๓๓	๓.๖	๒๑.๓	๓๗.๓	๓๒.๐	๕.๘	-๐.๐๗๖๘
รวม/เฉลี่ย	รศ.	๑๑๐	๐.๖	๑๖.๗	๒๓.๓	๔๕.๒	๑๔.๒	-๐.๒๓๘๘
	วศ.	๑๓๓	๒.๔	๑๕.๘	๓๘.๕	๓๓.๑	๘.๒	-๐.๑๕๔๗

$$\bar{X} = \frac{๒}{๔} = ๓๑.๗๗$$

จากตาราง พบว่านิสิตรัฐศาสตร์ไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ ว่ารัฐบาล
ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรูระบบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะ เป็นในแง่การส่งเสริมให้ประชาชน
มีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น การให้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการศึกษา
อบรม

จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกัน
จริง สรุปแล้วสมมุติฐานที่ตั้งไว้ถูกต้อง

ตารางที่ ๓๑

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี
ต่อการส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรูระบบประชาธิปไตย

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+ ๒	+ ๑	๐	- ๑	- ๒	
๑	๑	๘๐	๒.๖	๓.๘	๒๖.๓	๔๓.๔	๑๕.๘	-๐.๓๒๘๘
	๒	๖๓	๐	๔.๕	๔๐.๓	๓๔.๓	๒๐.๘	-๐.๓๕๘๒
	๓	๓๓	๐	๕.๒	๓๓.๘	๕๓.๓	๓.๘	-๐.๓๑๘๒
	๔	๕๕	๐	๑.๘	๕๒.๓	๒๓.๖	๑๐.๘	-๐.๒๓๒๓
๒	๑	๘๐	๓.๕	๑๕.๐	๒๕.๐	๔๐.๐	๑๒.๕	-๐.๑๓๕๐
	๒	๖๓	๐	๑๔.๘	๒๖.๘	๔๘.๓	๘.๐	-๐.๒๖๑๒
	๓	๓๓	๐	๑๔.๓	๓๕.๑	๓๓.๘	๑๖.๘	-๐.๑๘๑๘
	๔	๕๕	๐	๓๔.๐	๓๐.๒	๒๘.๓	๓.๖	-๐.๐๔๓๒
๓	๑	๘๐	๒.๕	๓๑.๓	๒๒.๘	๓๓.๘	๑๐.๐	-๐.๐๘๓๕
	๒	๖๓	๐	๓๑.๓	๓๒.๘	๒๖.๘	๘.๐	-๐.๐๖๓๒
	๓	๓๓	๒.๖	๑๖.๘	๓๖.๘	๓๓.๘	๑๐.๘	-๐.๑๖๒๓
	๔	๕๕	๓.๖	๑๘.๒	๔๓.๖	๓๔.๕	๐	-๐.๐๔๕๕

ตารางที่ ๓๑ (ต่อ)

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
รวม/เฉลี่ย	๑	๘๐	๔.๒	๑๘.๒	๒๔.๖	๔๐.๓	๑๒.๗	-๐.๑๙๔๙
	๒	๖๗	๐	๑๖.๙	๓๓.๓	๓๖.๘	๑๒.๙	-๐.๒๒๘๙
	๓	๗๗	๐.๙	๑๒.๑	๓๕.๑	๔๐.๓	๑๑.๗	-๐.๒๔๘๙
	๔	๕๕	๑.๒	๑๗.๘	๔๒.๓	๓๒.๕	๖.๑	-๐.๑๒๒๗

$$\frac{๒}{๘} = ๒๒.๕๖$$

จากตารางพบว่า นิสิตปี ๒ มีความไม่เห็นด้วยมากที่สุดว่ารัฐบาลส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง จากนั้นความไม่เห็นด้วยก็ลดลงตามลำดับเมื่อนิสิตศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น สำหรับนิสิตปี ๑ มีความไม่เห็นด้วยเป็นอันดับ ๒ รองจากนิสิตปี ๒

เกี่ยวกับเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ปรากฏว่านิสิตปี ๒ มีความไม่เห็นด้วยมากที่สุดว่ารัฐบาลให้เสรีภาพในค่านี้นับประชาชน จากนั้นความไม่เห็นด้วยก็ลดลงตามลำดับเมื่อนิสิตศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น สำหรับนิสิตปี ๑ มีระดับความไม่เห็นด้วยมากเป็นอันดับ ๓ รองจากนิสิตปี ๒ และปี ๓

เกี่ยวกับการให้การศึกษาอบรมประชาธิปไตยแก่ประชาชน พบว่านิสิตทุกชั้นปีไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลได้แสดงบทบาทนี้ โดยนิสิตยิ่งศึกษาสูงขึ้น ก็ยิ่งมีความไม่เห็นด้วยน้อยลง ยกเว้นนิสิตปีที่ ๓ ที่มีระดับความไม่เห็นด้วยสูงที่สุด

โดยเฉลี่ยนิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้นก็ยิ่งไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตย แต่เมื่อถึงชั้นปี ๔ ความไม่เห็นด้วยกลับลดลง จนต่ำกว่าชั้นปีอื่นๆ จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง สรุปแล้วสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้องสมบูรณ์

ตารางที่ ๗๒

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิง
ต่อการส่งเสริมให้ประชาชน เรียนรู้ระบอบประชาธิปไตย

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๑.๖	๔.๐	๓๘.๓	๔๓.๖	๘.๑	-๐.๒๘๒๓
	ญ.	๑๕๒	๐	๖.๐	๓๕.๘	๓๙.๓	๑๘.๕	-๐.๓๕๔๓
๒	ช.	๑๓๑	๓.๑	๑๔.๑	๓๓.๕	๓๒.๘	๑๒.๕	-๐.๑๘๓๕
	ญ.	๑๕๒	๑.๓	๒๒.๒	๒๒.๒	๔๓.๐	๑๑.๔	-๐.๒๐๔๓
๓	ช.	๑๓๑	๓.๑	๒๘.๙	๒๓.๓	๓๒.๘	๓.๘	-๐.๐๖๖๔
	ญ.	๑๕๒	๑.๓	๒๑.๒	๓๓.๘	๓๑.๘	๘.๐	-๐.๑๑๙๒
รวม/เฉลี่ย	ช.	๑๓๑	๒.๖	๑๕.๘	๓๔.๕	๓๓.๖	๙.๕	-๐.๑๓๓๖
	ญ.	๑๕๒	๐.๙	๑๖.๔	๓๑.๙	๓๘.๑	๑๒.๖	-๐.๒๒๖๒

$$\frac{๒}{๔} = ๐.๕$$

จากตาราง พบว่านิสิตหญิงมีความไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลส่งเสริมให้ประชาชน
เรียนรู้ระบอบประชาธิปไตย คือไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ
ปกครองท้องถิ่น การมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และการให้การศึกษาอบรมประชา-
ชนไทย

อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองเพศมิได้มีทัศนคติ
ที่แตกต่างกันในเรื่องนี้ สรุปแล้ว สมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๗๓

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง
ต่อการส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อบรมประชาธิปไตย

คำถามที่	ความกระตือรือร้น	จำนวนผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๗	๐	๓.๑	๓๓.๘	๔๗.๗	๑๕.๔	-๐.๓๗๖๘
	กลาง	๑๑๕	๐	๕.๔	๓๗.๒	๔๓.๘	๑๕.๑	-๐.๓๔๕๑
	ต่ำ	๑๐๑	๒.๐	๗.๑	๓๘.๕	๕๐.๔	๑๒.๑	-๐.๒๖๗๗
๒	สูง	๖๗	๐	๑๘.๔	๑๗.๘	๕๕.๘	๑๗.๘	-๐.๓๐๖๐
	กลาง	๑๑๕	๓.๕	๑๖.๘	๒๕.๗	๔๒.๕	๑๑.๕	-๐.๒๐๘๐
	ต่ำ	๑๐๑	๒.๐	๑๘.๒	๕๐.๕	๒๘.๓	๘.๑	-๐.๑๒๑๒
๓	สูง	๖๗	๐	๒๓.๘	๑๕.๘	๓๗.๓	๒๓.๘	-๐.๓๐๖๐
	กลาง	๑๑๕	๑.๗	๒๕.๕	๓๕.๗	๓๓.๘	๕.๕	-๐.๐๗๓๘
	ต่ำ	๑๐๑	๕.๐	๒๕.๓	๕๑.๕	๒๗.๓	๒.๐	๐.๐๑๐๑
รวม/เฉลี่ย	สูง	๖๗	๐	๑๕.๖	๒๒.๑	๕๓.๒	๑๘.๑	-๐.๓๒๘๑
	กลาง	๑๑๕	๑.๘	๑๕.๓	๓๒.๘	๓๘.๘	๑๐.๓	-๐.๒๐๘๒
	ต่ำ	๑๐๑	๒.๗	๑๗.๒	๕๐.๑	๓๒.๓	๗.๗	-๐.๑๒๖๓

$$\frac{๒}{๖} = ๓๑.๕๖$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่มีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูง มีความไม่เห็นด้วย
ว่ารัฐบาลส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อบรมประชาธิปไตย มากกว่านิสิตที่มีความกระตือรือร้นต่ำ
ทั้งในด้านการสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น การให้เสรีภาพในการ

แสดงความคิดเห็นทางการเมือง และการให้การศึกษามอบกรมประชาชนให้รู้จักระบอบ
ประชาธิปไตย

จากการทดสอบ ใค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติแตกต่างกันในเรื่องนี้
จริง สรุปแล้วสมมุติฐานที่ตั้งไว้ถูกต้อง

ตารางที่ ๑๔

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทของกิจกรรม
ต่อการส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบอบประชาธิปไตย

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ส.ก.	๓๒	๐	๖.๓	๒๕.๐	๕๐.๐	๑๘.๘	-๐.๔๐๖๓
	ศ.ว.	๔๕	๐	๐	๓๑.๑	๖๐.๐	๘.๘	-๐.๓๘๘๘
	ก.พ.	๑๒๐	๑.๗	๖.๐	๔๕.๓	๓๘.๕	๘.๖	-๐.๒๓๐๘
	อื่น	๕๒	๐	๔.๐	๓๐.๐	๔๖.๐	๒๐.๐	-๐.๔๑๐๐
	ม.ร.	๓๑	๐	๑๐.๐	๔๐.๐	๒๓.๓	๒๖.๗	-๐.๓๓๓
๒	ส.ก.	๓๒	๐	๒๕.๐	๖.๓	๕๐.๐	๑๘.๘	-๐.๓๑๒๕
	ศ.ว.	๔๕	๐	๖.๗	๔๘.๘	๒๖.๗	๑๗.๘	-๐.๒๗๗๘
	ก.พ.	๑๒๐	๓.๔	๒๐.๕	๓๓.๓	๓๗.๖	๕.๑	-๐.๑๐๒๖
	อื่น	๕๒	๓.๘	๒๑.๒	๑๘.๒	๔๔.๒	๑๑.๕	-๐.๑๘๒๓
	ม.ร.	๓๑	๐	๑๖.๗	๒๖.๗	๓๓.๓	๒๓.๓	-๐.๓๑๖๘

ตารางที่ ๗๔ (ต่อ)

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๓	ต.ก.	๓๒	๐	๒๕.๐	๒๕.๐	๓๑.๓	๑๘.๘	-๐.๒๑๘๘
	ศ.ว.	๔๕	๐	๑๓.๓	๔๘.๙	๓๓.๓	๕.๕	-๐.๑๕๕๕
	ก.พ.	๑๒๐	๕.๐	๓๐.๓	๓๕.๓	๒๖.๑	๓.๕	๐.๐๓๗๘
	อื่น	๕๒	๐	๒๓.๑	๒๓.๑	๕๒.๓	๑๑.๕	-๐.๒๑๑๕
	ม.ร.	๓๑	๐	๒๓.๓	๒๐.๐	๕๓.๓	๑๓.๓	-๐.๒๓๓๓
รวม/เฉลี่ย	ต.ก.	๓๒	๐	๑๘.๘	๑๘.๘	๕๓.๘	๑๘.๘	-๐.๓๑๒๕
	ศ.ว.	๔๕	๐	๖.๗	๔๓.๐	๕๐.๐	๑๐.๕	-๐.๒๗๐๕
	ก.พ.	๑๒๐	๓.๕	๑๙.๐	๓๘.๐	๓๕.๐	๕.๗	-๐.๐๙๗๗
	อื่น	๕๒	๑.๓	๑๖.๒	๒๕.๐	๕๕.๒	๑๕.๓	-๐.๒๖๙๕
	ม.ร.	๓๑	๐	๑๖.๗	๒๘.๙	๓๓.๓	๒๑.๑	-๐.๒๙๕๕

$$\frac{๒}{๑๒} = ๕๘.๗๕$$

จากตาราง พบว่านิสิตกลุ่มอื่นมีความไม่เห็นด้วยมากที่สุดควารัฐบาลส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น นิสิตที่ไม่เห็นด้วยรองลงมาได้แก่กลุ่มสังคมและการเมือง กลุ่มศิลปวัฒนธรรม กลุ่มไม่รวมกิจกรรม และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มกีฬา

เกี่ยวกับการให้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น พบว่านิสิตกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม มีความไม่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มสังคมและการเมือง กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มอื่น ๆ โดยมีกลุ่มกีฬาที่มีความไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด

เกี่ยวกับการให้การศึกษาอบรมประชาธิปไตยแก่ประชาชน พบว่านิสิตกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรมมีความไม่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มสังคมและการเมือง กลุ่มอื่น ๆ และกลุ่มศิลปวัฒนธรรม สำหรับกลุ่มกีฬาเป็นกลุ่มเดียวที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย

โดยเฉลี่ย นิสิตกลุ่มสังคมและการเมืองมีความไม่เห็นด้วยมากที่สุด หรือนัยหนึ่ง มีความเห็นด้วยน้อยที่สุดว่ารัฐบาลส่งเสริมให้ประชาชน เรียนรู้ทางการเมืองในระบบ ประชาธิปไตย กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยรองลงมาได้แก่กลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มอื่น ๆ โดยมีนิสิตกลุ่มกีฬาที่มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันจริง สรุปแล้วสมมุติฐานที่ตั้งไว้ถูกต้อง

ณ. ทัศนคติของนิสิตต่อความสามารถของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาสังคม

เศรษฐกิจ และการบริหาร

การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการบริหารราชการ เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลในการพัฒนาประชาธิปไตย นโยบายเหล่านี้เป็นนโยบายที่กำหนดขึ้นตามหลักการพัฒนาประชาธิปไตยจึงเป็นนโยบายที่ผู้ปรารถนาประชาธิปไตยย่อมเห็นชอบด้วย แต่อาจไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะทำสำเร็จตามนโยบายนี้จริงก็ได้

เพื่อการศึกษาในเรื่องนี้ ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ว่ารัฐบาลเกรียงศักดิ์มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ
๒. นิสิตยี่งศึกษาในชั้นปีต่ำ ยิ่งไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลเกรียงศักดิ์มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ
๓. นิสิตชายไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตหญิงว่ารัฐบาลเกรียงศักดิ์มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ
๔. นิสิตที่ยังกระตือรือร้นทางการเมือง ยิ่งไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลเกรียงศักดิ์มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านิยมและการเมืองไม่เห็นด้วยมากที่สุดว่ารัฐบาลเกรียงศักดิ์มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ และ นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านิยมไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถามรวม ๓ ข้อ คือ

๑. รัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ไม่สามารถแก้ปัญหาสังคมที่สำคัญ ๆ ได้
๒. รัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ไม่สามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่สำคัญได้
๓. รัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ไม่สามารถแก้ปัญหาระบบราชการ ขาดประสิทธิภาพ และข้าราชการทุจริตได้*

จากนั้นจึงแจกแจงคำตอบของประชากรวิจัยลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๗๕

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ต่อความสามารถของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๐	๓.๖	๑๐.๐	๕๗.๓	๒๙.๑	-๐.๕๕๙๑
	วศ.	๑๗๓	๒.๔	๔.๗	๑๐.๗	๕๑.๕	๓๐.๘	-๐.๕๑๗๘
๒	รศ.	๑๑๐	๐	๓.๖	๕.๕	๔๐.๙	๕๐.๐	-๐.๖๘๖๔
	วศ.	๑๗๓	๓.๖	๒.๔	๑๑.๔	๓๗.๑	๔๕.๕	-๐.๕๙๒๘
๓	รศ.	๑๑๐	๐	๐	๒.๗	๕๒.๗	๔๔.๖	-๐.๗๐๙๑
	วศ.	๑๗๓	๓.๖	๕.๓	๑๔.๒	๓๐.๒	๔๖.๘	-๐.๕๕๖๒
รวม/เฉลี่ย	รศ.	๑๑๐	๐	๒.๔	๖.๑	๕๐.๓	๔๑.๒	-๐.๖๕๑๕
	วศ.	๑๗๓	๓.๒	๔.๒	๑๒.๑	๓๙.๖	๔๑.๐	-๐.๕๕๕๔

$$\frac{๒}{๔} = ๒๘.๘๒$$

จากตาราง พบว่านิสิตรัฐศาสตร์มีความไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ว่า รัฐบาลมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาทั้งในด้านการสังคม เศรษฐกิจ และการแก้ไขระบบราชการขาดประสิทธิภาพและข้าราชการทุจริต และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง ดังนั้นสรุปได้ว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ถูกต้อง

ตารางที่ ๗๖

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี ต่อความสามารถของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๐	๒.๕	๓.๕	๑๐.๐	๕๓.๘	๒๖.๓	-๐.๔๖๘๘
	๒	๗๐	๐	๓.๐	๖.๐	๕๖.๓	๓๕.๓	-๐.๖๑๑๘
	๓	๗๗	๒.๖	๐	๓.๘	๕๕.๘	๓๓.๘	-๐.๕๙๐๘
	๔	๕๕	๐	๓.๓	๒๐.๐	๔๗.๓	๒๙.๕	-๐.๔๕๔๕
๒	๑	๘๐	๕.๐	๓.๕	๓.๕	๓๑.๓	๕๘.๘	-๐.๕๕๖๓
	๒	๗๐	๐	๐	๖.๒	๕๔.๖	๕๙.๒	-๐.๘๖๙๒
	๓	๗๗	๒.๖	๒.๖	๕.๒	๕๐.๓	๕๙.๕	-๐.๖๕๕๘
	๔	๕๕	๐	๐	๒๐.๐	๕๐.๐	๕๐.๐	-๐.๖๐๐๐
๓	๑	๘๐	๒.๕	๓.๕	๑๐.๐	๕๓.๘	๓๖.๓	-๐.๕๑๘๘
	๒	๗๐	๐	๑.๕	๕.๕	๕๐.๓	๕๓.๓	-๐.๗๓๑๓
	๓	๗๗	๒.๖	๐	๑๐.๐	๕๐.๓	๕๘.๑	-๐.๖๕๕๘
	๔	๕๕	๓.๖	๓.๖	๑๖.๕	๒๙.๑	๕๓.๓	-๐.๕๖๓๖
รวม/เฉลี่ย	๑	๘๐	๓.๓	๓.๕	๙.๒	๕๒.๙	๓๓.๑	-๐.๕๑๖๖
	๒	๗๐	๐	๑.๕	๕.๕	๕๓.๒	๕๕.๓	-๐.๖๘๕๘
	๓	๗๗	๒.๖	๐.๙	๓.๕	๕๕.๕	๕๓.๓	-๐.๖๓๖๒
	๔	๕๕	๑.๒	๓.๖	๑๘.๘	๓๘.๘	๓๗.๖	-๐.๕๓๙๕

$X_{\frac{a}{b}}$ = ๒๗.๗๐

จากตาราง พบว่านิสิตทุกชั้นปีไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคมที่สำคัญได้ โดยนิสิตปี ๒ มีความไม่เห็นด้วยมากที่สุด จากนั้นความไม่เห็นด้วยก็ลดต่ำลงตามลำดับ เมื่อศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น สำหรับนิสิตปี ๑ มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่างนิสิตปี ๓ และปี ๔

เกี่ยวกับความสามารถในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ พบว่านิสิตทุกชั้นปีไม่เชื่อในความสามารถของรัฐบาล โดยนิสิตปี ๓ ไม่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตปี ๔ และปี ๑ ส่วนนิสิตปี ๒ มีความไม่เชื่อในความสามารถของรัฐบาลน้อยที่สุด

เกี่ยวกับความสามารถของรัฐบาลในการแก้ปัญหาาระบบราชการขาดประสิทธิภาพและตัวข้าราชการทุจริต พบว่านิสิตทุกชั้นปีไม่เชื่อว่ารัฐบาลมีความสามารถในการแก้ไขปัญหานี้ โดยนิสิตปี ๒ มีความไม่เชื่อถือมากที่สุด จากนั้นความไม่เชื่อถือก็ลดต่ำลงตามลำดับ เมื่อนิสิตศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น สำหรับนิสิตปี ๑ มีระดับคะแนนเฉลี่ยของความไม่เชื่อในความสามารถของรัฐบาลต่ำที่สุด

โดยเฉลี่ย นิสิตทุกชั้นปีไม่เชื่อในความสามารถของรัฐบาล โดยนิสิตปี ๒ มีความไม่เชื่อมั่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตในชั้นปีที่สูงขึ้นตามลำดับ สำหรับนิสิตปี ๑ มีระดับคะแนนเฉลี่ยของความไม่เชื่อมั่นต่ำที่สุดกว่านิสิตชั้นปีอื่น ๆ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง สรุปแล้วสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้องสมบูรณ์

ตารางที่ ๓๗

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิง ต่อความสามารถของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๖	๐	๑.๖	๑๑.๗	๕๒.๓	๓๘.๔	-๐.๕๘๗๗
	ญ.	๑๕๖	๒.๗	๖.๖	๘.๓	๕๕.๐	๒๖.๕	-๐.๔๘๐๑
๒	ช.	๑๓๖	๐	๓.๑	๘.๖	๓๘.๘	๔๘.๕	-๐.๖๖๘๐
	ญ.	๑๕๖	๔.๐	๒.๗	๘.๔	๓๗.๖	๔๖.๓	-๐.๕๘๗๓
๓	ช.	๑๓๖	๐	๑.๖	๑๒.๕	๓๓.๖	๕๒.๓	-๐.๖๘๓๖
	ญ.	๑๕๖	๔.๐	๔.๖	๗.๓	๔๓.๗	๔๐.๔	-๐.๕๕๕๖
รวม/ เฉลี่ย	ช.	๑๓๖	๐	๒.๑	๑๐.๘	๔๑.๘	๔๕.๑	-๐.๖๔๘๗
	ญ.	๑๕๖	๓.๖	๔.๗	๘.๗	๔๕.๕	๓๗.๗	-๐.๕๔๕๕

$$\bar{X} = ๑๘.๘๖$$

จากตาราง พบว่านิสิตชายมีความไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาลมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ มากกว่านิสิตหญิง และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองเพศมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ถูกต้อง

ตารางที่ ๓๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการ เมือง
ต่อความสามารถของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๗	๐	๓.๐	๑.๕	๕๖.๗	๓๘.๘	-๐.๖๕๖๗
	กลาง	๑๑๕	๑.๗	๑.๗	๘.๗	๕๓.๘	๓๓.๘	-๐.๕๘๒๖
	ต่ำ	๑๐๑	๒.๐	๘.๑	๑๘.๒	๕๐.๕	๒๑.๒	-๐.๔๐๔๐
๒	สูง	๖๗	๐	๓.๐	๓.๐	๔๓.๓	๕๐.๘	-๐.๗๐๘๐
	กลาง	๑๑๕	๑.๘	๐	๑๐.๖	๓๒.๗	๕๔.๘	-๐.๖๘๔๗
	ต่ำ	๑๐๑	๔.๐	๖.๑	๑๑.๑	๔๑.๔	๓๗.๔	-๐.๕๑๐๑
๓	สูง	๖๗	๐	๐	๔.๕	๔๐.๓	๕๕.๒	-๐.๗๕๓๗
	กลาง	๑๑๕	๑.๗	๔.๔	๑๑.๓	๔๐.๘	๔๑.๗	-๐.๕๘๒๖
	ต่ำ	๑๐๑	๔.๐	๔.๐	๑๑.๑	๓๕.๔	๔๕.๕	-๐.๕๗๐๗
รวม/เฉลี่ย	สูง	๖๗	๐	๒.๐	๓.๐	๔๖.๘	๔๘.๓	-๐.๗๐๖๕
	กลาง	๑๑๕	๑.๘	๒.๒	๑๑.๒	๔๖.๗	๓๘.๐	-๐.๕๘๓๑
	ต่ำ	๑๐๑	๓.๓	๖.๐	๑๔.๑	๔๒.๑	๓๔.๕	-๐.๔๘๑๖

$$\frac{\sum X}{n} = ๓๕.๓๕$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่มีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูง จะยังไม่เห็นด้วย
ว่ารัฐบาลมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ และ
จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง ดังนั้นสรุปได้ว่า
สมมุติฐานที่ตั้งไว้ถูกต้อง

ตารางที่ ๗๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามประเภทของกิจกรรม
 ทอความสามารถของรัฐบาลในการแก้ไข้ปัญหา

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สภ.	๓๒	๐	๐	๐	๒๒.๕	๓๗.๕	-๐.๖๘๗๕
	ศว.	๔๕	๐	๐	๑๓.๓	๒๔.๔	๒๒.๒	-๐.๕๔๔๔
	กฬ.	๑๒๐	๑.๗	๖.๗	๑๒.๖	๕๔.๖	๒๔.๔	-๐.๔๖๖๔
	อื่น	๕๒	๓.๘	๗.๗	๕.๘	๔๖.๒	๓๖.๕	-๐.๕๑๘๒
	มร.	๓๑	๐	๐	๑๖.๗	๓๓.๓	๕๐.๐	-๐.๖๖๖๗
๒	สภ.	๓๒	๐	๐	๖.๓	๓๗.๕	๕๖.๓	-๐.๗๕๐๐
	ศว.	๔๕	๐	๔.๔	๘.๘	๒๒.๒	๒๔.๔	-๐.๕๓๓๓
	กฬ.	๑๒๐	๑.๗	๕.๐	๑๐.๑	๓๓.๖	๔๘.๖	-๐.๖๒๑๘
	อื่น	๕๒	๔.๐	๐	๘.๐	๓๘.๐	๔๖.๐	-๐.๕๗๐๐
	มร.	๓๑	๐	๐	๑๐.๐	๒๖.๗	๖๓.๓	-๐.๗๖๖๗
๓	สภ.	๓๒	๐	๐	๖.๓	๔๓.๘	๕๐.๐	-๐.๗๑๘๘
	ศว.	๔๕	๐	๐	๘.๘	๕๕.๖	๓๕.๖	-๐.๖๓๓๓
	กฬ.	๑๒๐	๑.๗	๔.๒	๑๐.๑	๓๗.๘	๔๖.๒	-๐.๖๑๓๔
	อื่น	๕๒	๓.๘	๗.๗	๑๑.๕	๓๖.๕	๔๐.๔	-๐.๕๐๘๖
	มร.	๓๑	๖.๗	๐	๓.๓	๒๐.๐	๗๐.๐	-๐.๗๓๓๓

ตารางที่ ๗๘ (ต่อ)

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+ ๒	+ ๑	๐	- ๑	- ๒	
	ส.ก.	๓๒	๐	๐	๔.๒	๔๗.๘	๔๗.๘	-๐.๗๑๘๘
	ศ.ว.	๔๕	๐	๑.๕	๑๐.๔	๖๐.๗	๒๗.๔	-๐.๕๓๐๔
รวม/เฉลี่ย	ก.พ.	๑๒๐	๑.๗	๕.๓	๑๐.๘	๔๒.๐	๔๐.๑	-๐.๕๖๗๒
	อื่น	๕๒	๕.๒	๕.๒	๘.๔	๔๐.๓	๔๐.๘	-๐.๕๓๒๕
	ม.ร.	๓๑	๒.๒	๐	๑๐.๐	๒๖.๗	๖๑.๑	-๐.๗๒๒๒

$$\frac{\Sigma}{n} = ๔๔.๔๕$$

จากตาราง พบว่านิสิตที่ทำกิจกรรมกลุ่มสังคมและการเมือง มีความไม่เชื่อถือน้อยที่สุดว่ารัฐบาลจะสามารถแก้ไขปัญหาสังคมที่สำคัญได้ รองลงมาได้แก่นิสิตกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มอื่น ๆ สำหรับนิสิตกลุ่มกีฬาที่มีความไม่เชื่อถือน้อยที่สุด

เกี่ยวกับความสามารถของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ พบว่านิสิตทุกกลุ่มไม่เชื่อในความสามารถของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรมไม่เชื่อถือน้อยที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มสังคมและการเมือง กลุ่มกีฬา และกลุ่มอื่น ๆ โดยมีกลุ่มศิลปวัฒนธรรมมีความไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด

เกี่ยวกับความสามารถของรัฐบาลในการแก้ปัญหาระบบการบริหารราชการ พบว่านิสิตทุกกลุ่มไม่เชื่อว่ารัฐบาลมีความสามารถนี้ โดยกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรมมีความไม่เชื่อถือน้อยที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มสังคมและการเมือง กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มกีฬา และมีกลุ่มกิจกรรมอื่น ๆ มีความไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยเฉลี่ย นิสิตกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรมมีความเชื่อใจในความสามารถของรัฐบาล น้อยที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มสังคมและการเมือง กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มกีฬา และมีนิสิตกลุ่มอื่น ๆ มีระดับคะแนนเฉลี่ยของความไม่เชื่อมั่นน้อยกว่านิสิตทุก ๆ กลุ่ม

จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง อย่างไรก็ตาม สรุปได้ว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ข. ทัศนคติของนิสิตต่อผลสำเร็จของการดำเนินนโยบายพัฒนาประชาธิปไตย

การกำหนดนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยของรัฐบาล เป็นสิ่งที่นักรัฐศาสตร์ ยอมรับว่ามีความสอดคล้องกับหลักการพัฒนาประชาธิปไตยจริง แต่ความสำเร็จของการ ดำเนินนโยบายจะเป็นจริงหรือไม่เป็นอีกปัญหาหนึ่ง สำหรับการศึกษาค้นคว้าของนิสิตต่อ ผลสำเร็จของการพัฒนาประชาธิปไตยของรัฐบาล ผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้คือ

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ว่ารัฐบาล เกรียงศักดิ์ประสบความสำเร็จในการพัฒนาประชาธิปไตย
๒. นิสิตยี่งศึกษาในชั้นปีต่ำยิ่งไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาล เกรียงศักดิ์ประสบความสำเร็จในการพัฒนาประชาธิปไตย
๓. นิสิตชายไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตหญิงว่ารัฐบาล เกรียงศักดิ์ประสบความสำเร็จในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย
๔. นิสิตยี่งมีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูงยิ่งไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาล เกรียงศักดิ์ประสบความสำเร็จในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมืองไม่เห็นด้วยมากที่สุดว่ารัฐบาล เกรียงศักดิ์ประสบความสำเร็จในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย และนิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬา ไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถาม ๑ ข้อ คือ

ในอนาคตประเทศไทยจะเป็นประชาธิปไตยมากกว่าปัจจุบัน เพราะการวางรากฐานประชาธิปไตยของรัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

จากนั้นจึงแจกแจงคำตอบของประชากรวิจัยลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๘๐

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ต่อผลสำเร็จของการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๒.๗	๗.๓	๒๔.๖	๔๒.๗	๒๒.๗	-๐.๓๗๗๓
	วศ.	๑๗๓	๐.๖	๓.๖	๓๖.๗	๓๘.๖	๑๘.๕	-๐.๓๖๘๘

$$\bar{X} = ๗.๕๐$$

จากตาราง พบว่านิสิตรัฐศาสตร์มีความไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะประสบความสำเร็จในการพัฒนาประชาธิปไตยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสรุปได้ว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๘๑

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามชั้นปี
ต่อผลสำเร็จของการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๐	๐	๕.๐	๓๓.๘	๔๓.๘	๑๗.๕	-๐.๓๖๘๘
	๒	๗๐	๑.๕	๓.๐	๒๓.๘	๔๐.๓	๓๑.๓	-๐.๔๘๕๑
	๓	๗๗	๑.๓	๓.๕	๓๕.๑	๔๐.๓	๑๙.๕	-๐.๓๖๓๖
	๔	๕๕	๓.๖	๙.๑	๓๔.๖	๓๘.๒	๑๔.๖	-๐.๒๕๔๕

$$\bar{X}_b = ๘.๓๔$$

จากตาราง พบว่านิสิตทุกชั้นปีไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะประสบความสำเร็จในการพัฒนาประชาธิปไตย โดยนิสิตชั้นปี ๒ มีความไม่เชื่อถือมากที่สุด และระดับความไม่เชื่อถือมีแนวโน้มลดต่ำลงเมื่อนิสิตศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น สำหรับนิสิตปี ๒ มีระดับคะแนนเฉลี่ยของความไม่เชื่อถือเป็นอันดับ ๒ รองจากนิสิตปี ๒ แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มไม่ได้มีความแตกต่างกันในทัศนคติเรื่องนี้ ดังนั้นสรุปได้ว่าสมมุติฐานไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๘๒

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต เพศชายและหญิง
ต่อผลสำเร็จของการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๐.๘	๘.๖	๓๙.๑	๓๒.๐	๑๙.๕	-๐.๓๐๘๗
	ญ.	๑๕๖	๒.๐	๒.๐	๒๕.๘	๔๘.๓	๒๑.๙	-๐.๔๓๐๕

$$\bar{X} = ๑๕.๒๕$$

จากตาราง พบว่านิสิตหญิงไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตชาย ว่าในอนาคตประเทศไทยจะเป็นประชาธิปไตยมากกว่าปัจจุบัน เพราะการวางรากฐานประชาธิปไตยของรัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ และจากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง อย่างไรก็ตาม สรุปได้ว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๘๓

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง
ต่อผลสำเร็จของการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๙	๑.๕	๗.๕	๓๒.๘	๓๒.๘	๒๕.๔	-๐.๓๖๕๗
	กลาง	๑๑๕	๒.๖	๕.๕	๒๗.๘	๕๕.๕	๒๐.๙	-๐.๓๘๒๖
	ต่ำ	๑๐๑	๐	๕.๐	๓๖.๕	๕๑.๕	๑๘.๒	-๐.๓๖๘๗

$$\bar{X} = ๖.๘๓$$

จากตาราง พบว่านิสิตกลุ่มที่มีความกระตือรือร้นปานกลางไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาล
จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาประชาธิปไตยมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่กระตือ-
รือร้นต่ำ และกระตือรือร้นสูง อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบ ไค สแควร์ ไม่พบว่ามีนัย
ทั้ง ๓ กลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกัน ดังนั้นสรุปได้ว่า สมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๘๔

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามประเภทของกิจกรรม
 ความสำเร็จของการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ส.ก.	๓๒	๐	๘.๔	๓๘.๔	๔๓.๘	๑๒.๕	-๐.๒๘๖๘
	ศ.ว.	๔๕	๔.๔	๖.๗	๒๖.๗	๔๘.๘	๑๓.๓	-๐.๓๐๐๐
	ก.พ.	๑๒๐	๐.๘	๕.๐	๔๓.๗	๓๑.๑	๑๘.๓	-๐.๓๑๕๑
	อื่น	๕๒	๐	๓.๘	๒๑.๒	๔๔.๒	๓๐.๘	-๐.๕๐๘๖
	ม.ร.	๓๑	๓.๓	๐	๑๓.๓	๕๓.๓	๓๐.๐	-๐.๕๓๓๓

$$\frac{๒}{๘} = ๒๑.๐๗$$

จากตาราง พบว่านิสิตทุกกลุ่มไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะประสบความสำเร็จในการวาง
 รากฐานประชาธิปไตย โดยนิสิตกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรมมีความไม่เชื่อถือน้อยที่สุด รองลงมาได้
 แก่กลุ่มอื่น ๆ กลุ่มกีฬา และกลุ่มศิลาวัฒนธรรมตามลำดับ และกลุ่มสังคมและการเมืองเป็น
 กลุ่มที่ไม่เชื่อถือน้อยที่สุด

จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกันจริง
 อย่างไรก็ตาม สรุปได้ว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ข. ทัศนคติของนิสิตต่อความต้องการมีบทบาทในการพัฒนาประชาธิปไตย

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่านิสิตไม่เชื่อมั่นว่ารัฐบาลจะประสบความสำเร็จในการดำเนินนโยบายพัฒนาประชาธิปไตย ผู้เขียนจึงได้ศึกษาต่อไปถึงความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประชาธิปไตยของนิสิต โดยได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

๑. นิสิตรัฐศาสตร์ต้องการมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์
๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีสูงขึ้นยิ่งต้องการมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย
๓. นิสิตชายต้องการมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยมากกว่านิสิตหญิง
๔. นิสิตยิ่งมีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ยิ่งต้องการมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยมากขึ้น
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมกลุ่มสังคมและการเมืองต้องการมีบทบาทมากที่สุดในการส่งเสริมพัฒนาระบอบประชาธิปไตย และนิสิตที่ทำกิจกรรมคานาก็่ามีความต้องการน้อยที่สุด

เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้เขียนได้ตั้งคำถาม ๑ ข้อ คือ

นักศึกษาควรมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย

จากนั้นจึงแจกแจงคำตอบของประชากรวิจัยลงในตารางดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๘๕

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และวิทยาศาสตร์
 ทบอบบาทของนักศึกษาในการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	คณะ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	รศ.	๑๑๐	๖๒.๓	๓๑.๘	๓.๖	๑.๘	๐	๐.๓๓๓๓
	วศ.	๑๓๓	๔๖.๘	๓๘.๖	๑๑.๒	๒.๘	๐	๐.๖๕๓๘

$$\bar{X} = ๑๐.๘๓$$

จากตาราง พบว่านิสิตรัฐศาสตร์มีความเห็นด้วยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์ ว่า
 นิสิตควรมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย และจากการทดสอบ ไค สแควร์
 พบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง สรุปแล้วสมมุติฐานที่ตั้งไว้ถูกต้อง

ตารางที่ ๘๖

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามชั้นปี
 ทบอบทบาทของนักศึกษาในการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	ชั้นปี	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	๑	๘๐	๔๗.๕	๔๒.๕	๗.๕	๒.๕	๐	๐.๖๗๕๐
	๒	๗๐	๕๐.๘	๓๕.๘	๑๓.๔	๐	๐	๐.๖๘๖๖
	๓	๗๗	๖๘.๘	๒๘.๖	๒.๖	๐	๐	๐.๘๓๑๒
	๔	๕๕	๔๑.๘	๕๐.๐	๑๐.๘	๗.๓	๐	๐.๕๘๑๘

$$\bar{X} = \frac{\sum}{b} = ๑๖.๐๘$$

จากตาราง พบว่านิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีสูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยว่านิสิตควรมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย จนถึงชั้นปี ๓ นิสิตมีความเห็นด้วยมากที่สุด แต่เมื่อถึงชั้นปี ๔ ปรากฏว่าระดับความเห็นด้วยลดต่ำลงจนต่ำที่สุดกว่านิสิตใน ๓ ชั้นปีต้น

จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติที่แตกต่างกันจริง อย่างไรก็ตาม สรุปแล้วสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๘๗

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตเพศชายและหญิง ต่อบทบาทของนักศึกษาในการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	เพศ	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	ช.	๑๓๑	๕๓.๑	๓๗.๘	๗.๘	๑.๖	๐	๐.๗๑๐๘
	ญ.	๑๕๒	๕๓.๐	๓๕.๘	๘.๖	๒.๗	๐	๐.๖๘๕๘

$$\frac{๒}{X} = ๐.๒๘$$

จากตาราง พบว่านิสิตชายเห็นด้วยมากกว่านิสิตหญิง ว่านิสิตควรมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย แต่จากการทดสอบ ไค สแควร์ ปรากฏว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องนี้ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

ตารางที่ ๘๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตจำแนกตามระดับความกระตือรือร้นทางการเมือง ต่อบทบาทของนักศึกษาในการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	ความ กระตือ รือร้น	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สูง	๖๘	๓๑.๖	๒๒.๘	๓.๐	๓.๐	๐	๐.๘๑๓๘
	กลาง	๑๑๕	๕๒.๒	๓๘.๓	๗.๘	๑.๗	๐	๐.๗๐๘๓
	ต่ำ	๑๐๑	๔๒.๘	๔๓.๘	๑๒.๑	๒.๐	๐	๐.๖๓๑๓

$$\frac{๒}{X} = ๑๕.๘๖$$

จากตาราง พบว่ายิ่งนิสิตมีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ก็ยิ่งเห็นด้วยว่า
 นิสิตควรมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย และจากการทดสอบ ไค สแควร์
 พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติแตกต่างกันจริง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ถูกต้อง

ตารางที่ ๘๘

เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิต จำแนกตามประเภทของกิจกรรม
 ทบอบบาทของนักศึกษาในการพัฒนาประชาธิปไตย

คำถามที่	กิจกรรม	จำนวน ผู้ตอบ	ทัศนคติของประชากรวิจัย					คะแนนเฉลี่ย
			+๒	+๑	๐	-๑	-๒	
๑	สภ.	๓๒	๗๕.๐	๒๕.๐	๐	๐	๐	๐.๘๗๕๐
	ศว.	๔๕	๕๓.๓	๔๒.๒	๔.๔	๐	๐	๐.๗๔๔๔
	กฟ.	๑๒๐	๕๒.๑	๓๘.๗	๗.๖	๑.๗	๐	๐.๗๐๕๘
	อื่น	๕๒	๔๒.๓	๔๒.๓	๑๑.๕	๓.๘	๐	๐.๖๑๕๔
	มร.	๓๑	๕๖.๗	๑๖.๗	๒๐.๐	๖.๗	๐	๐.๖๑๖๗

$$X^2_{๑๒} = ๑๖.๗๘$$

จากตาราง พบว่านิสิตกลุ่มสังคมและการเมืองเห็นด้วยมากที่สุดว่านิสิตควรมี
 บทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย รองลงมาได้แก่นิสิตกลุ่มศิลปวัฒนธรรม
 กีฬา และกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม สำหรับนิสิตกลุ่มอื่น ๆ มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม
 จากการทดสอบ ไค สแควร์ พบว่านิสิตแต่ละกลุ่มมิได้มีทัศนคติแตกต่างกัน ดังนั้น
 จึงสรุปได้ว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้ไม่ถูกต้อง

สรุปผลของการวิจัย

จากตารางที่แสดงผลของการศึกษาวิจัยทั้ง ๘๕ ตารางข้างต้น สามารถสรุปผล
การวิจัย เปรียบกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ดังต่อไปนี้คือ

ก. นโยบายคืนสู่เหย้า

ตารางที่ ๕๐

เปรียบเทียบสมมุติฐานกับผลของการวิจัยนโยบายคืนสู่เหย้า

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๑. นิสิตรัฐศาสตร์ เห็นด้วยกับนโยบายคืนสู่เหย้า น้อยกว่า นิสิตวิทยาศาสตร์	๑. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติใกล้เคียงกัน
๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยกับนโยบายคืนสู่เหย้า	๒. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นิสิตยิ่งศึกษาสูงขึ้นยิ่งเห็นด้วยกับนโยบายคืนสู่เหย้าจริง แต่เมื่อถึงปี ๔ นิสิตกลับเห็นด้วยน้อยลง
๓. นิสิตชาย เห็นด้วยกับนโยบายคืนสู่เหย้า มากกว่า นิสิตหญิง	๓. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นิสิตทั้งสองเพศมีทัศนคติเห็นด้วยใกล้เคียงกัน
๔. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการเมือง สูงยิ่งเห็นด้วยกับนโยบายคืนสู่เหย้า	๔. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมสังคมและการเมือง เห็นด้วยกับนโยบายคืนสู่เหย้ามากที่สุด และ นิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬา เห็นด้วยน้อยที่สุด	๕. เป็นไปตามสมมุติฐาน

รายละเอียดผลการวิจัยดูจากตารางที่ ๕ - ๑๔ หน้า ๑๐๒ - ๑๑๒.

ตารางที่ ๔๐ (ต่อ)

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๖. นิสิตรัฐศาสตร์เห็นวาทภาพจน์ของ รัฐบาลดีขึ้นเพราะนโยบายคืนสู่เหย้า มากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์	๖. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติใกล้เคียงกัน วาทภาพจน์ของรัฐบาลในสายตาของ นักศึกษารัฐศาสตร์ขึ้นเพราะการดำเนินนโยบาย คืนสู่เหย้า
๗. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่ง เห็นด้วย วาทภาพจน์ของรัฐบาลดีขึ้นเพราะ นโยบายคืนสู่เหย้า	๗. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติใกล้เคียงกัน
๘. นิสิตชายเห็นวาทภาพจน์ของรัฐบาล ดีขึ้นเพราะนโยบายคืนสู่เหย้ามากกว่า นิสิตหญิง	๘. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตทั้งสองเพศมีทัศนคติใกล้เคียงกัน
๙. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ยิ่งเห็นด้วยวาทภาพจน์ของรัฐบาลดีขึ้น เพราะนโยบายคืนสู่เหย้า	๙. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตที่มีความกระตือรือร้นทางการเมือง ต่ำ เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ที่กระตือรือร้นสูง สำหรับผู้ที่กระตือ- รือร้นปานกลางเห็นด้วยน้อยที่สุด
๑๐. นิสิตกลุ่มกิจกรรมสังคมและการเมือง เห็นด้วยมากที่สุดวาทภาพจน์ของ รัฐบาลดีขึ้นเพราะนโยบายคืนสู่เหย้า และนิสิตกลุ่มกีฬาเห็นด้วยน้อยที่สุด	๑๐. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตกลุ่มสังคมและการเมืองเห็นด้วย มากที่สุด และนิสิตกลุ่มศิลปวัฒนธรรม เห็นด้วยน้อยที่สุด แต่ใกล้เคียงกับกลุ่ม กีฬา

ข. นโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

ตารางที่ ๕๑

เปรียบเทียบสมมุติฐานกับผลของการวิจัยนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา^๑

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๑. นิสิตรัฐศาสตร์ไม่เชื่อว่ารัฐบาลมีความจริงจังในการสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษามากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์	๑. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีต่ำ ยิ่งไม่เชื่อว่ารัฐบาลมีความจริงจังในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม	๒. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่ำมีความไม่เชื่อถือรัฐบาลมากกว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นสูงขึ้นไป ยกเว้นนิสิตปี ๑ ที่มีระดับความไม่เชื่อถือต่ำที่สุด
๓. นิสิตชายไม่เชื่อมากกว่านิสิตหญิงว่ารัฐบาลมีความจริงจังในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม	๓. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นิสิตทั้งสองเพศมีความไม่เชื่อถือในความจริงจังของรัฐบาลใกล้เคียงกัน
๔. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ยิ่งไม่เชื่อว่ารัฐบาลมีความจริงจังในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม	๔. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านิยมและการเมืองไม่เชื่อมากที่สุดว่ารัฐบาลมีความจริงจังในการสนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม และนิสิตที่ทำกิจกรรมก็ทามีความไม่เชื่อน้อยที่สุด	๕. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นิสิตกลุ่มต่าง ๆ มีทัศนคติในเรื่องนี้ใกล้เคียงกัน

^๑รายละเอียดผลการวิจัย ดูจากตารางที่ ๑๕ - ๔๕ หน้า ๑๑๔ - ๑๖๔.

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๖. นิสิตรัฐศาสตร์ของภารกิจกรมมากกว่า นิสิตวิทยาศาสตร์	๖. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตทั้งสองคณะมีความต้องการ ดำเนินกิจกรรมใกล้เคียงกัน
๗. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีสูง ยิ่งลดระดับ ความต้องการกิจกรรมลง	๗. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีสูงขึ้น ก็ยิ่งต้องการ กิจกรรมน้อยลง ยกเว้นนิสิตปี ๓ ที่มี ความต้องการกิจกรรมสูงที่สุด
๘. นิสิตชายต้องการกิจกรรมมากกว่า นิสิตหญิง	๘. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๙. นิสิตยิ่งมีความกระตือรือร้นทางการ เมือง สูงยิ่งมีความต้องการกิจกรรมมากยิ่งขึ้น	๙. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๑๐. นิสิตที่ทำกิจกรรมคานสั้งคมและการ เมือง มีความต้องการกิจกรรมมากที่สุด และ นิสิตที่ไม่ทำกิจกรรมมีความต้องการ กิจกรรมน้อยที่สุด	๑๐. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตกลุ่มสังคมและการ เมืองมีความ ต้องการกิจกรรมสูงที่สุด และนิสิตที่ไม่ รวมกิจกรรมมีความต้องการกิจกรรม น้อยที่สุด ตรงตามสมมุติฐาน แต่ปรากฏ ว่านิสิตที่ไม่รวมกิจกรรมมีความรู้สึกไม่ พอใจมากตามหาวิทยาลัยจะจำกัดเสรีภาพในการทำกิจกรรม ในขณะที่นิสิต กลุ่มกีฬาจะแสดงปฏิกิริยาต่อต้านน้อย ที่สุด ดังนั้นโดยเฉลี่ยแล้วพบว่านิสิต กลุ่มกีฬาที่มีความต้องการกิจกรรมน้อย- ที่สุด คือถ้าให้เสรีภาพในการทำกิจกรรม ก็พอใจ แต่ถ้าจำกัดเสรีภาพก็จะเป็น กลุ่มที่ต่อต้านน้อยที่สุด

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๑๑. นิสิตรัฐศาสตร์ เห็นด้วยกับ เป้าหมายของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนดมากกว่า นิสิตวิทยาศาสตร์	๑๑. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๑๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยกับ เป้าหมายของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด	๑๒. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตยิ่งศึกษาสูงยิ่ง เห็นด้วยมากขึ้น จริงแต่เป็นทัศนคติที่แตกต่างกัน เด็กน้อยอย่างยิ่งจนถึงโตวานิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน
๑๓. นิสิตหญิง เห็นด้วยกับ เป้าหมายของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด มากกว่า นิสิตชาย	๑๓. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตชาย เห็นด้วยมากกว่า นิสิตหญิง เด็กน้อย จนถึงโตวานิสิตมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน
๑๔. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ยิ่งลกระคัมความเห็นด้วยกับ เป้าหมายของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนด	๑๔. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตแต่ละระดับความกระตือรือร้นทางการเมืองมีทัศนคติใกล้เคียงกัน
๑๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมือง เห็นด้วยกับ เป้าหมายของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด น้อยที่สุด และ นิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬา เห็นด้วยมากที่สุด	๑๕. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตแต่ละกลุ่มกิจกรรมมีทัศนคติใกล้เคียงกัน
๑๖. นิสิตวิทยาศาสตร์ เห็นด้วยกับขอบเขตของการทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนดมากกว่า นิสิตรัฐศาสตร์	๑๖. เป็นไปตามสมมุติฐาน

ตารางที่ ๕๑ (ต่อ)

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๑๗. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็น ควยกับชอบ เขตของการทำกิจกรรม ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดมากขึ้น	๑๗. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตยิ่งศึกษาสูงขึ้น ยิ่งเห็นควยกับ ชอบ เขตของการทำกิจกรรมที่ทบวง มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น ยกเว้นนิสิต ปี ๑ ที่มีความเห็นควยสูงเป็นอันดับ สอง รองจากนิสิตปี ๔
๑๘. นิสิตหญิง เห็นควยกับชอบ เขตของการ ทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด มากกว่านิสิตชาย	๑๘. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตชาย เห็นควยมากกว่านิสิตหญิง เล็กน้อย จนถึงไควว่านิสิตทั้งสองเพศ มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน
๑๙. นิสิตยิ่งมีความกระตือรือร้นทางการ เมืองต่ำ ยิ่งเห็นควยกับชอบ เขตของ การทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนด	๑๙. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตที่มีความกระตือรือร้นทางการ- เมืองต่ำ เห็นควยมากกว่านิสิตที่ กระตือรือร้นทางการ เมืองสูงเล็กน้อย จนถึงไควว่านิสิตทุกกลุ่มมีทัศนคติไม่ แตกต่างกัน
๒๐. นิสิตที่ทำกิจกรรมคานสังคัมและการ เมืองเห็นควยกับชอบ เขตของการ ทำกิจกรรมที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด น้อยที่สุด และนิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬา เห็นควยมากที่สุด	๒๐. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตที่ทำกิจกรรมคานสังคัมและการ เมืองเห็นควยน้อยที่สุด และกลุ่มกีฬา เห็นควยมากที่สุด แต่นิสิตแต่ละกลุ่มมี ทัศนคติแตกต่างกัน เพียงเล็กน้อย จนถึง ไควว่านิสิตทุกกลุ่มมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๒๑. นิสิตรัฐศาสตร์ เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์	๒๑. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติใกล้เคียงกัน
๒๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยมากขึ้น	๒๒. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติเห็นด้วยใกล้เคียงกัน
๒๓. นิสิตหญิง เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตชาย	๒๓. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตทั้งสองเพศมีทัศนคติเห็นด้วยใกล้เคียงกัน
๒๔. นิสิตยิ่งมีความกระตือรือร้นทางการเมืองเท่าไรยิ่งเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยมากขึ้น	๒๔. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตทุกกลุ่มมีทัศนคติเห็นด้วยใกล้เคียงกัน
๒๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมสังคมและการเมือง เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยน้อยที่สุด และนิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬา เห็นด้วยมากที่สุด	๒๕. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตทุกกลุ่มมีทัศนคติเห็นด้วยใกล้เคียงกัน
๒๖. นิสิตรัฐศาสตร์ เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัยมากกว่า นิสิตวิทยาศาสตร์	๒๖. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตทั้งสองคณะมีทัศนคติไม่เห็นด้วยใกล้เคียงกัน
๒๗. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัยมากขึ้น	๒๗. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตยิ่งศึกษาสูงขึ้นยังมีแนวโน้มที่จะไม่เห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัยมากขึ้น จนถึงปี ๔ จึงลดระดับความไม่เห็นด้วยลง

ตารางที่ ๕๑

(ต่อ)

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๒๘. นิสิตหญิงเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรม ภายนอกมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตชาย	๒๘. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นิสิตหญิงไม่เห็นด้วยกับการควบคุม กิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัยมากกว่า นิสิตชาย
๒๙. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการ เมืองคำ ยิ่งเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรม ภายนอกมหาวิทยาลัยมากขึ้น	๒๙. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๓๐. นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านิยมและการ เมืองเห็นด้วยกับการควบคุมกิจกรรม ภายนอกมหาวิทยาลัยน้อยที่สุด และนิสิต ที่ทำกิจกรรมกีฬาเห็นด้วยมากที่สุด	๓๐. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๓๑. นิสิตรัฐศาสตร์ต้องการสิทธิในการ ปกครองตนเองมากกว่านิสิต วิทยาศาสตร์	๓๑. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๓๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีต่ำยิ่งต้องการ สิทธิในการปกครองตนเองมากขึ้น	๓๒. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งต้องการ สิทธิในการปกครองตนเองมากขึ้น จนถึงปี ๔ จึงลดระดับความต้องการ ลงจนต่ำกว่านิสิตชั้นปีอื่น ๆ
๓๓. นิสิตชายต้องการสิทธิในการปกครอง ตนเองมากกว่านิสิตหญิง	๓๓. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นิสิตหญิงต้องการสิทธิในการปกครอง ตนเองมากกว่านิสิตชาย

ตารางที่ ๕๑ (ต่อ)

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๓๔. นิสิตยังมีความกระตือรือร้นทางการเมืองสูงยิ่งต้องการสิทธิในการปกครองตนเองสูง	๓๔. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๓๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านิยมและการเมืองต้องการสิทธิในการปกครองตนเองมากที่สุด และนิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬามีความต้องการต่ำที่สุด	๓๕. เป็นไปตามสมมุติฐาน

ค. นโยบายการพัฒนาประชาธิปไตย

ตารางที่ ๕๒

เปรียบเทียบสมมุติฐานกับผลของการวิจัยนโยบายการพัฒนาประชาธิปไตย

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๑. นิสิตรัฐศาสตร์ เห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยน้อยกว่า นิสิตวิทยาศาสตร์	๑. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๒. นิสิตยังศึกษาในชั้นปีต่ำ ยิ่งเห็นด้วยกับเป้าหมายของนโยบายพัฒนาประชาธิปไตยมากขึ้น	๒. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตแต่ละชั้นปีมีทัศนคติไกล เคียงกันมาก

รายละเอียดผลการวิจัยดูจากตารางที่ ๕๐ - ๕๕ หน้า ๑๖๘ - ๒๑๙.

ตารางที่ ๘๒ (ต่อ)

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๓. นิสิตชาย เห็นด้วยกับ เป้าหมายของ นโยบายพัฒนาประชาธิปไตยมากกว่า นิสิตหญิง	๓. เป็น ไปตามสมมุติฐาน
๔. นิสิตยังมีความกระตือรือร้นทางการ เมือง ทำยัง เห็นด้วยกับ เป้าหมายของนโยบาย พัฒนาประชาธิปไตย	๔. ไม่ เป็น ไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติที่ใกล้เคียงกันมาก
๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการ เมือง เห็นด้วยกับ เป้าหมายของนโยบายพัฒนา ประชาธิปไตยมากที่สุด และนิสิตที่ทำ กิจกรรมกีฬาเห็นด้วยน้อยที่สุด	๕. ไม่ เป็น ไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตที่ทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และ วิชาการเห็นด้วยกับ เป้าหมายของ นโยบายการพัฒนาประชาธิปไตยมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มกีฬา กลุ่มที่ไม่รวม กิจกรรม กลุ่มสังคมและการเมือง และ กลุ่มศิลปวัฒนธรรมตามลำดับ
๖. นิสิตรัฐศาสตร์ เชื่อว่ารัฐบาล เกரியงศักดิ์ มีเจตจำนงที่จะพัฒนาประชาธิปไตย น้อยกว่านิสิตวิทยาศาสตร์	๖. เป็น ไปตามสมมุติฐาน
๗. นิสิตยังศึกษาในชั้นปีสูง เชื่อว่ารัฐบาล เกரியงศักดิ์มี เจตจำนงที่จะพัฒนา ประชาธิปไตย	๗. ไม่ เป็น ไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตยังมีการศึกษาสูงยังมีแนวโน้มที่จะลด ระดับความไม่เชื่อว้ารัฐบาล เกரியงศักดิ์ มีเจตจำนงที่จะพัฒนาประชาธิปไตยลง ยกเว้นนิสิตปี ๑ ที่มีระดับความไม่เชื่อต่อ ต่ำกว่านิสิตปี ๒ และปี ๓

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๘. นิสิตหญิง เชื่อมากกว่านิสิตชายว่ารัฐบาล เกรียงศักดิ์มีเจตจำนงที่จะพัฒนา ประชาธิปไตย	๘. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตหญิงไม่เชื่อมากกว่านิสิตชาย
๙. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการเมืองทำ ยิ่งเชื่อว่ารัฐบาล เกรียงศักดิ์มีเจตจำนง ที่จะพัฒนาประชาธิปไตยมากขึ้น	๙. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๑๐. นิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬาเชื่อว่ารัฐบาล เกรียงศักดิ์มีเจตจำนงที่จะพัฒนา ประชาธิปไตยมากที่สุด และนิสิตที่ทำ กิจกรรมด้านสังคมและการเมืองมี ความเชื่อถือน้อยที่สุด	๑๐. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตที่ทำกิจกรรมสังคมและการเมืองมี ระดับความไม่เชื่อถือน้อยที่สุด รองลง มาได้แก่ กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์และ วิชาการ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม กลุ่มกีฬา และกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม
๑๑. นิสิตวิทยาศาสตร์ไม่เชื่อมากกว่านิสิต รัฐศาสตร์ว่ารัฐบาล เกรียงศักดิ์มีความ สามารถในการรักษาเสถียรภาพของ รัฐบาลและของประเทศ	๑๑. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๑๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งลดระดับ ความไม่เชื่อต่อในความสามารถของ รัฐบาล เกรียงศักดิ์ในการรักษา เสถียรภาพของรัฐบาลและของ ประเทศลง	๑๒. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตยิ่งศึกษาสูงขึ้นยิ่งมีแนวโน้มที่จะลด ระดับความไม่เห็นด้วยว่ารัฐบาล เกรียงศักดิ์ สามารถรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลและ ประเทศ ยกเว้นนิสิตปี ๑ ที่มีระดับความ ไม่เห็นด้วยต่ำกว่านิสิตปี ๒ และปี ๓

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๑๓. นิสิตชายไม่เชื่อมากกว่านิสิตหญิงว่า รัฐบาล เกரியงศักดิ์มีความสามารถ ในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาล และของประเทศ	๑๓. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตหญิงไม่เชื่อในความสามารถของ รัฐบาลพลเอก เกரியงศักดิ์มากกว่านิสิต ชาย
๑๔. นิสิตยังมีความกระตือรือร้นทางการ เมืองสูงยิ่งไม่เชื่อว่ารัฐบาล เกரியงศักดิ์ มีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพ ของรัฐบาลและของประเทศ	๑๔. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตที่มีความกระตือรือร้นทางการ เมือง ปานกลางไม่เชื่อมั่นมากที่สุด รองลง มาได้แก่ผู้มีความกระตือรือร้นต่ำ และ สูง
๑๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมสังคมและการ เมือง ไม่เชื่อมากที่สุดว่ารัฐบาล เกரியงศักดิ์ มีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพ ของรัฐบาลและของประเทศ และนิสิต ที่ทำกิจกรรมค่านักกีฬาไม่เชื่อ่น้อยที่สุด	๑๕. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตกลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรมมีความไม่ เชื่อมั่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่ม บำเพ็ญประโยชน์และวิชาการ กลุ่ม สังคมและการเมือง กลุ่มคิดป่วนวัฒนธรรม และกลุ่มกีฬา
๑๖. นิสิตรัฐศาสตร์ เห็นด้วยกับการพัฒนา ระบบกฎหมายมากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์	๑๖. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตวิทยาศาสตร์ เห็นด้วยมากกว่า นิสิตรัฐศาสตร์
๑๗. นิสิตยังศึกษาในชั้นปีสูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วย กับการพัฒนาระบบกฎหมาย	๑๗. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตยังศึกษาในชั้นปีสูงขึ้น ยิ่งเห็นด้วย กับการพัฒนาระบบกฎหมาย ยกเว้นนิสิต ปี ๔ ที่ระดับความเห็นด้วยลดลงเล็กน้อย

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๑๘. นิสิตชายเห็นด้วยกับการพัฒนาระบบกฎหมายน้อยกว่านิสิตหญิง	๑๘. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตชายเห็นด้วยมากกว่านิสิตหญิง
๑๙. นิสิตหญิงมีความกระตือรือร้นทางการเมืองต่ำยิ่งเห็นด้วยกับการพัฒนาระบบกฎหมาย	๑๙. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตทุกกลุ่มมีทัศนคติใกล้เคียงกันมาก
๒๐. นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านิยมและการเมืองเห็นด้วยน้อยที่สุดกับการพัฒนาระบบกฎหมาย และนิสิตที่ทำกิจกรรมค่านิยมเห็นด้วยมากที่สุด	๒๐. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตกลุ่มกีฬาเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์และวิชาการ กลุ่มสังคมและการเมือง กลุ่มที่ไม่รวมกิจกรรม และกลุ่มศิลปวัฒนธรรมตามลำดับ
๒๑. นิสิตวิทยาศาสตร์เห็นด้วยมากกว่านิสิตรัฐศาสตร์วารัฐบาล เกரியังศักดิ์ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตย	๒๑. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๒๒. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้น ยิ่งลดระดับความเห็นด้วยว่ารัฐบาล เกரியังศักดิ์ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตยลง	๒๒. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตยิ่งศึกษาสูงขึ้น ยิ่งเพิ่มระดับความไม่เห็นด้วยขึ้น ยกเว้นนิสิตปี ๔ มีความไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด
๒๓. นิสิตชายเห็นด้วยมากกว่านิสิตหญิงว่ารัฐบาล เกரியังศักดิ์ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อะบบประชาธิปไตย	๒๓. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตชายและหญิงมีทัศนคติใกล้เคียงกัน

ตารางที่ ๘๒ (ต่อ)

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๒๔. นิสิตยิ่งกระตือรือร้นทางการเมืองเท่า ยิ่งเห็นควยวาระรัฐบาล เกரியงศักดิ์ ส่งเสริมให้ประชาชน เรียบรูระบบ ประชาธิปไตย	๒๔. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๒๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมค่านักศึกษาเห็นควยมาก ที่สุดวาระรัฐบาล เกரியงศักดิ์ส่งเสริมให้ ประชาชน เรียบรูระบบประชาธิปไตย และนิสิตที่ทำกิจกรรมค่านักสังคมและ การเมืองเห็นควยน้อยที่สุด	๒๕. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๒๖. นิสิตรัฐศาสตร์ไม่เห็นควยมากกว่านิสิต วิทยาศาสตร์วาระรัฐบาล เกரியงศักดิ์มี ความสามารถในการแก้ไขปัญหาค่าสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ	๒๖. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๒๗. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีต่ำ ยิ่งไม่เห็นควย วาระรัฐบาล เกரியงศักดิ์มีความสามารถ ในการแก้ไขปัญหาค่าสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ	๒๗. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตที่มีระดับการศึกษาในชั้นปีต่ำ มี แนวโน้มที่จะไม่เห็นควยมากกว่านิสิต ที่มีระดับการศึกษาในชั้นปีสูง ยกเว้น นิสิตปี ๑ ที่มีระดับความไม่เห็นควย ต่ำกว่าชั้นปีอื่น ๆ

ตารางที่ ๘๒ (ต่อ)

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๒๘. นโยบายไม่เห็นด้วยมากกว่านโยบายเชิง วาระรัฐบาลเกรียงศักดิ์มีความสามารถ ในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ	๒๘. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๒๙. นโยบายที่ยิ่งกระตือรือร้นทางการเมืองสูง ยิ่งไม่เห็นด้วยวาระรัฐบาลเกรียงศักดิ์มี ความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจและการบริหารราชการ	๒๙. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๓๐. นโยบายที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมือง ไม่เห็นด้วยมากที่สุดวาระรัฐบาลเกรียงศักดิ์ มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารราชการ และนโยบายที่ทำกิจกรรมด้านกีฬาไม่ เห็นด้วยน้อยที่สุด	๓๐. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นโยบายที่ไม่รวมกิจกรรมมีความไม่เห็นด้วย มากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มสังคม และการเมือง กลุ่มศิลปวัฒนธรรม กลุ่มกีฬา และกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ และวิชาการ ตามลำดับ
๓๑. นโยบายรัฐศาสตร์ไม่เห็นด้วยมากกว่านโยบาย วิทยาศาสตร์วาระรัฐบาลเกรียงศักดิ์ ประสบความสำเร็จในการพัฒนา ประชาธิปไตย	๓๑. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นโยบายทั้งสองคณะมีทัศนคติใกล้เคียงกัน วาระรัฐบาลเกรียงศักดิ์ไม่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาประชาธิปไตย
๓๒. นโยบายศึกษาในชั้นปีต่ำยิ่งไม่เห็นด้วย วาระรัฐบาลเกรียงศักดิ์ประสบความสำเร็จในการพัฒนาประชาธิปไตย	๓๒. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน <u>เหตุผล</u> นโยบายแต่ละชั้นปีมีทัศนคติใกล้เคียงกัน

ตารางที่ ๕๒

(ต่อ)

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๓๓. นิสิตชายไม่เห็นควมมากกวานิสิตหญิง วารัฐบาลเกรียงศักดิ์ประสพความ สำเร็จในการพัฒนาระบอบ ประชาธิปไตย	๓๓. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตหญิงไม่เห็นควมมากกวานิสิตชาย วารัฐบาล เกรียงศักดิ์ประสพความสำเร็จ ในการพัฒนาประชาธิปไตย
๓๔. นิสิตยังมีความกระตือรือร้นทางการเมือง สูงยิ่งไม่เห็นควมวารัฐบาล เกรียงศักดิ์ ประสพความสำเร็จในการพัฒนา ระบอบประชาธิปไตย	๓๔. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติใกล้เคียงกัน
๓๕. นิสิตที่ทำกิจกรรมด้านสังคมและการเมือง ไม่เห็นควมมากที่สุดวารัฐบาลเกรียงศักดิ์ ประสพความสำเร็จในการพัฒนาระบอบ ประชาธิปไตย และนิสิตที่ทำกิจกรรมกีฬา ไม่เห็นควมน้อยที่สุด	๓๕. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตที่ไม่รวมกิจกรรมไม่เห็นควมมาก ที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตกลุ่มบำเพ็ญ ประโยชน์และวิชาการ กลุ่มกีฬา กลุ่ม ศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มสังคมและ การเมือง เป็นกลุ่มที่ไม่เห็นควมน้อย ที่สุด
๓๖. นิสิตรัฐศาสตร์ทองการมีบทบาทในการ ส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย มากกว่านิสิตวิทยาศาสตร์	๓๖. เป็นไปตามสมมุติฐาน

ตารางที่ ๕๒ (ต่อ)

สมมุติฐาน	ผลการวิจัย
๓๗. นิสิตยิ่งศึกษาในชั้นปีสูงขึ้นยิ่งต้องการมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย	๓๗. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตยิ่งศึกษาสูงขึ้นยิ่งต้องการมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย ยกเว้นนิสิตปี ๔ ที่ต้องการแสดงบทบาทนี้ลดลงจนต่ำกว่าปีอื่น ๆ
๓๘. นิสิตชายต้องการมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยมากกว่านิสิตหญิง	๓๘. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตชายต้องการมีบทบาทสูงกว่านิสิตหญิงเล็กน้อย จนถึงไควว่านิสิตทั้งสองเพศมีความต้องการไม่แตกต่างกัน
๓๙. นิสิตยิ่งมีความกระตือรือร้นทางการเมือง สูงยิ่งต้องการมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยมากขึ้น	๓๙. เป็นไปตามสมมุติฐาน
๔๐. นิสิตที่ทำกิจกรรมกลุ่มสังคมและการเมือง ต้องการมีบทบาทมากที่สุดในการส่งเสริมการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย และ นิสิตที่ทำกิจกรรมค่าน้ำใจมีความต้องการน้อยที่สุด	๔๐. ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เหตุผล นิสิตแต่ละกลุ่มมีทัศนคติใกล้เคียงกัน